رساله مشکوة الانوار من تصنیف
عمده المحدثین آخوند ملا محمد باقر مجلسی
طاب ثراه

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد بی پایان نعمتهای بخشنده وجود و جود بی انتها و سپاس چون رحمتهای مفیض جمیع خیرات و
بیرون از حد احصا سزاوار معبودی بی نیاز و خالق بنده نواز است که بلطف کامل و احسان شامل
دستان خاکی نژاد و نو ومایگان بی بنیاد را از خاک مذلت برگرفته بر ایستان بیرون
تا ورله مطیعان از عرش نعمت سایند و بغبار درگاه مفیض الانوار جبین مخلصان را مطلع
انوار سیماهم فی وجوههم گردانید و درود بی حد که از ساحت عرش نیاز و حاجت بدرگاه
شایسته و خوان الوان نعمتهای بی عدد برای عارفان اسرار بدرگاه بیت الله خود کشیده
تا مبانی و مجتهدان دکات بر مرقد مطهر و ضریح منور رفیع القدر دیگری که هیچ روحی بیان
بسوی اشیا نبدون شفاعت او پرواز نداشته و هیچ مخلوقی از دایره هستی قدم بیرون
هستی نگذاشته فرش خاک و سقف افلاک خانه ایست که برای قدر آن گاه ملازمان او ساخته
زمین العرش بهین میدان سنگی است که برای جولانگاه بکر اندیشه او ساخته اند سید المرسلین
و شفیع المذنبین و حجت الله علی الاولین و الاخرین محمد بن عبد الله خاتم النبیین و درود نامعدود
بر آل اطهار و اهل بیت اخیار او که نور ولای ایشان نماد دلهای محبان و سنی بخشش
کرد ملاء و از شعشعه خورشید محبتشان صبح صادق یقین و ایمان از جبین شیعیان دمیده

دیباچه رساله

سید اوصیا و امام اتقیا و قاید درس و زبیر او محرم اسرار ذو لوکشف الغطا باب مدینه علم و لشکر
سفینه حلم اعنی ولی الله المرتضی و سیف الله المنتضی امیر المؤمنین و یعسوب المسلمین اسد الله
الغالب و شهاب الثاقب سید الوصیین علی بن ابی طالب صلوات الله علیهم اجمعین و لعنة الله علی اعدائهم
الی ابد الآبدین اما بعد چنین گوید فقیر خاکسار رونق بهفلد محمد باقر بن محمد تقی حشرهما الله
مع الائمة الابرار که چون بدلالت آیات بینات و هدایت روایات واضحات دلالات چنین معلوم گردید
که نماز و تلاوت قرآن و دعا از اعظم عبادات بدنیه اند و چون شرایط و آداب نماز را در رساله ترجمه
الصلوة بیان شده چنین بخاطر فاتر رسید که رساله در بیان فضیلت قرآن مجید و فضایل سور
کریمه آن که از طریق اهل بیت علیهم السلام منقول گردیده باشد و شرایط و آداب تلاوت و فضیلت دعا
و شرایط و آداب و وظایف قلبیه و بعضی از اسرار آن و ذکر فضیلت بعضی از اذکار و ضمن ادعیه
و تعقیبات مختصره که با سانید معتبره منقول گردیده نوشته شود و بحمد الله تعالی عن تاییدات ربانی
و توفیقات بی نهایات سبحانی باتمام رسید ما مول از الطاف فیاض بی منت و وهاب بی ضنت آنکه کافه
مؤمنان را از این رساله و غیره منتفع گرداند و بهره از ثواب ایشان با این مجرم بیکار برسانند و چون
بعد از مرور دهور و شهور رسالت را فوق مدارج بقا و اختفاء ائمه امت در سلک نظم اهل صفا تا
هنگام ظهور تباشیر صبح سعادت نشان دولت سلاطین صفویه انار الله برهانهم بسبب سلسله ائمه
ضلال و سلاطین ضلالت اهل حق که فرقه ناجیه اثنا عشریه اند از اظهار مراسم دین و اعلاء معالم
شریعت سید المرسلین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین عاجز بودند و پوشیده در پرده خفا
و لباس تقیه مذهب حق را اظهار نمی نمودند و اکنون این دولت ابد قرین بحمد الله سالها است که کافه
شیعیان در مهاد امن و امان اند و علمای ملت بیضا در نشر علوم اهل بیت رسالت و قلع مبانی بدعت
و ضلالت ساعی و جاهد بتعلیم مسائل ایمانیه پس دعای خلود دولت این دودمان ابد توامان بر کافه
شیعیان مخلص و شکر نعمت ایشان بر ذمه عامه مؤمنان واجب و لازم است علی الخصوص پادشاه کامکار
والاجاه ملایک سپاه گردون بارگاه مهبط تجلیات ربانی و مورد فیوض سبحانی مروج
ملت و دین نور افزای شرع مبین که لوازم دولت ایشان همگی مصروف است بر اعلاء پیوسته خلوت
زاویه نشینان بصباح دعای ایشان روشن است و مجالس انس ایشان از ریاحین ثنا گلشن است حدیقه

در بیان فضیلت قرآنست

دلگشای ایشان را اصحاب فضل و عرفان و مسکن و مأوای سینهٔ حق شناسان نمود اما بعد این بستان بیمن تربیت
بستان شریعت غرّا خرّم و سیراب و برشحات سحاب مکرمت شهد نبوت ملت بیضا سرسبز و شاداب
و فرع شجرهٔ طیبهٔ رسالت غضّ و طری و همه کرده امامت و خلافت یعنی السلطان الاعظم و الخاقان الافخم
الاکرم مروّج مذهب آبائه الطاهرین حامی حوزة الاسلام و المسلمین محیی مراسم الملة و الدین ناظم مناظم
العلیا سلطان السلاطین فی الآفاق و ملاذ الخواقین بالاستحقاق السلطان بن السلطان بن
السلطان و الخاقان بن الخاقان بن الخاقان السلطان شاه سلیمان الموسوی الصفوی بهادرخان
مدّ الله ظلال اجلاله و افضاله و رأفته و معدلته علی مفارق اهل الایمان که پادشاه صورت
و معنی از سلاطین جهان ممتاز است و باطاعت فرمان انّ الله یأمر بالعدل و الاحسان سرافراز است
و پیوسته عنان عزم همایونش بجانب احیای مراسم دین و ملت و پیروی قانون احکام شریعت مصروف
و معطوف است لهذا این تحفهٔ مختصر را هدیهٔ مجلس سامی آن اعلیحضرت گردانید و این رسالهٔ فرمایه را
بعزّ عرض رسانید اگر مرضی طبع منیر و مقبول ضمیر کیمیا تأثیر گردد از مراحم شاهانه و عواطف خسروانه
خواهد بود و امید که از برکات توجهات ظل اللهی مشهور اصقاع و مقبول طباع گردیده ثوابش
بروزگار فرخنده آثار عاید گردد انّه علی کل شیء قدیر و این رساله مشتمل است بر سه تنویر و لهذا مسمی
گردید بمشکوة الانوار **تنویر اول** در بیان فضیلت قرآن و حامل آن و بعضی از فضائل آیات و
سور است و این مشتمل است بر چند کوکب **کوکب اول** در فضیلت قرآن است از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم منقول است که هرگاه ملتبس و مشتبه شود بر شما فتنه‌ها مانند پاره‌های شب تاریک پس بر
شما باد بقرآن بدرستیکه قرآن شفاعت کننده‌ایست که شفاعتش قبول میکنند و با هر که مجادله
نماید و حجت بر او تمام کند تصدیقش می‌نمایند و هر که آنرا پیشوای خود گرداند او را به بهشت میرساند و
هر که آنرا پس پشت سر اندازد و بان عمل ننماید او را بسوی جهنم میراند و آن راهنمائیست که بهترین راهها
دلالت میکند و کتابیست که در آن تفصیل و بیان جمیع احکام است از ظاهر و باطن ظاهرش
احکام الهی است و باطنش علوم نامتناهی است ظاهرش خوش آینده است و باطنش عمیق است از برای او نجوم
و کواکب هستند که بر احکام الهی دلیل اند و بر آن نجوم نجوم دیگر هستند که مردم را بان احکام بینائی
می‌بخشند یعنی ائمهٔ معصومین علیهم السلام که علم قرآن نزد ایشان است عجایبش از احصا بیرونست و غرایبش

در بیان فضیلت قرآن

هر که کهنه نمیشود و دوران چراغهای هدایتش افروخته است و انوار حکمت از او ظاهر است
و راهنما است بسوی آمرزش گناهان کسی که از آن بیاموزد اوصاف آمرزش را پس باید که هر کس
دیدهٔ خود را در نور قرآن بجولان در آورد و دیدهٔ دل خود را برای مطالعهٔ انوار آن بگشاید تا
از هلاک نجات یابد و از ورطهای ضلالت خلاص شود بدرستیکه تفکر نمودن موجب زندگانی
دلهای نابینا است و در تاریکیهای جهالت نور تفکر راهنما است پس نیکو خود را خلاص
کنید و در رفتنها خود را کمتر دید و در حدیث دیگر فرمود که قرآن هادی است از ضلالت و بینا
کننده است از کوری جهالت و دستگیرنده است در لغزشها و نور است در ظلمتها و ظاهر کننده
نیکیها است و نگاه دارنده از مهالک است و دلیل راهها است و بینا کننده فتنها است و
رساننده از دنیا بآخرت و کمال دین شما در قرآنست و هیچکس از آن عدول ننمود مگر بسوی آتش و
حضرت صادق فرمود که خداوند عزیز جبار کتاب خود را بسوی شما فرستاده است و او راستگو است که
بوعدهای خود وفا مینماید و مشتمل است بر احوال و اخبار شما و اخبار گذشتها و اخبار آینده‌ها
و اخبار آسمان و زمین اگر کسیکه علمش را میداند شما را خبر دهد بآنچه در قرآنست از اجتماع
و علوم هر آینه تعجب خواهید کرد و باسانید معتبره از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول
است که فرمود که از میان شما میروم و دو چیز عظیم در میان شما میگذارم یکی کتاب خدا که ریسمانی
است آویخته از آسمان بزمین و دیگر عترت و اهلبیت من پس ببینید که با ایشان چگونه سلوک خواهید
و حرمت ایشان را چون خواهید داشت **کوکب دوم** در بیان فضیلت حامل قرآنست بسند
معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که دیوانها که در دنیا محاسبه میکنند
سه دیوانست دیوان نعمتها و دیوان حسنات و دیوان گناهان پس چون دیوان نعمت و دیوان حسنات را
برابر کنند نعمتها تمام حسنات را فرا گیرد و دیوان گناهان بماند پس فرزند آدم را طلبند که گناهانش
حساب کنند و در این حال قرآن به بهترین صورتها بیاید و در پیش او بر روان شود و گوید خداوندا منم قرآن
و این بنده مؤمن تست که خود را بتعب میانداخت بتلاوت من و درازی شب را بسر میبرد بخواندن
و چون مرا در تهجد میخواند اشک از دیده‌اش جاری میشد خداوندا او را راضی کن چنانکه مرا راضی
کرده پس خداوند عزیز جبار فرماید که ای بنده من دست راست را بگشا پس پر کند حق تعالی از از

[illegible]

در فضیلت حاملان قرآنست

رضا و خوشنودی خود و دستش را پر کند از رحمت خود پس با او بگویند که اینک بهشت از برای تو مباح است قرآن بخوان و بالا برو پس هر آیه که بخواند یک درجه بالا رود و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی بقرآن خطاب فرماید که بعزت و جلال خودم سوگند میخورم که امروز گرامی دارم هر که ترا گرامی داشته و خوار کنم هر که ترا خوار کرده و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست که فرمود که قرآن را یاد گیرید بدرستیکه قرآن در قیامت می آید نزد حامل خود بصورت جوان خوشرو و میگوید که منم آن قرآن که بسبب من شبها بیدار میبودی و در روزهای بسیار روزه تشنه میداشتی و بسبب کثرت تلاوت من دهانت خشک میشد و اشک از دیده ات جاری میشد امروز با توام هر جا که میروی و هر که تجارتی کرده امروز از پی تجارت خود میرود و من بعوض تجارت جمیع تاجران از برای توام بشارت باد ترا بکرامت الهی پس تاجی بر سرش میگذارند و نامه امان از عذاب الهی بدست راستش میدهند و نامه همیشه بودن در بهشت را بدست چپش میدهند و دو حله بر او میپوشانند پس با او میگویند که قرآن بخوان و بالا رو و هر آیه که بخواند یک درجه بالا میرود و پدر و مادرش را دو حله میپوشانند اگر مؤمن باشند و میگویند با ایشان که این برای آنست که بفرزند خود تعلیم قرآن کردید و حضرت علی بن الحسین ع فرمود که بر شما باد بقرآن بدرستیکه حق تعالی بهشت را آفرید از طلا و نقره خلق فرمود و بجای گل مشک خوشبو و بعوض خاک زعفران و بجای سنگریزه مروارید و بآن مقرر کرده درجاتش را بعدد آیات قرآن پس کسیکه قرآن خوانده باشد با او میگویند که بخوان و بالا رو و هیچکس در بهشت درجه اش از او بالاتر نیست مگر پیغمبران و صدیقان و از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست که اشراف و بزرگان امت من حاملان قرآنند و جمعی که در شب عبادت کنند و در حدیث دیگر فرمود که حاملان قرآن بزرگان اهل بهشتند و فرمود که خدا عذاب نمیفرماید دلی را که قرآن را حفظ نماید و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که اهل قرآن در اعلای درجات بهشتند بعد از پیغمبران پس ضعیف و حقیر مشمارید اهل قرآن را که ایشان را نزد حق تعالی منزلت رفیع هست

کوکب ششم در بیان صفات قرّاء قرآن و اصناف ایشان است بدانکه حامل قرآن را چند معنی اطلاق میکنند و چند قسم میباشند **اول** آنستکه لفظ قرآن را در سینه یاد گیرد و این اول

در صفات قرّاء قرآنست

مراتب حاملان قرآنست و در این مرتبه تفاضل بسیار است بعضی علم قرائت دانستن و اثبات مخارج قراء میباشد دویم زیادتی حفظ کردن و در خاطر داشتن سور و آیات قرآنی درجه سیم دانستن معانی قرآنست و در زمان سابق چنین مقرر بوده است که قاریان قرآن تعلم معانی آن نیز نموده اند علیهم رضوان از دانستن لفظ بالاتر است و تفاضل در این مرتبه بیشتر زیادتی و نقصان فهم معانی قرآن از ظهور و بطون میباشد چهارم عمل نمودن باحکام قرآن و متخلق شدن باخلاقیست که قرآن بر مدح آنها دلالت دارد و خالی شدن از صفاتیست که بر مذمت آنها دلالت دارد پس حامل حقیقی قرآن کسیست که حامل الفاظ و معانی قرآن گردیده باشد و بصفات حسنه آن خود را آراسته باشد تا آنکه قرآنخوان مهمان معبود خداوند دهر است چنانچه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که القرآن مأدبة الله یعنی قرآن خوان نعمت خدا است خوان کرمش جامع میباشد و در خور هر کس نعمتی از آن میباشد سبزی و تره میباشد و الوان حلوا و نفایس میباشد و لهذا هیچکس نیست که از قرآن بهره نداشته باشد جمعی کثیر از راه کتابت لفظش بهره های دنیوی و اخروی میبرند حتی آنکسیکه مرکبش را بعمل میآورد و آنکسیکه کاغذ میسازد و آن کاتبی که مینویسد و کاغذ فروشی که میفروشد و غیر ایشان از جماعتی که در کتابت قرآن دخیل میباشند اگر از برای خدا کنند بهره دنیا و آخرت میبرند و اگر از برای دنیا کنند بهره دنیوی میبرند و جمعی از تعلیم و تعلم لفظش بهره های دنیوی و اخروی میبرند و صاحبان هر علم از علوم نامتناهیه بهره از قرآن هست چنانچه صرفی از وجوه تصاریف و اشتقاقات استنباط مینماید و نحوی از اعراب و ترکیبش استشهاد مینماید و معانی بیانی از نکات عربیتش فایده میشود و اصحاب بلاغات از برکات آیات کریمه اش تلاوت کردن و نوشتن نفع میبرند و ارباب مطالب دنیوی و اخروی بآیات و سورش پناه میبرند و مطالب خود را مییابند و بکرات اعجاز قرآن تاثیرات غریبه آیات قرآنی و سوره است و ارباب تکسیر و اصحاب عدد و غیر ایشان همه نیز از پناه میبرند و از راه معانی غریبه اش جمیع صاحبان علوم مختلفه منتفع میشوند از متکلم و حکیم و فقیه و اصحاب ریاضی و صاحبان علوم اخلاق و طبیعیات و اصحاب اکسیر و منجمان و شعرا و ادبا و غیر ایشان از جماعتی که از ظاهر قرآن بهره دارند و از هر بطنی از بطون قرآن جمعیکه قابل آن هستند از اصحاب عرفان و ارباب ایمان فواید و حکم و معارف نامتناهیه مییابند پس حامل کامل قرآن مجید جمعی اند که قابل آن هستند از اصحاب عرفان که جمیع بهرهای قرآن را بر وجه کمال داشته

در صفات قرآن است

باشند و ایشان حضرت رسول و اهل بیت کرام او صلوات الله علیهم اجمعین اند زیرا که معلوم است
باحادیث متواتره که لفظ قرآن مخصوص ایشان است و قرآن تمام و کامل تر نزد ایشان است و علوم قرآنی
که در میان است همه باتفاق بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام منسوب است و ایضا احادیث متواتره وارد
است که معانی قرآن را کسی بغیر ایشان نمیداند و علم ما کان و ما یکون تا روز قیامت و جمیع شرایع و احکام
در قرآن هست و علمش نزد ایشان مخزون است و قرآن را هفت بطن تا هفتاد بطن است علم جمیع آن بطون
نزد ایشان است و همچنین عمل نمودن بجمیع احکام و شرایع قرآن مخصوص ایشان است چون از جمیع
خطاها معصومند و بجمیع کمالات بشری متصفند و ایضا اکثر قرآن در مدح ایشان و مذمت مخالفان
ایشان است چنانچه وارد شده است که ثلث قرآن در شأن ما است و ثلثش در مذمت دشمنان
ما است و ثلث دیگر فرایض و احکام است و اینمعنی نیز ظاهر است که مدح هر صفت کمالی که در قرآن واقع
است بمدح صاحب آن صفت بر میگردد و صاحب آن صفت بحسب کمال ایشانند و مذمت هر صفت
نقصی که وارد شده است بمذمت صاحبان آن صفت بر میگردد که دشمنان ایشانند و چون قرآن شخصی
نیست قایم بذات بلکه عرضی است که در محال مختلفه ظهورات مختلفه میباید چنانچه پیوسته در علم
واجب الوجود بوده و از آنجا در لوح ظاهر گردیده و از آنجا بروح حضرت جبرئیل منتقل گردیده و از
جانب خدا بلا واسطه و بواسطه جبرئیل در نفس مقدس نبوی ظاهر گردیده و از آنجا بقلوب اوصیا
و مؤمنان در آمده و در صور کتابت ظهور نموده پس اصل قرآن امر منبسط است و بسبب آن در هر جا که ظهور
کرده آن محل را حرمتی میبخشد در هر جا که ظهورش زیاده است موجب حرمت بیشتر گردیده
پس هر گاه آن نقشها مرکب و لوح و کاغذ که بر آن نقش بسته و جلدی که با آنها گردیده با اینکه چنین
ظهوری است اینقدر مرتبها بخشیده باشد که اگر کسی خلاف ادبی نسبت بآنها بعمل آورد کافر
میشود پس قلب مؤمنی که حامل قرآن گردیده حرمتش زیاده از نقش و کاغذ قرآن خواهد بود چنانچه وارد
شده است که مؤمن حرمتش از قرآن بیشتر است و از مضامین و اخلاق و سنن قرآن هر چند در مؤمن
بیشتر ظهور کرده موجب احترام او زیاده گردیده و هر چند خلاف آن اوصاف از نقایص و صفات [illegible]
ذمیمه ظهور کرده موجب نقص ظهور قرآن و نقص حرمت گردیده بلکه بیشتر مراتب ظهور قرآن و اوصاف
آن زیاده میگردد تا چون بمرتبه جناب رسالت نبوی و اهل بیت کرام او میرسد مرتبه ظهورش نهایت

در صفات قرآن و قرائت

میرسد چنانچه در وصف حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم وارد شده است که کان خلقه القرآن یعنی خلق آنحضرت قرآن بود بلکه اگر بحقیقت نظر کنی قرآن حقیقی ایشانند که محل لفظ قرآن و معنی قرآن و اخلاق قرآن اند چنانچه دانستی که قرآن چیزها میگویند که نقش قرآن در آن باشد و نقش کامل قرآن بحسب معنی و لفظ در قلوب مطهره ایشان حاصل است چنانچه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بسیار میفرمودند که منم کلام الله ناطق و این است معنی این حدیث که حضرت صادق علیه السلام فرمودند در حدیث طولانی که قرآن بصورت نیکوی بصحرای محشر خواهد آمد و شفاعت حاملان خود خواهد کرد راوی پرسید که آیا قرآن سخن میتواند گفت حضرت تبسم نمود و فرمود که خدا رحم کند ضعیفان شیعیان ما را که آنچه از ما میشنوند تسلیم میکنند و اذعان مینمایند بعد از آن فرمود که نماز شخصی است و صورتی دارد و خلقی دارد و امر و نهی میکند راوی گوید که صورتم متغیر شد و گفتم این سخن را در میان مردم نقل نمیتوانم کرد حضرت فرمود که هر که ما را نشناسد حق ما را نشناخته و انکار حق ما کرده بعد از آن فرمود که ای [illegible] سخن قرآن را بتو بشنوانم گفتم بلی فرمود که در قرآن هست که نماز نهی میکند از فحشا و منکر و ذکر خدا بزرگتر است حضرت فرمود که چون نماز نهی میکند پس سخن میگوید و فحشا و منکر مردی چندند و ماییم ذکر خدا و ما بزرگتریم چون این مطلب در فهم اخبار اهل بیت علیهم السلام بسیار دخیل است زیاده از این توضیح نماییم اصول بیست بدانکه هر چیز را صورتی و معنی و جسدی و روحی هست خواه اخلاق و خواه عبادات و خواه غیر اینها و جمعیکه حشویه اند بظاهرها دست زده اند و پا از آن بیرون نمیگذارند و خود را از بسیاری از حقایق محروم گردانیده اند و جمعی بباطن و معنی چسبیده اند و از ظواهر دست برداشته اند و بسیاری ملحد شده اند و حق این است که هر دو را باید یقین داشت و به هر دو را اذعان نماید مثل آنکه بهشت را صورتیست که عبارت از در و دیوار و درختان و نهرها و حور و قصور است و معنی بهشت کمالات و معارف و قرب الهی است معنوی است که در بهشت صوری میباشد حشویه میگویند که در بهشت بغیر از لذت خوردن و آشامیدن و جماع کردن معنی ندارد و ملحد میگوید که بهشت در و دیوار و درخت نمیباشد همان لذتهای معنوی را باین عبارات تعبیر کرده اند و باین سبب منکر حشر جسمانی گردیده و کافر شده است اما حق این میداند که هر دو حق است و در ضمن آن لذتهای صوری لذتهای معنوی حاصل میشود چنانچه بعد از این کتاب اشاره باینمعنی کرده ایم و همچنین دنیا ظاهرا

واقع شده است که صراط دین حق است و واقع شده است که اهل بیت صراط مستقیمند و وارد شده است
که صراط محبت علی بن ابی طالب است و واقع شده است که صراط جسری است بر روی جهنم همچو اینها
صراط آخرتست و صراط دنیاست و در دنیا فرموده اند که صراط دین حق و ولایت اهل بیت مستقیم
میباید بود و از چپ و راست شبهها و بدعتها از مذاهب مختلفه و گناهان کبیره هست که هر که متوجه
آنها میشود از این صراط بدر میرود و این صراط راه بهشت در دنیا بسیار باریک و دقیق است زیرا که ممکن است کمینگاهها
دارد که شیاطین بر آن رخنها در کمین نشسته اند و عقبها از عبادات شاقه و ترک معاصی دارد که بسیاری کسی
از آن عقبها راه را کم کرده اند و نوبه این صراط بعینه صراط آخرتست که در دنیا بسیار باریک و دقیق و
دشوار است و بر روی جهنم میکشند پس کسیکه بوده بر این صراط مستقیم بوده در آن صراط وارد
بهشت میرود و هر که بسبب اعتقادات فاسده یا کبیره هلاک کننده از این صراط بدر رفته بهمان عقبه
کسیکه کم رسیده باشد از آن صراط میلغزد و بجهنم میافتد و همچنین مارها و عقربهای دوزخ
صورت اخلاق ذمیمه است و درختها و حور و قصور صورت افعال حسنه است و همچنین نماز را
در دنیا روحی و بدنی هست بدن نماز آن افعال مخصوصه است و روح نماز ولایت علی بن ابیطالب و
اولاد او است و کار روح آنست که جسد را باقی میدارد و منشا حرکات و آثار بدن میکردد پس نماز
بی ولایت چون جسد بی روح است موجب کمالی نمیکردد و باعث قرب نمیشود و از عذاب نجات نمیبخشد مانند بدن مرده
پس ولایت روح آنست و چون نماز کامل از ایشان صادر میشود و اگر از دیگری صادر شود به برکت
ایشان میشود پس بقای نماز با ایشانست از این سبب خود روح نمازند و چون وصف نماز در ایشان
کامل گردیده و خلق ایشان شده گویا با نماز متحد شده اند پس همچنانکه لفظ انسان را بر بدن و روح
با بدن هر یک اطلاق مینمایند همچنین نماز را بر این افعال و بر این ذوات مقدسه که روان ذوات با نصفنا
این صفت اطلاق مینمایند پس نماز که در قرآن واقع میشود ظاهر شد که این افعال است ظاهرش و باطنش
که ولایتست مراد است منافاتی با یکدیگر ندارند و جمعی از ملاحده اسماعیلیه بسبب که این احادیث را
نفهمیده اند انکار عبادات کرده اند و کافر شده اند و میگویند نماز کنایه از شخصی است و روزه کنایه از
شخص دیگر است و این اعمال در کار نیست و جمعی از حشویه بجانب تفریط افتاده انکار این احادیث کرده اند و رد
کرده اند و همچنین اینها چون بحضرت امیرالمومنین علیه السلام کامل گردیده و آنحضرت بوجه کمال

بدان که متصف شدن بصفات ایمان به برکت آن حضرت است و ولایت آن حضرت رکن اعظم ایمان است و ایمان روح جمیع اعضا
و جوارح سرایت کرده از آثار و افعالش انوار ایمان مشاهده میشود اگر ایمان بر آن حضرت اطلاق
کنند در بطن قرآن بعید نیست و همچنین مخالفان ایشان در باب کفر چنانچه ابلیس روح و معنی
و محل حقیقت صلوة و ایمان و زکوة و غیر اینها از عبادات علی بن ابی طالب و فرزندان او بودند و معنی
و محل حقیقت فحشا و منکر و کفر و فسوق و عصیان ابوبکر و عمر و عثمان و سایر شیاطین ایشانند که بسبب ایشان
کفر و معاصی باقی مانده و بدیشان کامل شده و همچنین کعبه را حرمتی که از برای اینکه محل فرض الهی و معبد
دوستان خدا است و دلهای ائمه معصومین و دوستان ایشان که محل معرفت و محبت خدا است از
کعبه شریفتر است که حقیقت ایشانند اما نباید که کسی انکار حرمت کعبه ظاهر کند یا انکار حج کند تا
کافر شود بلکه میباید که اول بکعبه ظاهر برود و بعد از آن بکعبه باطن رود و از انوار هر دو بهره‌مند شود
چنانچه باسانید معتبره از حضرت امام جعفر صادق و امام محمد باقر صلوات الله علیهما منقول است که
فرمودند که ابراهیم این بنا کرده اند که مردم بیایند بطواف و بوسیله این طواف بخدمت ما رسند
و معالم دین خود را از ما یاد گیرند و ولایت خود را بر ما عرض نمایند زیاده از این بسط این مطلب در این مقام
بسط نمودن نیست اما اگر اراده این معنی در نسخه بوده بسیاری از مشکلات اخبار بر تو ظاهر میگردد
و معنی طی کردن نماز را میفهمی که هم نماز خود شروع کسی که کامل شده وجه قرب میشود و از معاصی
و منافیات باید مانند ... منع میکند بلکه همان شیعیان از بیگانگان را ایشان کامل کردند و
موجب اعلای مراتب قرب ایشان گردیده بزبان ایشان متکلم است و از امع مینماید زیاده از این
سخن در این مقام نمیتوان گفت و هم معنی که فرا میشود ... میکنیم بنقل اخبار بکند در وصف حاملان
قرآن وارد شده است بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که قاریان قرآن بر سه
قسم اند یکی شخصی است که قرآن خوانده است و قرآن را مایه دنیا خود کرده است و وسیله طلب فواید
و اموال از پادشاهان گردانیده است و بقرآن بر مردم استطاله و زیادتی و فخر میکند و شخص دیگر
آنست که قرآن خوانده است و حروف آنرا حفظ و ضبط نموده و حدود و احکام آنرا ضایع ساخته است
و همه روزه درست کردن الفاظش سعی مینماید خدا این جماعت را در میان حاملان قرآن بسیار نکند و شخص
دیگر آنست که قرآن خوانده و دوای قرآن را بر درد دل خود گذاشته و شبها بیدار ...

در بیان صفات قرای قرائت

و بسبب قرآن دورها آشنیانه بروز مداشتن و بقرآن بر پا ایستاده است در مساجد و جاهای
نماز و در شبها پهلوها از رختخوابها جدا کرده است بسبب قرآن بس برکت این جماعت خداوند عزّ و
جلّ رفع میکند بلاها را و با این جماعت غلبه میدهد مسلمانان را بر دشمنان و با این جماعت
باران از آسمان میفرستد و الله که این جماعت در میان قاریان قرآن کمترند از گوگرد احمر و تشبیه منبر از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که سزاوارترین مردم بتخشّع و تضرّع در آشکارا و نهان
بنماز و روزه حامل قرآن است سزاوارترین مردم بعد از آن باواز بلند ندا فرمودند که ای حامل
قرآن بسبب قرآن تواضع و فروتنی کن تا خدا ترا بلند مرتبه گرداند و بقرآن طلب عزّت از مردم مکن که
خدا ترا ذلیل میگرداند و مزیّن شو بقرآن از برای خدا تا خدا ترا زینت بخشد و از برای مردم زینت
مکن که خدا ترا معیوب و بدنما گرداند بدرستیکه هر که قرآن را ختم نماید چنانست که گویا پیغمبری را در میان
دو پهلوی وی جا داده اند بغیر آنکه وحی باو بیاید و کسیکه تمام قرآن را خوانده باشد سزاوار از برای او
است که با جاهلان جهالت نکند و در میان جمعی که بغضب میایند بغضب نیاید و از جا بدر نرود
بلکه باید که عفو کند و بپوشاند و درگذرد و حلم کند از برای تعظیم قرآن و کسیکه حق تعالی قرآن عطا
کرده باشند و گمان کند که خدا بکسی از خلق چیزی بهتر از آنچه باو کرامت نموده داده است از اموال و
اسباب دنیا پس بتحقیق که عظیم شمرده است چیزها را که خدا حقیر شمرده است و حقیر دانسته است چیزی را
که خدا عظیم گردانیده است و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که قرآن را بخواند و با خواندن قرآن حرام
بیاشامد یا محبّت دنیا و زینتهای او را بر قرآن اختیار کند مستوجب غضب الهی گردد مگر آنکه توبه کند و اگر
بی توبه بمیرد در قیامت قرآن بر او حجت خود را تمام کند که او را عذری نماند **کوکب چهارم** در بیان
آداب خواندن قرآن است و آن مشتمل است بر شرایط بسیار **اول** ترتیل در قرائت چنانچه حق
تعالی میفرماید وَ رَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِیلاً ترتیل کن در قرائت قرآن ترتیل کردنی و ترتیل قدری از آن
واجبست و قدری مستحبّ ترتیل واجب بحسب مشهور آنست که حروف را از مخارج ادا نماید و حفظ
احکام وقف و وصل بکند که اگر دو کلمه را متصل بیکدیگر خواند و فاصله در میان بقطع نفس یا سکوت
طویل نکند کلمه اول را ساکن نخواند بلکه آخر آنرا با اول کلمه لاحق وصل کند و اگر وقف کند بر کلمه وقف
بحرکت نکند چنانچه منقولست که از حضرت امیر المؤمنین ع سؤال نمودند از معنی ترتیل فرمود که ترتیل

در بیان ترتیل در قرائت

که حفظ وقفها است و ادا نمودن حرفها است از مخارج و ترتیل مستحب است مرتبه خواندن و ببیان خواندن قرآنست بحیثیتی که حروف در یکدیگر داخل نشود که خوب ممتاز نشود و بسیار هم پاشان نخوانند که حروف از هم پاشیده و اتصال کلام از هم برطرف شود با رعایت صفات حروف و مدها و اقسام وقفها که از کتب قرائت تفاصیل آنها معلوم میشود و این معانی نیز داخل در این حدیث که فرموده اند میتوان کرد و در حدیث دیگر از آنحضرت منقول است که از تفسیر ترتیل پرسیدند فرمود که حروف را خوب ظاهر گردان و تند مخوان بنحوی که عربان شعر را میخوانند و از هم مپاش حرفها را مانند ریگ که بپاشند ولیکن بفزع و خوف در آورید بکوبید بخوانید قرآن دلهای سخت را و نباید باشد که همت شما آخر سوره کار باشد و بخوانید که زود تمام شود و در همه بتدبر و تفکر خوانند و متوجه معانی آن گردیدن و برقت و خشوع خوانند و باید که از مواعظ قرآن متذکر شوند و از احوال گذشتگان عبرت گیرند و چون بآیه رحمتی رسد از خدا طلب کند و چون بآیه عذابی رسد استعاذه نماید چنانچه باسانید بسیار از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و سایر ائمه هدی صلوات الله علیهم اجمعین منقول است که خیری نباشد در قرائتی که در آن تدبر نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که قرآن بحزن نازل شده است پس آنرا بحزن بخوانید و از حفص منقول است که حضرت امام موسی علیه السلام از شخصی پرسید که بقای در دنیا را میخواهی گفت بلی فرمود که چرا گفت از برای خواندن قل هو الله احد پس حضرت بعد از زمانی فرمودند که ای حفص هر که از دوستان و شیعیان ما بمیرد و قرآن نداند در قبر او را تعلیم قرآن مینمایند تا درجات او را بلند گردانند زیرا که درجات بهشت بعدد آیات قرآنست قاری میگویند که بخوان و بالا رو پس او میخواند و بالا میرود حفص گفت که کسی ندیدم که خوفش یا امیدش زیاده از آنحضرت باشد و چون قرآن هم میخواندند بحزن میخواندند و چنان میخواندند که گویا با کسی خطاب میکنند و از رجاء بن ضحاک منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان چون بمیان رختخواب میرفتند تلاوت بسیار مینمودند و چون بآیه میرسیدند که در آن ذکر بهشت یا دوزخ بود میگریستند و از خدا سؤال بهشت و استعاذه از جهنم مینمودند و چون در نماز سوره قل هو الله احد میخواندند بعد از احد آهسته میگفتند الله احد و چون سوره را تمام میکردند سه مرتبه میگفتند که

کذلک الله ربنا و چون سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لفظ کافرون میگفتند آهسته
یا ایها الکافرون و چون از سوره فارغ میشدند سه مرتبه میفرمودند ربی الله و دینی الاسلام
و چون از سوره والتین والزیتون فارغ میشدند میخواندند بلی و انا علی ذلک من الشاهدین
و چون سوره لا اقسم بیوم القیمة میخواندند بعد از فراغ میفرمودند سبحانک اللهم بلی و چون
از سوره فاتحه فارغ میشدند میفرمودند که الحمد لله رب العالمین و چون سبح اسم ربک
الاعلی میخواندند بعد از اعلی میفرمودند آهسته که سبحان ربی الاعلی و در همه جای قرآن که
یا ایها الذین امنوا میخواندند آهسته میفرمودند که لبیک اللهم لبیک و بسند معتبر از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هرگاه یکی از مسبحات را خوانید بگوئید سبحان الله الاعلی و
مسبحات سوره چند است که در اول آنها یسبح یا سبح یا سبّح است و چون بخوانید که ان الله و ملائکته
یصلون علی النبی صلوات بفرستید خواه در نماز باشد و خواه در غیر نماز و چون قولوا امنا
بگوئید امنا بالله و همه آیه را بخوانید تا مسلمون و بسند معتبر دیگر منقولست که حضرت امام رضا
علیه السلام در هر سه روز یک ختم قرآن میفرمودند و میگفتند که اگر خواهم در کمتر از سه روز
ختم میتوانم کرد و لیکن هیچ آیه نمیگذرم هرگز مگر آنکه در معنی آن آیه تفکر مینمایم و در سبب نزولش
تامل میکنم و بیاد میآورم که در چه وقت نازل گردیده لهذا در هر سه روز یک ختم میکنم و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از
لا اعبد ما تعبدون میگفتند اعبد ربی بعد از اتمام سوره میفرمودند که دینی الاسلام
علیه احیا و علیه اموت ان شاء الله و در حدیث موثق از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
سزاوار است کسیکه قرآن میخواند که چون بگذرد بآیه که در آن محل سؤال یا بیمی باشد
سؤال کند از خدا بهترین آنچه امید دارد و سؤال کند عافیت از آتش جهنم و عذاب را و در موثق
دیگر از آن حضرت منقولست که چون کسی سوره والشمس بخواند چون تمام کند بگوید صدق
الله و صدق رسوله و چون بخواند آلله خیر اما یشرکون بگوید الله خیر الله خیر الله اکبر
و چون بخواند ثم الذین کفروا بربهم یعدلون بگوید کذب العادلون بالله و چون بخواند
الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و کبره تکبیرا بگوید سه مرتبه الله اکبر راوی سؤال کرد که اگر

در قرائت

چیزی از اینها نگوییم چون گفته شده که بر وجه نیست و از حضرت علی بن الحسین ع منقولست که آیات
قرآن خزینه‌های حکمت اند پس هر گاه خزینه را گشائی باید که در آن نظر نمائی و بفکر خود
معانی و حکمتهای آن بیرون آوری و در روایت دیگر از آن حضرت منقولست که فرمود که اگر هر که در میان
مشرق و مغرب است بمیرند بعد از آنکه قرآن با من باشد وحشت بهم نرسانم و چون آنحضرت مالک یوم
الدین را میخواندند تکرار میفرمودند بحدیکه نزدیک بود که هلاک شوند و الحق چگونه وحشت بهم
رساند کسیکه انیس او خداوند عالمیان باشد و چون خواهد سخن بگوید با خداوند خود سخن گوید
و مناجات کند و از بگوید اگر خواهد کسی با او سخن بگوید قرآن بخواند که گاهی خدا با او خطاب فرماید
و خود را مخاطب این خطابها داند لبیک در جواب گوید و گاهی پیغمبران با او سخن گویند خطابها
ایشان را چنان داند که از ایشان میشنود بلکه آنجماعت که پیغمبران با ایشان سخن میگفتند گویا یکی
چند بوده اند و کسیکه آگاهست مخاطب بخطاب ایشان بیشتر است زیرا که خطابهای ایشان برای جمیع
عالمیانست و گاهی حقتعالی برای او قصه میخواند و احوال گذشتگان را برای او نقل میکند
و از شادی این کرامت نزدیکست که قالب تهی کند و گاهی خوان نعمتهای بهشت برای او میکشند
آنکه عارفست چون از نعمتهای بهشت برای این لذت میبرد که از دوستان او میرسد از … عیش
مهمان لذت میبرد بلکه بیشتر و محبان تماشای شراب طهور بهشت را در این نشأ بیشتر مییابند
و گاهی اوصاف خوبیهای او بیان میفرماید و او در گلستانهای صفات کمالیه خود سیر
دارد و گاهی در گلستان رحمانیت تکلیف سیر میکند که چه خوانها مملو از الوان نعمت برای کافر
و مسلمان کشیده و چه نعمتهای خفی و جلی بر خاص … و گاه … و گاهی بسیر گلستان رحیمیت
میفرماید که چه لطفهای خاص و شفقتهای بی اندازه نسبت بدوستان خود فرموده و گاهی بسیر بوستان
ذوالنقمتی میبرد او را که … و گاهی … که هر … از خوان ذوالنقمتی او نداشته باشد …
این … کرده … و … قدری … ایمان مفقود است که از ریشه کنده گردد
… گشاده … میکند … برسد …
میرساند و گاهی بسیر گلستان قدرتهای پادشاهی میبرد و گاه … گنجهای علوم و معارف
نامتناهی … میگشاید و از انواع جواهر حقایق آنچه … مینماید

در شرایط خواندن قرآنست

و همچنین در جمیع صفات جلال و جمال و رفعت و کمال و کاهی احوال دوستان خود و کمالات
ایشان را برای او نقل میکند و از بنده نوازیهای خود امیدوار میگرداند که دوستان چنین رفتار
سلوک کنند تا احوال ایشان را بچه مهربانی نقل میفرماید و نعمتها که خود بایشان عطا فرموده ایشان را
بآنها میستاید و بیان شکیبائی ایشان و مشقتها که در راه او کشیده اند میفرماید و بعد از آن
بیان تدارک نمودن خود مینماید و از بیان فرمودن وسعت حلم و مزید کرمهای خود دلنشین میکند تشنها
دستگاه امید را وسیع میگرداند و همچنین پروردگار کریم بآغاز لطف ملل را مانند پدر مشفق
و ادیب مهربان برای تکمیل بندگان گاهی بوعده حور و قصور و طعام و شراب تطمیع مینماید و گاهی
بوعید انواع زجر و عقابها تهدید مینماید پس کسیکه از روی نیت واقع کاهی و تفکر قرآن خواند درهای
گلستانهای فیض نامتناهی یزدانی بر روی عقل او مفتوح گردیده باشد و دریچه دلش را نورانی انوار
معارف زیاده باشد در هر صفحه از صفحات قرآن که نظر میفرماید گلستانی از شقایق حقایق برایش
مرتب ساخته اند و چراغانی از الوان انوار معارف و هدایت برایش مهیا کرده اند و محفلی مملو از
دوستان و برگزیدگان خدا برای انس و الفت او نشانیده اند و انواع نعمتهای روحانی و اصناف
لذتهای عقلانی برایش حاضر ساخته اند و قدحهای مالامال از شراب طهور لطف و محبت برای
پر کرده اند و میزبانش خداوند مهربان است و مصاحبانش پیغمبران و اوصیا و صدیقان در چنین
بزمی اگر کسی از شادی نمیرد و حسرت چرا نکشد سیم با طهارت بودنست در هنگام تلاوت
چنانچه از محمد بن الفضل منقولست که بخدمت حضرت امام رضا علیه السلم عرض نمود که من قرآن
میخوانم و مرا بول میگیرد بر میخیزم و بول میکنم و استنجا میکنم و بر میگردم و شروع بتلاوت
میکنم حضرت فرمود که مکن تا وضو نسازی و این شرط بر سبیل استحبابست بلکه ظاهر احادیث
معتبره آنست که جنب و حایض را بغیر تلاوت غیر سورهای سجده مستحب است و بعضی زیاده از هفت
آیه را مکروه دانسته اند و زیاده از هفتاد آیه گفته اند که کراهتش بیشتر است و لیکن احادیث صحیح
دلالت دارد بر اینکه هر چه قدر از قرآن که خواهند میتوانند خواند بغیر از سورهای سجده و تلاوت
سورهای سجده واجب بر ایشان حرام است چهارم استعاذه است خلافی نیست در اینکه
در هر وقت که شروع بقرائت کند استعاذه مستحب است در کیفیت آن میان قراء خلاف

در استعاذه است

هست و مشهور میان علمای شیعه یکی از دو صورتست اوّل أعوذُ بالله من الشیطان الرجیم
و این میان سنی و شیعه مشهور است دوم أعوذُ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم
و در بعضی از روایات شیعه سنی اینست و أعوذُ بالله أن یحضرونَ وارد شده است و در بعضی
روایات أستعیذُ بالله من الشیطان الرجیم تنها وارد شده و در بعضی با إنّ الله هو السمیع العلیم
وارد شده است و در بعضی بجای استعیذ اعیذ وارد شده است و در بعضی عُذتُ بالله من
الشیطان الرجیم إنّ الله هو الفتّاح العلیم وارد شده است و از دو وجه اول اشهر و اولی است
پنجم رو بقبله بودنست چنانچه منقولست که بهترین مجالس آنست که آدمی رو بقبله
باشد و بعضی دیگر از آداب در کتب تفسیر قرآن مذکور است و ذکر آنها در این مقام موجب
تطویل میگردد کوکب ششم در کیفیت ختم قرآنست بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام عرض نمود که من در یک شب قرآن را ختم میکنم حضرت فرمود
که مرا خوش نمی آید که در کمتر از یک ماه ختم کنی و بسند معتبر منقولست که ابو بصیر بخدمت حضرت
صادق علیه السلام عرض نمود که من قرآن را در یک شب ختم کنم فرمود که نه گفت در دو شب فرمود
که نه تا بشش شب رسانید حضرت اشاره فرمودند که بلی بعد از آن فرمودند که جمعی که پیش از شما
بودند قرآن را در یک ماه و کمتر ختم میکردند بدرستیکه قرآن را تند تند نباید خواند بنحوی که حروفش
گم شوند در یکدیگر و لیکن بترتیل میباید خواند و چون بآیه گذری که در آن نام بهشت باشد
توقف کن و از خدا بهشت را سؤال کن و چون بآیه گذری که در آن ذکر آتش باشد توقف کن و
استعاذه کن بخدا از آتش جهنم پس ابو بصیر پرسید که در ماه رمضان در یک شب ختم بکنم فرمود که
نه پرسید که در دو شب ختم بکنم فرمود که نه پرسید که در سه شب ختم بکنم اشاره فرمود که بلی ماه
رمضان را حقی و حرمتی هست که ماههای دیگر با آن شباهت ندارند و در ماههای دیگر نماز بسیار بکن
و بسند معتبر دیگر منقولست که از آن حضرت سؤال نمودند که در چند روز قرآن را ختم کنیم فرمود
که پنج قسمت کنید یا هفت قسمت و نزد من قرآنی هست که چهارده قسمت کرده اند و علی بن المغیره
بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که پدرم از جدت سؤال نموده بود از ختم کردن قرآن
در هر شبی حضرت فرموده بودند که بلی و پدرم در ماه مبارک رمضان چهل ختم میکرد و من

در ثواب تعلیم و تعلّم

گاهی چهل ختم میکنم و گاهی زیاده و گاهی کمتر بقدر آنچه فراغ داشته باشم پس چون روز فطر میشود یک ختم از برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله قرار میدهم و یکی از برای حضرت امیر المؤمنین و یکی از برای حضرت فاطمه و دیگر از برای هر یک از ائمه یکی و یکی از برای شما تا حال پیوسته چنین کرده ام چه ثواب از برای من خواهد بود بسبب این عمل آنحضرت فرمود که خدا بسبب این عمل چنین خواهد کرد که در قیامت تو با ایشان باشی راوی گفت الله اکبر چنین ثوابی برای من خواهد بود حضرت سه مرتبه فرمود که بلی کوکب ششم در ثواب تعلیم و تعلم و حفظ قرآنست بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که حافظ قرآن باشد و قرآن را بمشقت حفظ کند بجهت کم حافظگی دو اجر باو کرامت فرماید در حدیث دیگر فرمود که سزاوار نیست که مؤمن بمیرد مگر آنکه قرآن را یاد گرفته باشد یا مشغول یاد گرفتن باشد و در حدیث دیگر فرمود که هر که یاد گرفتن قرآن بر او دشوار باشد و بمشقت یاد گیرد او را دو اجر است و بسند معتبر از یعقوب احمر منقولست که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمودم که مرا غمها رو داده که آنچه در خاطر داشتم فراموش کرده ام حتی بسیاری از قرآن را نیز فراموش کرده ام چون نام قرآن را بردم حضرت را فزعی و خوفی حاصل شد و فرمود که بدرستیکه شخصیکه فراموش کرده است سوره از قرآن را سوره در روز قیامت در درجه بلندی از درجات بهشت بر او ظاهر میشود و میگوید السلام علیک او در جواب میگوید که و علیک السلام تو کیستی میگوید که من فلان سوره ام که مرا ضایع کردی و ترک نمودی اگر بمن متمسک میشدی و مرا از دست نمیدادی امروز ترا باین درجه میرسانیدم بعد از آن فرمود که بر شما باد که یاد گرفتن قرآن باید بدرستیکه جمعی قرآن را یاد میگیرند که با آواز خوش بخوانند تا مردم بگویند خوش آوازند و در این دو طایفه خیری نیست و جمعی قرآن را یاد میگیرند که شب و روز در نمازها بخوانند و پروا ندارند که کسی بدانند یا ندانند و احادیث بسیار موافق این حدیث در مذمت فراموش کردن قرآن وارد شده است و ظاهر بعضی فراموش کردن لفظ است و ظاهر بعضی ترک عمل نمودن بمعنای آن و معنی دوم ظاهر است که بد است و اولی آن از روی بی اعتنائی باشد بد است و اگر بی تقصیر او بسبب ضعف حافظه از خاطرش محو شود قصوری نه دارد و بعضی احادیث که وارد شده است که قصوری ندارد بر همین محمولست چنانچه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که قرآن را یاد گیرد و عمداً فراموش کند چون محشور شود

و بیان ۲

در ثواب تعلیم و تعلم قرآن

مجذوم

قرائت

دشمنی و کوردلی بسته باشد مگر آنکه خدا او را بیامرزد و فرمود که بهتران شما گروهی اند که
قرآن یاد گیرند و یاد دهند و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بدرستیکه حق تعالی
هست که قصد میفرماید عذاب اهل زمین که یکی از ایشانرا استثنا نفرماید بسبب بسیاری گناهان
ایشان پس چون نظر میفرماید به پیران که قدم بر مساجد برمیدارند بسوی نماز و اطفال که قرآن یاد میگیرند
ایشانرا رحم میفرماید و عذاب را از ایشان تاخیر مینماید و از کتب شیخ معتبر در ثواب قرائت قرآن است
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که قرآن عهد نامه الهی است بسوی بندگان پس سزاوار
اینست که هر مسلمانی در عهدنامه الهی نظر نماید و هر روز پنجاه آیه بخواند و از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که خانه که در آن قرآن خوانده میشود برکت در آن خانه بسیار میشود و ملائکه در
آنخانه حاضر میشوند و شیاطین از آن خانه دور میشوند و روشنی میدهد آنخانه اهل آسمانرا
چنانچه کواکب روشنی میدهند اهل زمینرا و خانه که در آن قرآن خوانده نمیشود و یاد خدا نمی کنند
برکت آنخانه کم است و ملائکه از آنخانه دوری میکنند و شیاطین در آنخانه حاضر میباشند و
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که خانه که در آن مسلمانی قرآن میخواند اهل آسمان آنخانه را
میبینند چنانچه اهل دنیا ستاره های روشن را میبینند و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که ایستاده در نماز قرآن بخواند حق تعالی بعدد هر حرفی صد
حسنه در نامه عملش بنویسد و اگر نشسته در نماز بخواند بهر حرفی پنجاه حسنه از برایش بنویسند و
اگر در غیر نماز بخواند بهر حرفی ده حسنه از برایش بنویسند و بسند صحیح از آن حضرت منقولست که فرمود
چه چیز مانع میشود تاجران شما را که مشغولند در بازارها اینکه چون بخانه برگردند نخوانند تا
سوره از قرآن بخوانند حق تعالی بجای هر آیه ده حسنه از برای ایشان بنویسد و ده گناه از ایشان
محو نماید و از بشیر بن غالب منقولست که حضرت امام حسین علیه السلام فرمود که هر که آیه از کتاب خدا را
ایستاده بخواند حق تعالی بهر حرفی صد حسنه از برای او بنویسد و اگر در غیر نماز بخواند بهر حرفی ده
حسنه از برایش بنویسد و اگر گوش دهد قرآن را بهر حرفی حسنه از برایش بنویسد و اگر در شب قرآن را
ختم نماید ملائکه تا صبح بر او صلوات فرستند و اگر در روز ختم کند ملائکه کاتبان اعمال تا شام
بر او صلوات فرستند و البته بعد از ختم قرآن یکدعا مستجاب از برای او هست و ختم قرآن تا ن

در فضیلت قرائت قرآن

در بیان ثواب

برای او حسنه نوشته شود ما بین آسمان و زمین که پر از ثواب باشد و از امام عرض نمود که اگر قرآن نخوانده
باشد چه کند فرمود که حقتعالی بخشنده و کریمست اگر هر چه میداند بخواند خدا او را از این ثواب بهره دهد
و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در مکه ختم کند قرآن را از جمعه تا جمعه یا بیشتر
یا کمتر و ختمش در روز جمعه باشد حق تعالی از اجر و ثواب از برای او بنویسد از اول جمعه که در دنیا بوده
است تا آخر جمعه که خواهد بود و همچنین اگر در روزهای دیگر ختم نماید و بسند معتبر از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که هر که در شبی ده آیه بخواند او را از غافلان ننویسند و اگر در شبی
پنجاه آیه بخواند او را از ذاکرین بنویسند و اگر صد آیه بخواند او را از قانتان بنویسند و اگر دویست آیه
بخواند او را از خاشعان بنویسند و اگر سیصد آیه بخواند او را از رستگاران و فائزان بنویسند
اگر پانصد آیه بخواند او را از مجاهدین بنویسند که سعی بسیار در عبادت کرده باشند و اگر هزار آیه
بخواند برای او قنطاری از نیکی بنویسند که هر قنطاری پانزده هزار مثقال از طلا باشد و هر مثقالی
بیست و چهار قیراط باشد و قیراط کوچکش مثل کوه احد باشد و قیراط بزرگش مثل ما بین زمین
و آسمان و از حضرت علی بن الحسین منقولست که هر که حرفی از کتاب خدا را گوش دهد بی آنکه بخواند
حقتعالی برای او حسنه بنویسد و گناهی از او محو نماید و درجه برای او بلند گرداند و کسیکه حرفی از
قرآن را بنگرد حق تعالی ده حسنه برای او بنویسد و ده سیئه از او محو نماید و ده درجه برای او
بلند گرداند و فرمود که نمیگویم که بهر آیه این ثواب میدهند بلکه بهر حرفی مانند با و هر که حرفی
از قرآن را نشسته از قرآن بخواند حقتعالی برای او پنجاه حسنه برای ثبت نماید و پنجاه گناه از او محو
کند و پنجاه درجه از برای او بلند گرداند و هر حرفی را ایستاده در نماز بخواند حقتعالی صد حسنه
برای او ثبت نماید و صد سیئه از او محو کند و صد درجه برای او بلند کند و کسیکه قرآن را ختم کند
حقتعالی باو یک دعای مستجاب عطا کند از برای دنیا یا آخرت و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
فرمود که اگر کسی با آیه قرآن پناه برد از شر شیطان اگر از مشرق تا مغرب شیطان باشند از شر
همه ایمن گردد و اگر بیقین و اعتقاد بخواند و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که شخصی
بحضرت رسول صلی الله علیه و آله شکایت کرد درد سینه خود را حضرت فرمود که بخوان قرآن طلب
شفا کن زیرا که حق تعالی میفرماید که قرآن شفای دردهاییست که در سینهها است و بسند معتبر از

حضرت

حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که هر که صد آیه بخواند از هر جای قرآن که باشد و بعد از آن هفت
مرتبه یا الله بگوید اگر بر سنگی دعا کند خدا از هم بشکافد و بسند معتبر از حضرت امام موسی
کاظم علیه السلام منقول است که هر که از بلیه ترسد و صد آیه بخواند از هر جای قرآن که خواهد بعد از
آن بگوید اللهم اکشف عنی البلاء سه مرتبه خدا آن بلا را دفع نماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که هر چیزی را بهاری است و بهار قرآن ماه مبارک رمضان است **کوکب هشتم** در
بیان فضیلت تلاوت قرآن و نگاه داشتن قرائت از حضرت جعفر بن محمد علیهما السلام
منقول است که هر که از مصحف تلاوت نماید از چشمش برخوردار شود و عذاب پدر و مادرش
تخفیف دهند هر چند که کافر باشند و بروایت دیگر فرمود دوست میدارم در خانه مصحفی باشد
که حق تعالی ببرکت مصحف شیاطین را از آنخانه دفع نماید و در حدیث دیگر فرمود که سه چیز از
نزد خدا شکایت خواهند کرد مسجد خرابی که اهلش در آن نماز نکنند و عالمی که در میان جهال باشد
و حرمتش را نگاه ندارند و مصحفی که آویخته باشد و غبار بر آن نشسته باشد و از آن تلاوت ننمایند
و از اسحق منقول است که با نحضرت عرض نمود که من قرآن را در حفظ دارم از خاطر بخوانم بهتر است یا
نظر در مصحف کنم و بخوانم فرمود که از مصحف بخوان بهتر است مگر نمیدانی که نظر کردن در قرآن
عبادت است و در حدیث دیگر فرمود که شش چیز است که مؤمن با اینها منتفع میشود بعد از مرگش
فرزند صالحی که از برای او استغفار نماید و مصحفی که از او بماند که تلاوت نمایند و چاهی که از
برای خدا بکنند و درختی که از برای خدا بنشانند و صدقه و آبی که جاری کرده اند و سنت نیکوئی که
بگذارد که بعد از او مردم بآن سنت عمل نمایند و در حدیث مناهی نبی صلی الله علیه و آله وارد است
که نهی فرمود از اینکه قرآن را با آب دهن محو نمایند یا با آب دهان بنویسند و از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله و سلم که نظر بر روی علی بن ابی طالب علیه السلام کردن عبادت است و نظر بر پدر و مادر
بمهربانی و شفقت کردن عبادت است و نظر به مصحف کردن عبادت است و نظر بکعبه کردن عبادت است
کوکب نهم در بیان فضایل و فواید بعضی از آیات و سوره که مطلوبست **سوره
الفاتحه** بسند معتبر منقول است که حضرت امام رضا ع فرمود که بسم الله الرحمن الرحیم
نزدیکتر است باسم اعظم الهی از سیاهی چشم بسفیدی چشم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام

در فضیلت تلاوت قرائت

در فضایل آیات

در فضیلت سوره الفاتحه

منقول است که هر که را علّتی عارض شود در همان وقت هفت مرتبه سوره حمد را بخواند اگر علّتش
برطرف شود اکتفا نماید و اگر نه هفتاد مرتبه بخواند و من ضامنم از برای او شفا را و بسند معتبر
از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره حمد را بخواند حق تعالی بعدد هر آیه که از
آسمان نازل شده است ثواب با او کرامت فرماید و از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام منقول است که
حضرت رسول صلّی الله علیه و آله و سلّم فرمود که خداوند عالمیان میفرماید که من قسمت کرده‌ام سوره
فاتحة الکتاب را میان خود و بنده خود پس نصف این سوره از من است و نصف آن از بنده من است
و آنچه بنده از من درخواست سؤال نماید بدهم و عطا میفرمایم پس چون بنده میگوید بسم الله الرحمن
الرحیم حق تعالی میفرماید که ابتدا کرد بنده بنام من و بر من لازم است که کارهای او را باتمام رسانم
و در جمیع احوال برای او برکت فرستم پس چون بگوید الحمد لله رب العالمین حق تعالی فرماید که بنده
من حمد من کرد و دانست که نعمتهائی که نزد او است همه از جانب من است و بلاهائی که از او دور شده است
همه بتطول و احسان من است ای ملائکه شما را گواه میگیرم که از برای او اضافه کردم نعمتهای آخرت را
و دفع کردم از او بلاهای آخرت را چنانچه بلاهای دنیا را از او دفع کرده‌ام پس چون الرحمن الرحیم
میگوید حق تعالی میفرماید که بنده من از برای من شهادت داد که من رحمن و رحیمم ای ملائکه شما را
گواه میگیرم که بهره او را بسیار کردم و نصیب او را از عطای خود عظیم گردانیدم و چون بگوید مالک
یوم الدین خداوند عالم فرماید که ای ملائکه گواه میگیرم شما را که چنانچه اعتراف کرد که منم مالک روز
جزا به من در روز حساب او را آسان کنم و از گناهان او درگذرم و چون ایّاک نعبد گوید حق
جلّ و علا فرماید که راست گفت بنده من مرا عبادت کرده و بس گواه میگیرم شما را که او را بر عبادت
ثوابی کرامت فرمایم که جمیع مخالفان او را در آن منزلت او رشک برند و چون و ایّاک نستعین گوید
حق تعالی فرماید که بنده من از من استعانت جست و پناه بمن آورد گواه میگیرم شما را که در جمیع امور او را
اعانت نمایم و در شدتها فریاد او رسم و در روز بلاها و مصیبتها دستش را بگیرم پس چون
اهدنا الصراط المستقیم بگوید تا آخر سوره حق تعالی فرماید که آنچه از من طلبید با او کرامت کردم
و آنچه از من امید دارد عطا نمودم و آنچه از او ترسید او را از آن ایمن گردانیدم و بسند معتبر منقول
است که سوره حمد را بر هر دردی که هفتاد مرتبه بخوانند البته آن درد ساکن میشود و اگر بمیّت

حضرت صادق

در فضیلت سوره البقره و آل عمران

حضرت صادق علیه السلام منقولست که اگر سوره حمد را بر مرده هفتاد مرتبه بخوانند و روح
باو برگردد عجب نخواهد بود و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هرکه
سوره حمد او را شفا نبخشد هیچ چیز او را شفا نبخشد و ایضا منقولست که حضرت صادق
بعضی از اصحاب خود که شکایت از تب کرده فرمود که بنویسید ام الکتاب را و در گریبان
کن و اذان و اقامه بگو و هفت مرتبه سوره حمد را بخوان آنشخص چنان کرد و بهبودی شفا یافت
در حدیث دیگر منقولست که شخصی از صداع بآنحضرت شکایت کرد حضرت فرمود که دست خود را
بگذار بر موضعی که درد میکند و سوره حمد و آیه الکرسی بخوان و بگو الله اکبر الله اکبر لا اله
الا الله والله اکبر اجل و اکبر مما اخاف و احذر و اعوذ بالله من عرق نعار و اعوذ بالله
من حر النار سوره البقره و آل عمران بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست که هرکه سوره بقره و آل عمران را بخواند این دو سوره در قیامت بر سر او سایه افکنند
مانند دو ابر یا دو عبا و بسند معتبر از حضرت علی بن الحسین علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هرکه چهار آیه از اول سوره بقره و آیه الکرسی تا و هو
العلی العظیم یا دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر سوره بقره را بخواند بدی بخود و مال خود نبیند
و شیطان نزدیک او نیاید و قرآن را فراموش نکند و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول
است که هرکه آیه الکرسی را در وقت خواب بخواند از فالج ایمن گردد و هرکه بعد از هر نماز بخواند
هیچ صاحب نیشی باو ضرر نرساند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که هرکه یکمرتبه آیه الکرسی بخواند حق تعالی برگرداند از او هزار بلا از بلاهای دنیا و هزار
از بلاهای آخرت را که سهلترین بلاهای دنیا فقر و احتیاج باشد و کمترین بلاهای آخرت عذاب
قبر باشد و منقولست که ابوذر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم سؤال نمود که کدام
آیه عظیم تر است از آنچه بر تو نازل گردیده است فرمود که آیه الکرسی و بسند دیگر منقول
است که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام از تب شکایت کرد حضرت فرمود که آیه الکرسی
را در ظرفی بنویس و با آب حل کن و بخور و از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که یکی از
پدرانم شنید که کسی سوره فاتحه بخواند فرمود که شکر خدا کرد و مزد یافت بعد از آن

در خواص آیة الکرسی

شنید که قل هو الله میخواند فرمود که ایمان آورد و ایمن شد بعد از آن شنید که سورهٔ انا انزلنا
میخواند فرمود که تصدیق پیغمبر کرد و آمرزیده شد بعد از آن شنید که آیة الکرسی میخواند
فرمود که بهره نازل شد برات بیزاری این مرد از جهنم و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که کسیکه چیزی از او دزدیده باشد آیة الکرسی بخواند و در خاطر خود قرار دهد
که بر طرف میشود و بتوفیق الهی عاقبت پیدا میشود ان شاء الله تعالی و هر که پیش از طلوع آفتاب یازده
مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و یازده مرتبه انا انزلنا و یازده مرتبه آیة الکرسی بخواند خدا
مالش را از تلف حفظ نماید و چون کسی خواهد از خانه بیرون رود چند آیه آل عمران را یعنی
ان فی خلق السموات والارض الخ سورهٔ آیة الکرسی و سورهٔ انا انزلنا و سورهٔ حمد بخواند
که موجب قضای حاجتهای دنیا و آخرت میگردد و فرمود که هر که قل هو الله احد و انا انزلنا و
آیة الکرسی بخواند مالش محفوظ باشد و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست که اگر سقف خانهاش زیاده از هفت ذرع باشد بر بالای هشت ذرع آیة الکرسی
بر دور خانه بنویسند تا از شر جنیان ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که شیاطین در میان شتران و چهارپایان پیدا میشوند که ایشان را رم دهند پس
آیة الکرسی بخوانید برای دفع ایشان و در حدیث معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقول
است که تصدق بکن و آیة الکرسی بخوان در هر روز که خواهی سفر کنی و آیة الکرسی بخوان
در هر روز که خواهی حجامت بکنی و در حدیث دیگر فرمود که هر گاه بجائی روی که خوف داشته
باشی این آیه را بخوان رب ادخلنی مدخل صدق واخرجنی مخرج صدق واجعل لی من لدنک
سلطانا نصیرا پس چون ببینی آنچیز را که از آن میترسی آیة الکرسی بخوان و در حدیث معتبر دیگر از
آنحضرت منقولست که بسیار بگوئید ربنا لا تزغ قلوبنا و ایمن باشید از میل بباطل و بسند
معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که
صد مرتبه آیة الکرسی بخواند چنان باشد که مدت عمر عبادت کرده باشد و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که حقتعالی فرمود که بتو عطا کردم گنجی از گنجهای
عرش خود را که اعطا نکرده ام فاتحة الکتاب خاتمهٔ سورهٔ بقره یعنی آمن الرسول الخ و کلینی رحمه الله

روایت

در فضیلت آیة الکرسی

روایت نموده که هر که دو رکعت نماز بگذارد بعد از نماز شام و در رکعت اول بعد از حمد یک
یکمرتبه سوره حمد و ده آیه از اول سوره بقره و آیه سخره و الهکم اله واحد لا اله الا هو
ان فی خلق السموات تا الایات لقوم یعقلون و پانزده مرتبه قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم
سوره حمد و آیة الکرسی و آخر سوره بقره لله ما فی السموات و ما فی الارض تا آخر سوره و پانزده
مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از آن حاجت خود را بطلبد هر که این نماز مداومت نماید حق تعالی
ثواب ششصد هزار حج با و کرامت فرماید و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول
است که هر خانه که آمن الرسول الخ در آن خانه خوانده شود شیطان داخل آنخانه نشود و از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که فرمود که گمان ندارم که کسی در اسلام عقلش کامل شده باشد
و شبی بصبح رساند و نخواند آیة الکرسی را و در بعد از آن فرمود که اگر بدانید که چه فضیلت دارد
در هیچ حال ترک آن ننمائید بدرستیکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خبر داد که آیة الکرسی را
از گنج زیر عرش بمن کرامت کرده اند و هیچ پیغمبری پیش از من نداده بودند بعد از آن حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام فرمود که از وقتی که این را از آن حضرت شنیده ام یک شب ترک خواندن آن نکرده ام
سه مرتبه میخوانم در هر شبی یک مرتبه بعد از نماز خفتن پیش از نافله و بسند معتبر از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقول است که هر که بعد از نماز واجب آیة الکرسی بخواند تا وقت نماز دیگر در
امان خدا باشد و در حدیث دیگر منقول است که فرمود که یا علی بر تو باد به تلاوة آیة الکرسی بعد از
نماز فریضه بدرستیکه محافظت و مداومت نمی نماید بر خواندن آن مگر پیغمبری یا صدیقی یا شهیدی
و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که چون حق تعالی امر فرمود که سوره فاتحه
و آیه شهد الله و آیة الکرسی و قل اللهم مالک الملک تا بغیر حساب و در نداشان در عرش الهی در آویختند
و گفتند پروردگارا ما را بکجا میفرستی بسوی اهل خطاها و گناهان میفرستی حق تعالی وحی فرمود
بایشان که بروید بعزت و جلال خودم سوگند که هر که از آل محمد و شیعیان ایشان شما
را تلاوت نماید بعد از نمازهای واجب البته بسوی او نظر نمایم بنظر مخفی خود بعضی الطاف خاصه خود را
شامل حال او گردانم هر روز هفتاد نظر و در هر نظر کردنی هفتاد حاجت او را برآورم و او را
قبول کنم هر چند معصیت بسیار کرده باشد و در حدیث الائمه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت

در فضیلت سورة النسآء

کرده است که مردی بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شکایت نمود از درد پشت و گفت که شبها مرا از این درد خواب نمیبرد فرمود که دست بر موضع درد بگذار و سه نوبت این آیه را بخوان وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ پس هفت مرتبه انا انزلناه بخوان که انشاء الله تعالی از آن شفا مییابی و بسند معتبر از حضرت امام علی النقی علیه السلام منقولست که اشجع سلمی بحضرت صادق علیه السلام عرض نمود که من بسیار سفر میکنم و در بیابانهای مخوف واقع میشوم میخواهم چیزی تعلیم من نمائی که موجب ایمنی من گردد حضرت فرمود که هرگاه خوفی ترا غالب گردد دست راست خود را بر بالای سر خود بگذار و باواز بلند این آیه را بخوان أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ اشجع گفت که چون بسفر رفتم بوادی رسیدم که میگفتند جن در آنجا بسیار است ناگاه شنیدم که شخصی میگوید که بگیریدش من این را خواندم دیگری گفت که چگونه بگیریمش و حال آنکه پناه بآیه طیبه برده و در روایتی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که آیه شهد الله بخواند در وقت خواب حقتعالی هفتاد هزار ملک خلق فرماید که برای او استغفار نمایند تا روز قیامت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که آیه شهد الله بخواند بعد از آن بگوید وَأَنَا أَشْهَدُ بِمَا شَهِدَ اللَّهُ وَأَسْتَوْدِعُ اللَّهَ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَهِيَ لِي عِنْدَ اللَّهِ وَدِيعَةٌ چون روز قیامت شود حقتعالی گوید که صاحب این را نزد من عهدیست او را داخل بهشت کنید **سورة النسآء** از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که کسیکه سوره نساء را در هر جمعه بخواند از ضغطه قبر ایمن گردد و در روایتی دیگر منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام انگشتری از حدید چینی داشتند و بر آن نقش کرده بودند العزة لله جميعا و در روایات معتبر وارد است که نقش نگین انگشتر امام حسن و امام محمد باقر صلوات الله علیهما العزة لله بود **سورة المائدة** بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره مائده را در هر روز پنجشنبه بخواند ایمانش بظلم و گناه آلوده نشود و هرگز بخدا مشرک نشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که سوره مائده بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد قبل از وفات آنحضرت بدو ماه یا سه ماه و از حضرت امیرالمؤمنین

منقولست

در فضیلت سورهٔ انعام

منقولست که این سوره که بر حضرت رسول صلعم نازل شد سورهٔ مائده بود و احکام بعضی از سورهای
دیگر را نسخ کرد و هیچ احکام او را نسخ نکرد و وقتی نازل شد که آنحضرت بر استر شهبا سوار بود
و سنگینی وحی چنان سنگین شد که نزدیک شد که ناقه استر بر زمین برسد و اعضای آنحضرت را درد
پس چون از حضرت آنحالت زایل شد سوره را بر ما خواند و بآن عمل کرد و ما عمل کردیم و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که سورهٔ مائده یکجا نازل شد تمام و هفتاد هزار ملک با آن نازل
شدند و در حدیث دیگر فرمود که هر که سورهٔ مائده را بنویسد و در میان متاع یا امتعهٔ خود
بگذارد قماش و متاع او ایمن گردد از دزد اگرچه در میان آنها دزدها باشد و هیچ
از دزدها و الیها و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله گفتم آنحضرت سورهٔ مائده را میخواندند و من مینوشتم تا باین آیه و لیحکم الله رسید
بخواب رفت و باز صدای آنحضرت میشنیدم و من مینوشتم تا سوره تمام شد چون بیدار شد
از آنجا که بخواب رفته بود شروع کرد بخواندن گفتم شما خواندید تا آخر و من نوشتم فرمود که الله
اکبر جبرئیل بود که میخواند پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که هفتاد آیه از املای
پیغمبر صلعم نوشتم و شصت و چهار آیه از املای جبرئیل ع سورهٔ الانعام بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که سورهٔ انعام یکدفعه نازل شد و هفتاد هزار ملک مشایعت
کردند تا بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله آوردند پس این سوره را تعظیم نمائید و بزرگ
دانید که اسم اعظم الهی در هفتاد موضع این سوره هست اگر مردم بدانند که در قرائتش چه فضیلت
و ثواب هست هرگز ترکش ننمایند و از عبدالله عباس منقولست که کسیکه سورهٔ انعام
هر شب بخواند در روز قیامت از جملهٔ ایمنان باشد و هرگز جهنم را به بیند و بسند
معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که سورهٔ انعام را یکدفعه نازل ساختند هفتاد
هزار ملک مشایعت کردند و آواز بلند کرده بودند به تسبیح و تکبیر و تهلیل تا بحضرت رسول
صلی الله علیه و آله آوردند پس هر که این سوره را بخواند آن هفتاد هزار ملک تسبیح گویند از برای او
تا روز قیامت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که اگر علیلی را استر باشد که خواهد
هلاک او از آن استر باشد سورهٔ انعام را بخواند که مکروهی بوی نرسد از آن علت و از حضرت

در فضیلت سورة الاعراف

صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد در
هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از خدا سؤال نماید که کفایت شر دشمنان از او بکند
حق تعالی دور گرداند از او شر آنچه از آن ترسد و او را نگاه دارد از هر بیم و درد دیگر و بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که را حاجتی باشد که خواهد برآورده شود چهار رکعت
نماز بگذارد در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند یا کریم
یا کریم یا کریم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا اعظم من کل عظیم یا سمیع الدعاء یا من لا تغیره
اللیالی والایام صل علی محمد وآل محمد وارحم ضعفی وفقری وفاقتی ومسکنتی فانک اعلم
بها منی واعلم بحاجتی یا من رحم الشیخ یعقوب حین رد علیه یوسف قرة عینه یا من رحم
ایوب بعد طول بلائه یا من رحم محمدا صلی الله علیه وآله ومن الیتم آواه ونصره علی جبابرة
قریش وطواغیتها وامکنه منهم یا مغیث یا مغیث یا مغیث مکرر بگوید بحق خداوند که اگر تمام
حی ستمکاره او است که اگر این نماز بکنی و این دعا بخوانی و جمیع حاجتهای خود را طلبی البته روا کند
و در طب الائمه از حضرت صادق علیه السلام برای دفع جوع روایت کرده که سوره انعام را با
عسل بنویسند و بشویند بخورند تا شفا یابند **سورة الاعراف** بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سوره اعراف را در هر ماه بخواند در روز قیامت از جمله جماعتی
باشد از دوستان خدا که حق تعالی در شان ایشان فرموده است که خوفی بر ایشان نیست و نه اندوهناک
میشوند و اگر در هر جمعه بخواند از او در قیامت حساب نکنند بدرستیکه آیات محکمات در این سوره بسیار
است پس قرائت این سوره را ترک منمائید که گواهی میدهد در قیامت برای کسیکه از آن خوانده باشد
و بسند معتبر از اصبغ بن نباته که روایت کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که بخداوندیکه محمد را
براستی فرستاده است و اهل بیتش را گرامی داشته است که آنچه مردم طلب نمایند از حرز از برای
سوختن یا غرق شدن یا دزدی یا گریختن چهارپا یا کنیز و غلام البته در قرآن هست پس هر که
خواهد از من سؤال نماید پس شخصی برخواست و گفت یا امیر المؤمنین چیزی از قرآن بمن تعلیم نمای
که مرا ایمن گرداند از سوختن و غرق شدن فرمود که این آیه را بخوان ان ولیی الله الذی نزل
الکتاب وهو یتولی الصالحین وما قدروا الله حق قدره والارض جمیعا قبضته یوم القیمة

در فضیلت سورة الاعراف

وَالسَّمٰواتُ مَطْوِیّاتٌ بِیَمِینِهِ سُبْحانَهُ وَتَعالیٰ عَمّا یُشْرِکُونَ هر که این دو آیه را بخواند از سوختن
و غرق شدن ایمن شود پس شخصی خواند و آتش در خانهای همسایگانش افتاد و او سالم ماند و خانهٔ
او آتش نگرفت پس شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین چهارپایی دارم و چموشی میکند و من
از آن میترسم حضرت فرمود که در گوش راستش این آیه را بخوان وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰواتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ پس آن شخص چنین کرد چهارپا رام و هموار شد شخصی دیگر برخاست
و گفت یا امیرالمؤمنین در زمینی که من میباشم جانوران درنده بسیار است و بخانهٔ من داخل میشوند
و حیوانات را ضایع میکنند حضرت فرمود که این دو آیه را بخوان لَقَدْ جاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ
أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ ما عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ
اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ امر داد این دو آیه را خواندند دیگر درندها
بخانه‌اش نیامدند شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین در شکم من صفرایی بهم رسیده است یا
آیه هست که موجب شفا گردد حضرت فرمود که بلی بی آنکه درهم و دیناری خرج کنی بر شکم خود آیه الکرسی
بنویس و بشور آن را بخور که این ذخیره باشد در شکم تو و باعث شفا میگردد بفضل الهی شخصی
دیگر برخاست گفت یا امیرالمؤمنین برای گمشده چیزی بفرما حضرت فرمود که دو رکعت نماز بگذار
در هر دو رکعت سورهٔ یس بخوان و بعد از آن بگو یا هادِيَ الضّالَّةِ رُدَّ عَلَيَّ ضالَّتي امر دیگر چنین
کرد حقتعالی گمشده‌اش را برگردانید پس شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین بنده‌ای از من
گریخته است فرمود که این آیه را بخوان أَوْ كَظُلُماتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ سَحابٌ
ظُلُماتٌ بَعْضُها فَوْقَ بَعْضٍ إِذا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَراها وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللهُ لَهُ نُوراً فَما لَهُ مِنْ نُورٍ
چون این آیه را خواند غلامش برگشت پس شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین چیزی برای دزد
بفرما که دزد مال مرا نبرد حضرت فرمود که چون بجای خواب میروی بخوان قُلِ ادْعُوا
اللهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيّاً ما تَدْعُوا الخ سورهٔ بنی اسرائیل بعد از آن حضرت فرمود که کسیکه در شب در بیابانی
تنها باشد و ایمن شود که إِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰواتِ وَالْأَرْضَ تا تَبارَكَ اللهُ رَبُّ الْعالَمِينَ
بخواند ملائکه او را محافظت و حراست نمایند و شیاطین از او دور شوند پس شخصی این را شنید شبی
ببیابانی افتاد شب در آنجا ماند و فراموش کرد که این آیه را بخواند چون خوابید دو شیطان آمدند

خواص سوره الانفال

بگیرید هادی را گرفتند نفسش را و گفت که دست از او بردارید و او را مهلت دهید چون دست از او برداشتند
مرد بیدار شد و آیه سخره را خواند آن شیطان که دو هادی را گرفته بود گفت بدو بگوی که من دست بر
داشتم و آیه را خواند خدا بینی او را بر خاک بمالد الحال حراست نگهبانی بکن تا صبح چون صبح شد بخدمت
حضرت امیر المؤمنین ع آمد و گفت که در سخن تو شفا و راستی دیدم و حال شب خود را نقل کرد و بعد از
طلوع آفتاب با جماعتی که شب خوابیده بود برگشتند موی شیطان بر زمین ظاهر بود که موی خود را
بر خاک کشیده و رفته بود سوره الانفال و سوره التوبه از حضرت صادق علیه السلم منقول
است که سوره انفال و برائت را در هر ماه بخواند هرگز نفاق بر او راه نیابد و از شیعه امیر المؤمنین ع
باشد سوره یونس ع از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که سوره یونس را در دو ماه
یا سه ماه یکبار بخواند بیم آن نیست که از جمله جاهلان گردد و در دنیا مناز جمله مقربان باشد سوره
هود ع از حضرت امام محمد باقر علیه السلم که هر که سوره هود را در هر جمعه بخواند حقتعالی
او را در قیامت در زمره پیغمبران مبعوث گرداند و در دنیا معصیت گناهی از او ظاهر نشود و نبیند مغبران
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که از غرق ترسد این آیات بخواند بسم الله مجریها و مرسیها
ان ربی لغفور رحیم بسم الله الملک الحق المبین و ما قدروا الله حق قدره و الارض جمیعا قبضته
یوم القیمة و السموات مطویات بیمینه سبحانه و تعالی عما یشرکون سوره یوسف
از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که سوره یوسف را در هر روز یا در هر شب بخواند در قیمه
مبعوث شود و جمال او مانند جمال حضرت یوسف علیه السلم باشد و در آن روز بیم و فزعی بخود
نرسد و از بندگان بندگان صالح خدا باشد سوره رعد از حضرت صادق علیه السلم منقول
است که هر که بسیار سوره رعد را بخواند هرگز صاعقه باو نرسد و اگرچه ناصبی باشد و اگر مؤمن
باشد خدا او را داخل بهشت گرداند بی حساب و شفاعت او را قبول فرماید در اهل بیت و برادران
مؤمنش سوره ابراهیم و سوره حجر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که سوره
ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت نماز در هر جمعه بخواند هرگز باو فقر و دیوانگی و بلیه عظیمی
نرسد سوره نحل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر کس سوره نحل را
در هر ماه بخواند در دنیا بقرض مبتلا نشود و هفتاد نوع بلا از او دور کرده که سهلترانها

دیوانگی

خواص سورهٔ بنی اسرائیل

دیوانگی و خوره و پیسی باشد و مسکن او در بهشت عدن باشد که در میان بهشتها واقع است
سورهٔ بنی اسرائیل از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ بنی اسرائیل را
در هر شب جمعه بخواند نمیرد تا قائم آل محمد صلوات الله علیهم را دریابد و از اصحاب او باشد و منقول
است که عمر بن حنظله بحضرت صادق علیه السلام شکایت نمود از صداع حضرت فرمود که دست
بر بالای سرت بگذار و این دو آیه را بخوان قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَا
بْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَا
فِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا سورهٔ الکهف از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که سورهٔ کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و خدا او را در زمرهٔ شهدا محشور
گرداند و در قیامت با شهدا بایستد و بسند معتبر از آنحضرت منقول است که هر که سورهٔ کهف را
در هر شب جمعه بخواند کفارهٔ گناهانی باشد که از جمعه تا جمعهٔ دیگر کرده است و در روایت دیگر وارد
شده است که کسیکه در روز جمعه بعد از نماز ظهر و عصر بخواند همین ثواب داشته باشد و از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که آیهٔ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ را تا آخر سوره
بخواند در وقت خواب در خوابگاه او تا کعبه نوری ساطع گردد که میان او پر باشد از ملائکه و
استغفار از برای او کنند تا صبح و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام وارد شده است که هر که
این را در وقت خواب بخواند هر وقت که خواهد بیدار شود سورهٔ مریم از حضرت صادق ع
منقول است که هر که مداومت نماید بر سورهٔ مریم نمیرد تا آنچه خواهد در جان و مال و فرزند ببیند
و در آخرت باو بدهند مثل ملکی که حضرت سلیمان ع در دنیا داشته است سورهٔ طه از
حضرت صادق علیه السلام منقول است که ترک مکنید سورهٔ طه را که خدا این سوره را دوست میدارد
و هر که این سوره بخواند دوست میدارد و کسیکه مداومت بر قرائتش نماید حق تعالی در قیامت
نامه‌اش را بدست راستش دهد و او را بر کارهائی که در اسلام کرده است حساب نکنند و بقدری
اجر باو عطا فرماید که او راضی شود سورهٔ الانبیاء از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که سورهٔ انبیا را بخواند از روی محبت خواهد بود در باغستانهای بهشت با همه
پیغمبران رفاقت کند و در دنیا در نظر مردم با هیبت باشد سورهٔ الحج از حضرت صادق ع

خواص سوره المؤمن

مرویست که هر که در هر سه روز یکمرتبه بخواند در آن سال توفیق حج بیابد و اگر در آن سفر بمیرد داخل بهشت شود راوی پرسید که اگر سنی باشد چون است فرمود که عذابش تخفیف میابد **سورة المؤمن** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در هر جمعه سورهٔ مؤمن بخواند حق تعالی خاتمه او را بخیر گرداند و در فردوس اعلی منزلش با منزل پیغمبران باشد **سورة النور** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که حفظ نمائید اموال و فروج خود را از حرام بتلاوت کردن سورهٔ نور و باین سوره زنان خود را از حرام حفظ نمائید مرویست که هر که این سوره را در هر شب یا در هر روز مداومت نماید هیچیک از اهل خانه او زنا نکنند تا او میرد چون بمیرد هفتاد هزار ملک تا قبر او را مشایعت نمایند که همه از برای او دعا کنند و استغفار نمایند تا بقبر گذارند او را و بسند معتبر منقولست که شخصی از وجع و ضعف چشم بحضرت امام موسی علیه السلام شکایت نمود حضرت فرمود که آیهٔ نور را سه مرتبه در جائی بنویس از اینشو و در شیشه ضبط کن و مکرر بدیده بکش راوی گفت که صد میل کمتر کشیدم که دیده ام صحیح تر از اول شد **سورة الفرقان** از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که ترک مکن تلاوت فرقان را بدرستی که هر که در شب این سوره را بخواند حق تعالی او را بحساب و عذاب نکند و منزلش در فردوس اعلی **سورة طس** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ طس را در شب جمعه بخواند از اولیاء و دوستان خدا باشد و در حفظ و حراست الهی باشد و در دنیا فقر و بدحالی باو نرسد و در آخرت از بهشت آنقدر بدهند که راضی باشد و زیاده از رضای او باو عطا فرمایند و حق تعالی صد زن از حور العین باو کرامت فرماید **سورة عنکبوت و سورة روم** بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان بخواند والله که از اهل بهشت است و در این حکم استثنا نمیکنم و نمیترسم که خدا در این سوگند بر من گناهی بنویسد و این دو سوره را نزد حق تعالی منزلت عظیم هست **سورة لقمان** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که کسیکه سورهٔ لقمان را در شب بخواند حق تعالی در آن شب ملکی چند موکل گرداند برو که او را از شیاطین و لشکرهای ایشان حفظ کنند تا صبح شود و اگر در روز بخواند او را از شیاطین و لشکر ایشان حفظ نمایند تا شب

سوره سجده

در خواص سورهٔ سجده

سورهٔ سجده از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ سجده را در هر شب
جمعه بخواند حقتعالی در قیامت نامه اش را بدست راستش دهد و او را حساب نفرماید هرچند
گناهکار باشد و در بهشت از رفقای محمد و اهل بیتش صلی الله علیهم بوده باشد سورهٔ
الاحزاب از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ احزاب را بسیار تلاوت
نماید در قیامت در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد بعد از آن فرمود که در سورهٔ
احزاب فضایح بسیاری از مردان و زنان قریش و غیر ایشان بود و درازتر از سورهٔ بقره بود و
لیکن کم کردند و تحریف دادند سورهٔ سبا و سورهٔ فاطر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سورهٔ سبا و سورهٔ فاطر را در شب بخواند در آن روز مکروهی باو نرسد و
حقتعالی در حفظ و حراست خود نگهدارد در شب و حقتعالی از خیر دنیا و آخرت نقد باو کرامت
فرماید که بر خاطرش خطور نکرده باشد و آرزو بپایان نرسیده باشد و بسند معتبر از حضرت امام تقی
منقولست که هر که در وقت خواب این آیه را بخواند که إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا
وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا خانه بر سرش خراب نشود
و بسند معتبر دیگر منقولست که شخصی از اهل [illegible] بخدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت نمود
از درد سر حضرت فرمود که نزدیک بیا پس دست بر سر او گذاشتند و این آیه را خواندند که إِنَّ اللَّهَ
يُمْسِكُ الخ سورهٔ یس از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر چیزی را قلبیست
و قلب قرآن سورهٔ یس است هر که این سوره را در روز پیش از شام بخواند در آن روز از بلاها
محفوظ باشد و او را خدا روزی فراوان عطا فرماید تا شام و کسیکه در شب پیش از خواب
بخواند حقتعالی هزار ملک را با او موکل گرداند که او را از شر هر شیطان مردودی و هر آفتی
حفظ نمایند و اگر در روز بمیرد حق تعالی او را داخل بهشت گرداند و در غسل او سی هزار ملک حاضر
شوند که استغفار از برای او کنند و مشایعت نمایند تا قبرش با استغفار و چون در لحدش
گذارند آن ملائکه در میان قبرش ساکن گردند و عبادت الهی کنند و ثواب عبادت ایشان از او باشد
و قبرش را فراخ کنند تا چشم کار کند و او را ایمن گردانند از فشار قبر و پیوسته از قبرش نوری
ساطع باشد تا اطراف آسمان تا وقتیکه از قبر بیرون آید پس چون حقتعالی او را از قبر بیرون

در خواص سوره یس

او را ده هزار ملک با او باشند مثال بهشت و نمایند با او سخن گویند و بر او بخنده کنند
و بهر خیری او را بشارت دهند تا او را از صراط و میزان بگذرانند و او را در مقام قرب بجلی
بدارند که هیچ خلقی قربش از او بیشتر نباشد مگر ملائکه مقرب و پیغمبر مرسل و او با پیغمبران باشند
نزد حق تعالی و در هنگامیکه مردم اندوه داشته باشند او اندوه نداشته باشد و در حالتی
که جزع نمایند او جزع نکند پس پروردگار عالم او را خطاب فرماید که ای بنده من هر کرا خواهی
شفاعت کن که شفاعت ترا قبول نمایم و هر سؤالی که خواهی از من بکن که سؤال ترا عطا نمایم پس او
شفاعت کند و خدا قبول نماید و سؤال کند و خدا عطا فرماید بی امر الحسا کند او را
حساب نکنند و باید بگرایند در مقام حساب باز ندارند و مذلت و خواری مردان صحرای محشر نرسد
و هیچ گناهی از گناهان او را نگیرند پس نامه خود را بگیرد و بجانب بهشت روان شود پس مردم
تعجب کنند که سبحان الله این بنده را هیچ گناه نبوده و از رفیقان پیغمبر آخر الزمان صلی الله
علیه و آله باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در عمر خود
یکمرتبه سوره یس را بخواند حق تعالی بعدد هر خلقیکه در دنیا است و هر خلقیکه در آخرت
و هر خلقیکه در آسمانهاست بعدد هر یک از ایشان دو هزار هزار حسنه از برای او بنویسند
و دو هزار هزار گناه از او محو فرماید و فقر و قرض و خانه بر سرش فرود آمدن و تعب و مشقت
و دیوانگی و خوره و وسواس و درد که ضرر رساند مبتلا نشود و حق تعالی سکرات و اهوال
مرگ را از او تخفیف دهد و خود قبض روح او نماید و ضامن شود از برای او فراخی روزی را
در دنیا و شاد کردن او و چندان ثواب او کرامت فرماید که او راضی شود و حق تعالی
خطاب فرماید بملائکه آسمانها و زمین که من از فلان بنده راضی شدم برای او استغفار نمایید
و بسند دیگر منقول است که شخصی بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام از بواسیر شکایت نمود
حضرت فرمود که یس را با عسل بنویس و حل کن و بخور و در حدیث دیگر از حضرت صادق
منقول است که رفع لکه‌های سفید و برص که در بدن بهم رسد سوره یس را با عسل بنویسند
و بیاشامند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که تعلیم نمایید بفرزندان
خود سوره یس که آن گلدسته قرآنست سوره والصافات از حضرت صادق علیه السلام منقول

است که هر که

در خواص سورهٔ ص

است که هر که سورهٔ والصافات را در هر روز جمعه بخواند پیوسته از جمیع آفتها و بلاها محفوظ باشد و در دنیا روزیش فراخ باشد و مبتلا نشود در مال و فرزندانش بمکروهی و نرسد به او از شیطان مریدی و نه از جباری معاندی و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد خدا او را شهید بمیراند و شهید مبعوث گرداند و با شهیدان او را داخل بهشت گرداند و در درجهٔ شهیدان او را جای دهد و به سند معتبر از سلیمان جعفری منقول است که حضرت امام موسی علیه السلام به فرزند خود قاسم فرمود که برخیز ای فرزند و بر بالای سر برادرت سورهٔ والصافات بخوان تا تمام کنی او شروع به خواندن کرد چون به آیهٔ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا رسید آن جوان فوت شد چون جامه بر رویش کشیدند و بیرون آمدند یعقوب بن جعفر به حضرت عرض کرد که چنین شنیدیم که برای آسانی جان کندن سورهٔ یس را میباید بخوانند شما فرمودید که والصافات بخوانند حضرت فرمود که والصافات را نیز هر کس که به جان کندن گرفتار باشد بخوانند البته حق تعالی راحتش را نزدیک میگرداند و به سند معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که هر که از گزیدن عقرب بترسد این آیه را بخواند سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ و به سند معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که کسی خواهد که او را در قیامت بکیل وافی ثواب کامل بدهند باید که بعد از هر نماز این آیه را بخواند سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و در حدیث دیگر وارد شده است که از هر مجلس که برخیزند و این آیه را بخوانند کفارهٔ گناهان آن مجلس میشود

سورهٔ ص

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ ص را در شب جمعه بخواند حق تعالی از خیر دنیا و آخرت آنقدر به او عطا فرماید که هیچ احدی از خلق عطا نفرموده باشد مگر پیغمبر مرسلی یا ملک مقربی و او را داخل بهشت گرداند و هر که را خواهد از اهل خانه‌اش حتی خادمی که او خدمت میکرده است

سورهٔ زمر

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ زمر را بخواند حق تعالی شرف دنیا و آخرت با او کرامت فرماید و او را عزیز گرداند بی مال و خویشان حتی که هر که او را ببیند از او هیبتها در دلش بهم رسد و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند و در بهشت از برای او هزار شهر بنا

در خواص سورهٔ مؤمن

کنند که در هر شهری هزار قصر باشد و در هر قصری هزار حوریه و از چشمها و جویها و درختها
و میوه‌ها آنچه در قرآن وصف فرموده با او کرامت فرماید سورهٔ مؤمن از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ مؤمن را در هر شب بخواند حق تعالی گناهان
گذشته و آینده او را بیامرزد و ایمان را از او سلب نفرماید و آخرت او را بهتر از دنیا گرداند برای او
سورهٔ حم سجده از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که حم سجده را بخواند حق
تعالی در قیامت او را نوری عطا فرماید بقدری که چشم کار کند و او را سرور و شادی بدان
روز کرامت فرماید و در دنیا بحالی باشد که دیگران آرزوی حال او کنند و در روایتی دیگر است
که هر که این سوره را در شب جمعه بخواند حق تعالی این ثواب را با او کرامت فرماید سورهٔ حم عسق
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بر قرائت سورهٔ حم عسق چون در قیامت
مبعوث شود روی او مانند برف سفید باشد و مانند آفتاب نورانی و چون نزد عرش آید
حق تعالی فرماید که ای بندهٔ من مداومت نمودی بر قرائت حم عسق و نمیدانستی که چه ثواب دارد
اگر میدانستی ثواب سوره و ثوابش را هرگز از خواندن او ملال بهم نمیرسانیدی و اکنون
جزای خود را خواهی دانست بملائکه او را داخل بهشت کنید و از برای او قصری مقرر ساختم
از یاقوت سرخ و درها و کنگره‌ها و درجها نیز از یاقوت سرخ است و از لطافت اندرون
بیرون را میتوان دید و از بیرون اندرون را میتوان دید و بستان قصر خضرا با کره جوان از
حور العین و هزار کنیز و هزار غلام از پسران کوشواره‌ها پیوسته در حسن با بنده با او عطا
کرده ام سورهٔ حم زخرف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که مداومت
نماید بر قرائت سورهٔ حم زخرف خدا او را در قبرش از جانوران زمین و از فشار قبر ایمن گرداند
و چون او را بمقام حساب بیاورند بامر الهی او را داخل بهشت گردانند سورهٔ دخان
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ دخان را در نمازهای واجب و سنت
بخواند حق تعالی او را در زمرهٔ اهل ایمان مبعوث گرداند و نامه او را بدست راستش دهند و
بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض نمود که چگونه
شب قدر را بشناسم فرمود که چون ماه مبارک رمضان بیاید هر شب صد مرتبه سورهٔ

دخان را

در خواص سورها

وثنا بر او خوان چون شب بیست و سیم شود بقصد نخواهی بود با ایشان سؤال نمودی و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که این سوره را در شب جمعه بخواند حق تعالی
گناهان او را بیامرزد **سورهٔ جاثیه** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
هر که سورهٔ جاثیه را بخواند ثواب آنست که جهنم را نبیند و آواز خروشش را نشنود و با رسول خدا
صلی الله علیه و آله بوده باشد **سورهٔ احقاف** از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که در هر شب جمعه سورهٔ احقاف را بخواند در دنیا خوفی باو نرسد و از فزع روز قیامت
ایمن گردد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سوره حم ها تمام ریاحین بهشتند پس چون
توفیق خواندن آنها بیابید خدا را حمد و شکر بسیار کنید که توفیق تلاوت آنها شما را کرامت فرمود
بدرستیکه بنده که از خواب برخیزد و در نماز حم ها بخواند از دهانش نسیمی خوشبوتر از
مشک و عنبر بیرون آید و بدرستیکه خدا رحم میکند تلاوت کننده و خواننده این سوره
ها را و رحم میکند همسایگان و آشنایان و مصاحبان و خویشان او را در روز قیامت
عرش و کرسی و ملائکه مقربین برای او استغفار مینمایند **سورهٔ محمد صلی الله
علیه و آله** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ الذین کفروا را بخواند
گناه نکند و درد بر خود شک بهم نرساند و بفقر هرگز مبتلا نشود و هرگز از پادشاهی
خوفی باو نرسد و همیشه از شک و کفر محفوظ باشد تا بمیرد و چون بمیرد حق تعالی هزار ملک
بقبر او فرستد که نماز کنند و ثواب نماز ایشان از او باشد و چون از قبر بیرون آید هزار ملک
او را مشایعت کنند تا او را بمحل ایمان از خوفهای قیامت برسانند و در امان خدا و رسول صلی
الله علیه و آله باشد **سورهٔ الفتح** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حفظ نمائید
اموال و زنان و بندهای خود را بخواندن سورهٔ انا فتحنا بدرستیکه کسیکه بخواند
این سوره مداومت نماید در روز قیامت منادی از جانب خدا ندا کند او را بحیثیتی که همه
خلایق بشنوند که تو از بندگان مخلص منی ملحق کنید او را با بندگان شایسته من
و او را داخل بهشت [illegible] کنید و از شراب سر بمهر بهشت که با کافور ممزوج است باو بخورانند
و در بعضی روایات وارد شده است که هر که در شب ماه مبارک رمضان سورهٔ انا فتحنا در نماز

در ثواب قرائة قرآن

سنت بخواند در آن سال از بلاها محفوظ باشد و در حدیث دیگر منقولست که هر که در روز
اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد انا فتحنا و در رکعت
دوم الحمد و هر سوره که خواهد بخواند حق تعالی از و دور گرداند هر بلائی را در آن سال و بود در پناه
حفظ و حمایت الهی باشد تا سال آینده **سورة الحجرات** از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که سوره حجرات را بخواند در هر شبی یا در هر روزی در بهشت از جماعتی باشد که زوار
حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف میشوند **سورة ق** از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بخواندن سوره ق در نمازهای واجب و سنت خدا
روزی او را فراخ گرداند و نامه اش را بدست راست دهد و او را حساب آسان بکند **سورة
الذاریات** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره ذاریات را در روز یا در شب
بخواند خدا امر معیشت او را با صلاح آورد و وسعت دهد روزی او را و منور گرداند قبر او را
بچراغی که نور بخشد تا روز قیامت **سورة الطور** از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر
صادق صلوات الله علیهما منقولست که هر که سوره طور را بخواند حق تعالی خیر دنیا و آخرت را
او جمع نماید **سورة النجم** از حضرت صادق ع منقولست که هر که سوره نجم را در هر شب
یا در هر روز بخواند در میان مردم بخیر و نام نیک معیشت نماید و گناهانش آمرزیده شود و محبوب
دلهای مردم گردد **سورة اقتربت** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره
اقتربت الساعة را بخواند چون از قبر بیرون آید بر ناقه از ناقهای بهشت سوار شود **سورة
الرحمن** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ترک نکنید قرائت سوره رحمن را و خواندن
او را در نماز زیرا که این سوره در دل منافقان قرار نمیگیرد و حق تعالی این سوره را در روز
قیامت بهترین صورتها در آورد و بوی خوش بود در صحرای محشر حاضر میگرداند و بایستد در محل
قرب و کرامت می ایستد حق تعالی با او خطاب میفرماید که در زندگانی دنیا که در نماز میخواندند
و مداومت مینمودند خواندن ترا میگوید بخداوندا فلان و فلان پس حق تعالی رویهای ایشان را
سفید میگرداند و میفرماید که هر کرا خواهید شفاعت نمائید پس ایشان آنقدر که خواهند
شفاعت مینمایند پس با ایشان میگویند که داخل بهشت شوید و در هر جا که خواهید ساکن

در خواص سورهای قرآن

شود و بسند معتبر از آنحضرت منقول است که مستحبست که بعد از نماز صبح روز جمعه سوره الرحمن را بخوانند و هر مرتبه که بگوید فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ بگوید لَا بِشَيْءٍ مِنْ آلَائِكَ رَبِّ أُكَذِّبُ و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که سوره الرحمن را بخواند و هر مرتبه که بگوید فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ بگوید لَا بِشَيْءٍ مِنْ آلَائِكَ رَبِّ أُكَذِّبُ اگر در شب بخواند و در آن شب بمیرد شهید مرده باشد و اگر در روز بخواند و در آن روز بمیرد شهید مرده باشد **سورة الواقعة** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در هر شب جمعه سوره واقعه بخواند خدا او را دوست دارد و مردم را دوست او گرداند و در دنیا بدحالی و فقر و احتیاج نبیند و بهیچ فتنه و بلائی مبتلا نشود و از رفقای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص آنحضرت است و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که مشتاق بهشت و وصف آن باشد سوره واقعه را بخواند و هر که خواهد وصف جهنم را ملاحظه نماید سوره الم سجده را بخواند و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره واقعه را در هر شب پیش از آنکه بخوابد بخواند در قیامت روی او مانند شب چهارده نورانی باشد و بسند معتبر از اسمعیل بن عبدالخالق منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که پدرم بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز نشسته میکردند و در آن دو رکعت صد آیه میخواندند و میفرمودند که هر که این دو رکعت را بکند و صد آیه در این دو رکعت بخواند او را در آن شب از غافلان ننویسند و اسمعیل گفت که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در این دو رکعت و بیشتر از واقعه و قل هو الله میخواندند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که در هر شب این سوره را بخواند هرگز فقیر و پریشان نشود **سورة الحدید و مجادله** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره حدید و مجادله را در نماز فریضه بخواند و مداومت نماید خدا او را عذاب نکند و در خود و اهلش بدحالی و احتیاج نبیند **سورة الحشر** از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره حشر را بخواند جمیع خلق خدا از بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و حجابها و آسمانهای هفتگانه و زمینهای هفتگانه و هوا و باد و مرغان و درختان و کوهها و آفتاب و ماه و ملائکه همه بر او صلوات

فرستند و از برای او استغفار کنند و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد با شهادت مرده باشد
سوره الممتحنه از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقول است که هر که سوره ممتحنه را
در نمازهای واجب و سنت بخواند خدا دل او را با ایمان امتحان نماید و دیده اش را نورانی دهد و هرگز
فرزندانش فقیر و دیوانگی مبتلا نشود سوره صف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره صف در نمازهای واجب و سنت خدا او را در صف
ملائکه و انبیا جا دهد سوره الجمعه و سوره المنافقین از حضرت صادق علیه السلم منقول است که
واجب و لازم است بر هر که شیعه ما باشد که در نماز شام و خفتن شب جمعه سوره جمعه و سبح اسم
ربک الاعلی بخواند و در نماز ظهر سوره جمعه و منافقین بخواند چون چنین کند چنان باشد که عمل
حضرت رسول صلی الله علیه و آله عمل نموده باشد و ثوابش نزد خدا بهشت باشد سوره تغابن
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره تغابن را در هر نماز واجب بخواند آن سوره
روز قیامت شفیع او باشد و گواه عادلی باشد که شهادت دهد برای او نزد کسیکه شهادت او را
قبول فرماید و از او جدا نشود تا او را داخل بهشت گرداند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که هر که سوره مسبحات را همه پیش از خواب بخواند نمیرد تا حضرت قائم آل محمد صلوات
علیهم اجمعین را ادراک نماید و اگر بمیرد او را در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله جا دهند
سوره طلاق و تحریم از حضرت صادق علیه السلم منقول است که هر که سوره طلاق و
تحریم را در نماز واجب بخواند خدا او را در قیامت پناه دهد از خوف و اندوه و از آتش جهنم عافیت
نماید و او را داخل بهشت گرداند بسبب تلاوت کردن و محافظت نمودن حرمت این دو سوره زیرا
که این دو سوره از حضرت رسول صلی الله علیه و آله اند سوره الملک از حضرت صادق
علیه السلم منقول است که هر که سوره تبارک الذی بیده الملک را در شب در نماز واجب پیش از
خواب بخواند پیوسته در امان الهی باشد تا صبح شود و در روز قیامت در امان الهی باشد تا
داخل بهشت شود و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقول است که سوره ملک مانعه
است که از عذاب قبر منع میکند و نامش در تورات سوره الملک است و هر که در شبی بخواند بسیار
عبادت و تلاوت کرده و نیکو کرده است و در آن شب او را از غافلان نمی نویسند و بدرستیکه من

در خواص سورها

در نماز وتیره بعد از نماز خفتن نشسته میخواند و پدرم در روز و شب هر دو را میخواند
و هر که این سوره را بخواند چون نکیر و منکر بقبر او در آیند چون از جانب پاها بیایند
پاهاش بایشان گویند که شما را از جانب ما راهی نیست زیرا که این بنده هر شب و روز بر پا می
ایستاد و سوره ملک را میخواند و چون از جانب شکمش بیایند شکمش بایشان خطاب نماید که
شما را از جانب من راهی نیست زیرا که این بنده در من جا داده بود سوره ملک را و چون از جانب
زبانش بیایند بایشان گوید که شما را از جانب من راهی نیست زیرا که این بنده هر شب و روز
سوره ملک را تلاوت مینمود و بر من جاری میساخت **سوره ن** از حضرت صادق ع
منقولست که هر که سوره ن و القلم را در نماز فریضه یا نافله بخواند خدا او را ایمن گرداند از
آنکه هرگز بفقر مبتلا نشود و چون بمیرد او را از فشار قبر نجات دهد **سوره الحاقه**
از حضرت صادق علیه السلم منقولست که بسیار بخوانید سوره حاقه را بدرستیکه خواندن
آن در فرایض و نوافل از ایمان بخدا و رسول است زیرا که این سوره در واقعه حضرت امیر
المؤمنین علیه السلم و معویه علیه ما علیها نازل شده است و هر که این سوره را بخواند ایمان از او
رد نشود تا هنگام مردن از حضرت صادق علیه السلم منقولست که بسیار بخوانید سوره سئل سورة المعارج صح
سائل را که هر که این سوره را بسیار بخواند حقتعالی در قیامت از هیچ گناه از او سؤال ننماید و او را
در بهشت با رسول خدا صلی الله علیه و آله ساکن گرداند **سوره نوح** از حضرت صادق ع
منقولست که هر که ایمان بخدا و خواندن قران دارد باید که خواندن سوره نوح ع ترک ننماید
بدرستیکه هر بنده که این سوره را برای خدا در نماز واجبی و سنتی بخواند خدا او را در مساکن
نیکوکاران ساکن گرداند و سه بهشت بکر او را کرامت فرماید و دویست حور و چهار
هزار زن باو تزویج نماید **سوره الجن** از حضرت صادق علیه السلم منقولست که
هر که سوره جن را بسیار بخواند در دنیا از چشم جنیان و دمیدنها و سحر و مکر ایشان محفوظ
باشد و در بهشت از رفقای حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد **سوره مزمل** از
حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که سوره مزمل را در نماز خفتن یا در نماز شب
بخواند شب و روز و آن سوره هر سه شاهد و گواه او باشند در قیامت و خدا او را با زندگانی

در خواص سورها

نیکو زنده دارد و بمیرد نیکو بمیراند **سوره المدثر** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که هر که در نماز واجب سوره مدثر را بخواند بر خدا لازم است که او را در جوار
حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم جا دهد و در زندگانی دنیا هرگز شقی نشود و او را در دنیا بد
سوره القیمه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که مداومت نماید
سوره لا اقسم را و بآن عمل نماید خدا او را با رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم محشور گرداند
در بهترین صورتها و آن حضرت او را بشارت فرماید و بر روی او خندد تا از صراط و میزان او را
بگذراند **سوره الدهر** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که
سوره هل اتی علی الانسان را در هر صبح پنجشنبه بخواند خدا باو هشتصد دختر باکره و چهار هزار
زن و حور العین کرامت فرماید و با حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد و بسند معتبر
از علی بن عمر منقول است که بخدمت امام علی النقی علیه السلام رفتم در روز سه شنبه حضرت
فرمود که دیروز تو را ندیدم گفتم که نخواستم در روز دوشنبه حرکت کنم حضرت فرمود که
هر که خواهد که خدا او را از شر روز دوشنبه نگاه دارد باید در رکعت اول نماز صبح
امروز سوره هل اتی علی الانسان بخواند چنانچه حقتعالی در آن سوره میفرماید که پس خدا
ایشان را نگاه داشت از شر آن روز و باستقبال ایشان فرستاد نضرت و خوشحالی و سرور
و شادی را و در حدیث بسند رجاء بن ضحاک روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام در صبح
روز دوشنبه و پنجشنبه در رکعت اول هل اتی علی الانسان میخواندند و در رکعت دوم
هل اتیک حدیث الغاشیه **سوره المرسلات و النبا و سوره
النازعات** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره والمرسلات را
بخواند حقتعالی میان او و حضرت رسول صلی الله علیه و آله آشنائی بیندازد و هر که هر روز
سوره عم یتساءلون را بخواند از دنیا نرود تا توفیق زیارت کعبه بیابد و هر که سوره
نازعات را بخواند نمیرد مگر سیراب و مبعوث نشود مگر سیراب و داخل بهشت نه
شود مگر سیراب **سوره عبس و سوره کورت**
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره عبس و تولی

در خواص سوره‌ها

و سوره اذا الشمس کورت را بخواند در حفظ الهی باشد از خیانت و در دنیا و کرامت و حرمت
الهی باشد تا زنده باشد **سوره الانفطار و سوره المطففین و سوره الانشقاق**
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره اذا السماء انفطرت و اذا السماء
انشقت را در فریضه یا نافله بسیار بخواند خدا هیچ حاجت او را رد ننماید و او را هیچ مانعی از خدا
دور نگرداند در آخرت و پیوسته نظر بکرامتهای الهی نماید و خدا نظر رحمت باو بدارد تا از حساب
خلایق فارغ شود و ببینند بکرم از آنحضرت منقولست که هر که در نماز واجب سوره ویل للمطففین
بسیار بخواند حقتعالی در قیامت برات ایمنی از آتش جهنم باو کرامت فرماید و او را بحساب نبرد
سوره البروج از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره والسماء ذات البروج
را در فرایض بخواند چون سوره پیغمبرانست حقتعالی او را در قیامت با پیغمبران و مرسلان و صالحان
محشور گرداند و با ایشان او را باز دارد **سوره الطارق** از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سوره والسماء والطارق را در فرایض بخواند او را در قیامت نزد خدا قدر و منزلت
عظیم بوده باشد و از رفقای پیغمبران باشد در بهشت **سوره الاعلی** از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سوره سبح اسم ربک الاعلی را در فریضه یا نافله بخواند در روز قیامت
باو گویند که از هر در بهشت که میخواهی **سوره الغاشیه** از حضرت صادق
منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره هل اتیک حدیث الغاشیه در نماز واجب یا
سنت خدا او را فرو گیرد برحمت خود در دنیا و آخرت و در روز قیامت برات ایمنی از عذاب جهنم
باو کرامت فرماید **سوره الفجر** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بخوانید
سوره فجر را در نمازهای فریضه و نافله که آن سوره حضرت امام حسین علیه السلام است و هر که
این سوره را بخواند در بهشت جوار آنحضرت باشد **سوره البلد** از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سوره لا اقسم بهذا البلد را در نماز واجب بخواند در دنیا از جمله صالحان معروف
شود و در آخرت معروف گردد که او را منزلت عظیم نزد حقتعالی هست و در قیامت از رفقای پیغمبران
و شهیدان و صالحان باشد **سوره الشمس و سوره اللیل و سوره الضحی**
و سوره الم نشرح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بسیار بخواند در روز

در ثواب خواندن انّا انزلنا

باید در شبی سوره والشمس وضحیها و سوره واللیل اذا یغشی و سوره والضحی و الم نشرح را هر چیز
که نزد او حاضر باشد در قیامت برای او شهادت دهد حتی مو و پوست و گوشت و خون و
عروق و عصبها و استخوانها و جمیع اعضا او خدای تعالی میفرماید که من شهادت شما را قبول کردم
از برای بنده خود ببرید او را به بهشت و هر جا که او اختیار نماید ببرید و عطا کنید که او را باید فضل
و رحمت من از برای بنده من **سورة التین** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
سوره والتین را در فرایض و نوافل خود بخواند عطا فرماید از بهشت باو هر جا که بپسندد
سورة العلق از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در روز یا در شب سوره
اقرأ باسم ربک را بخواند در آن روز یا در آن شب بمیرد چنان باشد که شهید مرده باشد و خدا او را
با شهیدان محشور گرداند و چنان باشد که در راه خدا در میان لشکر رسول خدا صلی الله علیه و آله
جهاد کرده باشد **سورة القدر** بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
انّا انزلناه فی لیلة القدر را بلند بخواند چنان باشد که شمشیر کشیده باشد و در راه خدا جهاد کند
و اگر آهسته بخواند چنان باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود دست و پا زند و
هر که ده بار بخواند خدا هزار گناه از گناهان او را محو نماید و در روایت دیگر از آنحضرت منقول است که
هر که سوره انّا انزلناه در نماز فریضه بخواند منادی از جانب حقتعالی ندا فرماید که خدا گناهان گذشته
ترا آمرزید عمل را از سر گیر و بسند معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که هر که پیش از طلوع
آفتاب قل هو الله احد و انّا انزلناه را بخواند در آن روز بگناهی مبتلا نشود هر چند سعی نماید
شیطان و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که بدرستیکه حقتعالی
در روز جمعه هزار نفحه نسیم از رحمت خود هست هر بنده را آنچه خواهد از او عطا میفرماید پس
هر که سوره انّا انزلناه را بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه بخواند حقتعالی آن نفحه رحمت و مثل
آنرا باو عطا نماید و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون شب ماه مبارک رمضان شد
در هر شب هزار مرتبه انّا انزلناه را بخوان و چون شب بیست و سیم در آید بشود دل خود را محکم
بدار و گوشهای خود را بگشا از برای شنیدن عجایب از آنچه خواهی دید و بسندهای معتبر از
آنحضرت منقول است که اگر کسی در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان انّا انزلناه را هزار مرتبه

در خواص آیه انا انزلنا

بخواند چون صبح کند یقین او شدید و محکم شده باشد باعتراف نمودن به پیغمبر چنانکه حضرت صلعم
ما است از غرایب فضایل و نسبت این مکرر ببیند چنین که در خواب مشاهده نماید و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که جامهٔ نوی ببرد انا انزلناه را سی و شش مرتبه
بخواند و در هر مرتبه چون برسد به تنزل الملئکة اندکی آب بردارد و بر جامه بپاشد پاشیدن
سهلی پس دو رکعت نماز در آن جامه بکند و دعا بگوید الحمد لله الذی رزقنی ما اتجمل به فی
الناس و اواری به عورتی و اصلی فیه لربی و حمد الهی بکند پوشیدن فراخی نعمت باشد تا
انجام کهنه شود و بسند معتبر منقول است که چون حضرت امام رضا علیه السلام جامهٔ نو میپوشیدند
قدحی آب میطلبیدند و ده مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه قل هو الله و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون
بر آن نظر فرموده میخواندند و بعد از آن آب را بر جامه میپاشیدند و میفرمودند که هر که پیش از پوشیدن جامه چنین
کند پوشیده فراخی عیش باشد مادام که تاری از آن باقی باشد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقول است که چون حقتعالی جامهٔ نوی بکسی عطا فرماید باید که وضو بسازد و دو رکعت نماز بگذارد
و در هر رکعت بعد از حمد آیة الکرسی و قل هو الله احد و انا انزلناه بخواند بعد از آن حمد کند
خداوند را که عورت او را بجامه پوشیده و او را در میان مردم زینت بخشیده و کلمهٔ لا حول و لا قوة
الا بالله بسیار بگوید و کسی که چنین بگوید در آن جامه معصیت خدا نکند و بعدد هر تاری که در آن جامه
باشد فرشته ملکی موکل گرداند که تقدیس خدا کند و از برای او استغفار نماید و برای او دعا و ترحم کند
و در روایت دیگر وارد شده است که هر که قدحی پر کرده و آب در آن قدح ریزد و سی و پنج مرتبه
سورهٔ انا انزلناه را بر آن قدح بخواند و آب بر جامهٔ خود بپاشد پوشیده در وسعت باشد تا آن
جامه کهنه شود و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که از برای عوذه از بلاها سبوی تازه
میگیرید و از آب پر میکنید و سی مرتبه سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر را بر او میخوانید پس آن سبو را
میاویزید و از آن آب میخورید و وضو میسازید و پیش از آنکه آبش تمام شود دیگر آب بر او بریزید پر کنید
و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که در شبانه روز هفتاد و شش مرتبه سورهٔ
انا انزلناه بخواند حقتعالی هزار ملک خلق کند که در سی و شش هزار سال ثواب از برای او نویسند و حق
تعالی ثواب او را دو هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند باینکه بعد از طلوع صبح پیش از نماز صبح

در ثواب قرائت انا انزلناه

مرتبه بخواند و بعد از نماز صبح ده مرتبه و بعد از قل هو الله پیش از نافله ده مرتبه و بعد از نافله بیست
و یکمرتبه و بعد از نماز عصر ده مرتبه و بعد از نماز خفتن هفت مرتبه و چون بر تخت خواب میرود یازده
مرتبه چون چنین کند حقتعالی هفت خیر با و کرامت فرماید اول آنکه شش روز ملائکه بر او صلوات فرستند
دوم آنکه در امان خدا باشد از بلاها تا شام سیم آنکه حقتعالی نظر رحمت بسوی او افکند و درهای آسمانرا
برای او بگشاید چهارم آنکه حقتعالی خانه برای او خلق نماید که هر بابش از طول و عرض هشتاد ذراع
باشد و بلندیش شصت ذراع آنخانه را پر کنند از ملائکه که برای او طلب آمرزش کنند تا روز قیامت
و حقتعالی مضاعف کرداند ثواب او را که هزار سال هر روز هزار مرتبه پنجم آنکه ثواب اعمال جمیع خلایق را
در یکروز با و عطا فرماید ششم آنکه در امان خدا باشد هفتم آنکه حقتعالی ملکی خلق نماید که کف دست
او بزرگتر از هفت آسمان و هفت زمین باشد و در موضع هر ذره از بدن او موی باشد و هر موی
بقوت جن و انس استغفار کنند برای صاحب این عمل تا روز قیامت و از حضرت صادق علیه السلم
منقولست که نور هر چیز در دنیا متاع مؤمنان میباشد نور سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر است و فرمود
که هر که این سوره را در نماز بخواند نماز او بعلیین بالا رود و مقبول میشود ثوابش مضاعف کردد
و هر که این سوره را بخواند دعا کند دعایش بلوح محفوظ بالا رود و مستجاب کردد و هر که این سوره را
بخواند محتاج و درد دلهای مردم بهم رسد و هر که حاجتی از کسی خواهد چون نزد او رود و این سوره را
بخواند تا حاجتش بر آورده شود و هر که از پادشاهی یا ظالمی ترسد در وقتیکه نظرش بر او افتد
این سوره را بخواند از شر او ایمن کردد و کسیکه با شخصی منازعه و دعوی داشته باشد این سوره را
بخواند بر خصم غالب آید و خواننده این سوره هنوز فارغ نمیشود از خواندن که برات بیزاری او از آتش
جهنم نوشته میشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که هر که در شبی صد مرتبه این
سوره را بخواند پیش از صبح بهشت را میبیند و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت
صادق علیه السلم عرض نمود که هشت دختر مرا بهم رسیده و دیگر پسر را طالبم امید دعا فرما که خدا
مرا پسری کرامت فرماید حضرت فرمود که چون میخواهی که مشغول جماع شوی دست راست خود را
بر طرف راست ناف زن بگذار و هفت مرتبه انا انزلناه بخوان و بعد از آن مشغول شو و چون حمل
ظاهر شود در شب هر وقتیکه از پهلو به پهلو کردی دست بر جانب راست نافش بگذار و هفت

مرتبه آن

در ثواب قرائت انا انزلناه

مرتبه این سوره را بخواند آن شخص گفت که چنین کردم هفت پسر از پی یکدیگر خدا مرا روزی کرد و
بسند معتبر منقولست از ابی عمرو که گفت بسیار حالم پریشان شد از فقر و احتیاج بخدمت
حضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشتم حال خود را حضرت فرمود که مداومت کن بر قرائت سوره
انا ارسلنا نوحا الی قومه من یکسال خواندم و اثری نداد باز دیگر بخدمت حضرت نوشتم حال
خود را و عرض کردم که از خواندن آن سوره نفعی بمن نرسید حضرت بمن نوشتند که از آنکه یکسال خوانده
کافیست الحال سوره انا انزلناه را بخوان من چنین کردم بعد از اندک وقتی ابن ابی داود قرض مرا ادا
کرد و وظیفه برای من و عیالم مقرر کرد و مرا وکیل کرد و بصره فرستاد با پانصد درهم برای من
مقرری قرار داد و من از بصره نامه نوشتم بخدمت حضرت امام علی النقی علیه السلام و بعلی بن
مهزیار دادم و فرستادم و در آن نامه نوشتم که پیشتر حال خود را عرض نمودم و من چنین
نوشتند عمل کردم حالم خوب شده است میخواهم بفرمائی که آیا اکتفا کنم در خواندن سوره انا انزلنا
بخوانند در نمازها واجب و سنت یا در غیر نماز هم میباید خواند و اندازه اش بفرمائی که چه
مقدار آن را باید بخواند حضرت نوشتند که هیچ سوره از قرآن ترک مکن نه کوچک و نه بزرگ و از
خواندن انا انزلناه در شبانه روزی صد مرتبه کافیست و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
منقولست که هر که بعد از نماز عصر ده مرتبه انا انزلناه بخواند مثل اعمال جمیع خلایق از ثواب با او
کرامت فرماید و بسند معتبر منقولست که حضرت امام محمد تقی علیه السلام چون ماه نو
داخل میشد در روز اول ماه دو رکعت نماز میکردند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه
قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه میخواندند و بعد از نماز آنچه میسر بود
تصدق مینمودند و سلامتی آنماه را باین عمل میخریدند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که سوره انا انزلناه را بعد از صبح ده مرتبه و نزد زوال شمس ده مرتبه و بعد از
عصر ده مرتبه بخواند دو هزار ملک در سی سال ثواب از برای او بنویسند فرمود که هر که هفت مرتبه
بعد از طلوع صبح بخواند هفتاد صف از ملائکه هفتاد صلوات و هفتاد رحمت برای او فرستند
و در حدیث دیگر فرمود که هر که سوره انا انزلناه هزار مرتبه در روز دوشنبه و هزار مرتبه در
روز پنجشنبه بخواند حق تعالی از آن ملکی خلق نماید که کفه دستش از هفت آسمان و هفت زمین

در خواص سورها

بزرگتر باشد و در بدن او هزار و هزار مو خلق کند و از هر موئی هزار هزار زبان بیافریند که هر زبانی
بقوت جمیع انس و جن استغفار نماید برای خواننده این سوره و حقتعالی ثواب استغفار ایشانرا
دو هزار و هزار مرتبه مضاعف گرداند و بسند معتبر منقولست که ابو علی بن راشد بخدمت حضرت امام
علی نقی علیه السلام عرض نمود که شما بمحمد بن الفرج نوشته بودید که بهترین سورها که در نماز واجب
خوانند انا انزلناه و قل هو الله است و بر من دشوار است که این دو سوره را در نماز صبح بخوانم
حضرت فرمود که بر تو گران نباشد و الله که فضیلت در این دو سوره است و بسند صحیح منقولست که
حمیری بخدمت حضرت صاحب الامر علیه السلم نوشت که از آباء شما بما رسیده است حدیثی که عجب دارم
از کسیکه انا انزلناه در نمازش نخواند چگونه نمازش مقبول میشود و در روایتی دیگر رسیده است
که نمازیکه در آن قل هو الله نخوانند مزکی و مقبول نیست و در روایتی دیگر رسیده است که هر که در
نماز واجبش سوره همزه را بخواند خیر دنیا باو میدهند پس آیا جایز است که همزه را بخواند و سوره را ترک
نماید حضرت در جواب نوشتند که ثواب این سورها که بشما رسیده است خواست و اگر سوره را که
ثوابی در آن سوره بشما رسیده باشد ترک کنید و قل هو الله و انا انزلناه بخوانید از برای فضیلت
این دو سوره ثواب این دو سوره را میابید با ثواب آن سوره که ترک کرده اید و اگر غیر این دو سوره را
بخوانید هم جایز است و نماز شما تمام و کامل است و لیکن ترک افضل کرده خواهید بود **سوره
البینة** از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که سوره لم یکن را بخواند از شرک
بیزار گردد و در دین پیغمبر صلی الله علیه و آله برای او کامل شود و در قیامت داخل مؤمنان کامل
مبعوث شود و خدا او را حساب نماید حساب آسان **سورة الزلزلة** بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلم منقولست که ملال بهم مرسانید از خواندن سوره اذا زلزلت بدرستیکه
هر که در نمازهای نافله این سوره را بسیار خواند هرگز خدا او را بزلزله و صاعقه و آفتهای
عظیم دنیا مبتلا نگرداند و او را باین آفتها نمیراند و در وقت جان کندن ملکی بزرگوار از
جانب پروردگارش نزد او بیاید و بر بالای سرش باشد و بملک موت از جانب حقتعالی
بگوید که با رفق و مدارا سر کن با دوست خدا که خدا را بخواندن سوره اذا زلزلت بسیار یاد می
کرد و این سوره نیز سفارش بملک موت کند پس ملک گوید که حقتعالی که مرا چنین امر فرموده است

که سخن

که سخن او را بشنوم و اطاعت او بکنم و تا امر بکند قبض روحش نکنم پس ملک موت نزد او باشد
تا پرده از پیش چشم مؤمن برگیرند و جای خود را در بهشت ببیند و بعد از دیدن او را امر نماید
که قبض روحم بکن پس ملک موت در نهایت ملایمت و آسانی قبض روح او بکند و هفتاد هزار ملک
روح او را مشایعت کنند و زودی به بهشت رسانند و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که چهار مرتبه اذا زلزلت بخواند چنان
است که تمام قرآن را خوانده است **سورة العادیات** از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره والعادیات با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
محشور شود و در بهشت از رفقای آنحضرت باشد **سورة القارعة** از حضرت امام محمد باقر
منقول است که هر که سوره قارعه را بسیار تلاوت نماید حق تعالی او را از فتنه دجال در دنیا و از حرارت
جهنم در آخرت امان بخشد **سورة التکاثر** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
الهیکم التکاثر را در نماز واجب بخواند حق تعالی ثواب صد شهید برای او بنویسد و هر که در نافله
بخواند ثواب پنجاه شهید برای او بنویسد و در نماز واجب چهل صف از ملائکه با او نماز کنند
و بسند معتبر از آنحضرت منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که سوره الهیکم
التکاثر را در وقت خواب بخواند خدا او را از عذاب قبر نگاه دارد **سورة العصر** از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره والعصر در نمازهای نافله بخواند خدا او را در روز قیامت
با روی نورانی و دندان خندان و چشم روشن و خوشحال مبعوث گرداند تا او را داخل بهشت گرداند
سورة الهمزة از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره ویل لکل همزة را در نمازهای
فریضه بخواند خدا فقر را از او دور گرداند و روزی او را فراخ گرداند و او را بمرگ بد نمیراند
سورة الفیل از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در نمازهای
واجب سوره الم تر کیف را بخواند برای او شهادت دهند در قیامت هر دشتی و کوهی و کلوخی که او
از جمله نمازگزارندگان بوده است و حق تعالی ندا فرماید که راست گفتید شهادت شما را قبول کردم
ملائکه او را بی حساب داخل بهشت کنید که من او را و عمل او را دوست میدارم و ایضاً از آنحضرت
منقول است که هر که سوره لایلاف قریش را بسیار تلاوت نماید چون مبعوث شود بر اسبی از اسبان بهشت

در فضیلت سورها

سوار شود تا بر سر مائده نور بنشیند بدانکه مشهور میان علماء آنست که یکی از این دو سوره را بتنهائی در نماز واجب نمیتوان خواند بلکه اگر خوانند با هم میباید بخوانند و همچنین است حکم و الضحی و الم نشرح **سورة الماعون** از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقول است که هر که سوره ارایت الذی یکذب بالدین را در نمازهای فریضه و نافله بخواند از جماعتی باشد که خدا نماز و روزهٔ ایشان را قبول فرموده است و او را در قیامت باعمال دنیا حساب نکند **سورة الکوثر** از حضرت جعفر بن محمد علیهما السلام منقول است که هر که سوره انا اعطینا را در نمازهای فریضه و نافله بسیار بخواند خدا در قیامت او را از حوض کوثر آب دهد و او را در زیر درخت طوبی در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله جا دهد **سورة الکافرون** از حضرت صادق علیه السلم منقول است که هر که سوره قل یا ایها الکافرون و قل هو الله را در نماز فریضه بخواند خدا او را و پدر و مادرش را و فرزند پدر و مادرش را بیامرزد و اگر شقی باشد نام او را از دیوان اشقیا محو نماید و در دیوان سعدا بنویسد و او را در زندگانی دنیا سعادتمند بدارد و او را شهید بمیراند و شهید مبعوث گرداند و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلم منقول است که پدرم میفرمود که قل هو الله ثلث قرآنست و قل یا ایها الکافرون ربع قرآن و بسند معتبر از آن حضرت منقول است که هر که در وقتیکه بر خوابگاه برود قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد بخواند حق تعالی بیزاری از شرک از برای او بنویسد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلم منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در سفری نماز کردند و ما با حضرت اقتدا کردیم در رکعت اول قل یا ایها الکافرون خواندند و در رکعت دوم قل هو الله و چون فارغ شدند فرمودند که از برای شما ثلث قرآن و ربع قرآن خواندم و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلم منقول است که ترک مکن خواندن قل هو الله و قل یا ایها الکافرون را در هفت جا در نافله صبح و دو رکعت اول نماز پیشین و دو رکعت اول نماز شام و دو رکعت اول نماز شب و نماز احرام و نماز صبح اگر هوا بسیار روشن شده باشد و سعی طواف نتوان خواند و نماز طواف و در روایت دیگر وارد شده است که در این نمازها در رکعت اول قل هو الله احد بخوانند مگر در نافله صبح که در رکعت اول قل یا ایها الکافرون بخوانند **سورة النصر** از حضرت صادق علیه السلم منقول است که هر که سوره اذا جاء نصر الله را در نماز فریضه یا نافله بخواند خدا او را بر جمیع دشمنانش نصرت دهد و چون از قبر بیرون آید با او نامه باشد که گویا کرد آن نامه آن

در خواص سورها

از صراط و از آتش جهنم و صحرای جهنم بوده باشد و بر هر چیز که بگذرد او را بشارت به نیکی دهد تا
داخل بهشت شود و از برای او در دنیا از اسباب خیر آنقدر حق تعالی بگشاید که بخاطرش
خطور نکرده باشد و از روزی آن نداشته باشد سورة ابی لهب از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که چون سوره تبت یدا ابی لهب را بخوانید لعن و نفرین کنید بر ابو لهب که او از جمله
تکذیب کنندگان بوده تکذیب پیغمبر صلی الله علیه و آله و آنچه آورده است مینمود سورة
الاخلاص بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ قل هو الله را یکمرتبه
بخواند حق تعالی براو برکت فرستد و هر که دو مرتبه بخواند حق تعالی بر او و اهلش برکت فرستد
و هر که سه مرتبه حق تعالی بر او و اهلش و همسایگانش برکت فرستد و هر که دوازده مرتبه بخواند خدا کویند
در بهشت دوازده قصر از برای او بنا کند و کاتبان اعمال میگویند که بیائید برویم بقصرهای
برادر خود نظر کنیم و هر که صد مرتبه بخواند خداوند عالمیان گناهان بیست و پنج سال او را بیامرزد
بغیر از خون ناحق و مال مردم و کسیکه چهارصد مرتبه بخواند خدا او را اجر چهارصد شهید کرامت
فرماید از شهیدانی که اسبانشان را پی کرده باشند و خونشان را ریخته باشند و کسیکه هزار
مرتبه در شبانه روز بخواند نمیرد تا جای خود را ببیند یا دیگری برای او ببیند و بسند معتبر دیگر در بهشت
از آن حضرت منقولست که چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله بر سعد بن معاذ نماز کردند
فرمودند که هفتاد هزار ملک بر او نماز کردند که جبرئیل علیه السلام در میان ایشان بود از جبرئیل
علیه السلام پرسیدند که بچه عمل مستحق این شده بود که شما بر او نماز کنید گفت بسبب آنکه قل هو
الله میخواند ایستاده و نشسته و سواره و پیاده در رفتن و برگشتن و بسند معتبر از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که صد مرتبه قل هو الله را در وقت خواب بخواند حق
تعالی گناه پنجاه ساله او را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود
که خود را حفظ نمائید از شر مردم بخوانید سورهٔ قل هو الله رو بجانب راست خود کن و بخوان
و بجانب چپ رو کن و بخوان و بجانب روی خود رو کن و بخوان و رو به پشت سر کن و بخوان و بجانب
بالای سر نظر کن و بخوان و بجانب پائین نظر کن و بخوان و اگر خواهی که نزد حاکم جابری بروی
چون نظرت بر او افتد سه مرتبه بخوان و هر یکمرتبه که میخوانی یک انگشت را عقد کن از دست

در خواص سورها

چون انگشتان را چنین نگاه دارد تا از زیادتی و بیرون آید و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
هر که یک روز برو بگذرد و پنج نماز کند و در آن پنج نماز قل هو الله نخواند با او خطاب کنند که
ای بنده خدا تو از نمازگزاران نیستی و بسند معتبر دیگر منقول است از آن حضرت که هر که
بر او یک هفته بگذرد و قل هو الله در آن هفته نخواند و بمیرد بر دین ابی لهب مرده باشد و در حدیث
دیگر فرمود که هر که او را مرضی پیش آید یا شدتی رو دهد و قل هو الله از برای دفع آن نخواند او از
اهل آتش است و در حدیث دیگر فرمود که هر که ایمان بخدا و روز قیامت داشته باشد باید که بعد
نماز واجب خواندن قل هو الله ترک ننماید بدرستیکه هر که بعد از فریضه قل هو الله بخواند خدا
باو خیر دنیا و آخرت و کرامت فرماید و بیامرزد گناه او و پدر و مادر او را و فرزندان پدر و مادر او را ایضا
و بسند صحیح از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که سوره قل هو الله را بعد از نماز صبح یازده
مرتبه بخواند در آن روز گناهی لازم نشود هر چند بینی شیطان بر خاک مالیده شود و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسیکه در وقت خواب یازده مرتبه قل هو الله بخواند
خدا خانه او و خانهای همسایگانش را حفظ نماید و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که هر که در وقت خواب قل هو الله بخواند حق تعالی پنجاه هزار ملک موکل گرداند که او را
حراست نمایند در آن شب و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که هر که در وقت خواب قل هو الله احد بخواند گناه پنجاه ساله او آمرزیده شود و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که یکمرتبه قل هو الله احد بخواند چنان باشد که
ثلث قرآن و ثلث توریه و ثلث انجیل و ثلث زبور را خوانده باشد و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که حق تعالی بعوض باغ فدک بحضرت فاطمه علیها السلام طاعتی کرامت فرمود که بیت المعمور
المعمور باشد پس هر که حضرت فاطمه و فرزندان او را دوست دارد و نیکی برساند و هزار مرتبه قل هو
الله احد بخواند و بحق فاطمه سؤال نماید البته و بامر الهی زایل گردد و از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که را صداعی یا غیر آن عارض شود و دستهای خود را
بگشاید سوره فاتحه و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و دستها
روی خود بکشد آنچه دارد برطرف شود سورة الفلق و سورة الناس بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام

خواص معوذتین

منقولست که سبب نزول معوذتین آن بود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم را تب سخت عارض شد جبرئیل علیه السلام این دو سوره را آورد و تعویذ آنحضرت کرد و به سند معتبر از صابر منقول است که حضرت صادق علیه السلام امامت کردند در نماز شام و معوذتین خواندند و بعد از فراغ فرمودند که این دو سوره از قرآنست و از حضرت امام رضا علیه السلام به سند معتبر منقول است که هر که در حالت صبا و طفولیت تعهد نماید در هر شبی خواندن قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را هر یک سه مرتبه و قل هو الله را صد مرتبه و اگر نتواند پنجاه مرتبه حق تعالی از او دور کرداند دیوانگی و مرضهائی را که عارض اطفال میشود و استسقا و فساد معده و غلبه خون را تا سن پیری مادام که تعهد مداومت بر این نماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در شب وتر معوذتین و قل هو الله بخواند باو خطاب کنند که ای بنده خدا بشارت باد ترا که خدا وترت را قبول کرد و به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز جمعه سوره حمد را یکمرتبه و هر یک از معوذتین و قل هو الله را هفت مرتبه و آیة الکرسی و آیه السخره و آخر سوره برائه لقد جاءکم رسول من انفسکم الخ هر یک یکمرتبه بخواند کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه و از معمر بن خلاد منقولست که در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودم در راه خراسان و وکیل آنحضرت بودم و مرا امر فرمود که غالیه را سنگ چون راست کردم و در شیشه کردم حضرت را بسیار خوش آمد پس فرمود که اسم چشم خواستن برای دفع نا اثر چشم در کاغذی سوره حمد و قل هو الله و معوذتین را بنویس و در غلاف شیشه غالیه بگذار و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود تاثیر چشم زدن حق است و ایمن نیستی که چشم خودت در خود یا در دیگری تاثیر کند پس اگر از تاثیر چشم ترسی سه مرتبه بگو ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر یکی از شما زینتی کند که خوش آینده باشد چون از منزل خود بیرون رود قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند که از چشم با و ضرر نرسد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که کسیکه در خواب نرسد در وقت خواب معوذتین و آیة الکرسی بخواند **نوع سیزدهم** در بیان فضیلت دعا و شرایط و آداب آنست و این مشتمل است بر چند فصل **فصل اول** در بیان فضیلت

در آداب دعا

دعا و فواید انست بدانکه افضل عبادات و نزدیکترین راههای قرب بنده بجناب قاضی
الحاجات طریقه دعا و تضرع و مناجات است و بکثرت دعا و مناجات یقین بذات و صفات
کمالیه الهی زیاد میگردد و توکل و تفویض بجناب مقدس او بیشتر میشود و موجب قطع طمع
و علایق از خلق میشود و همین طریقه از جمیع ائمه صلوات الله علیهم اجمعین منقولست که بعد
ادای فرایض و سنن پیوسته مشغول تضرع و مناجات بوده اند خصوصا حضرت سید الساجدین
علیه السلام چنانچه حقتعالی میفرماید که وقال ربکم ادعونی استجب لکم ان الذین یستکبرون
عن عبادتی سیدخلون جهنم داخرین یعنی گفت پروردگار شما که بخوانید مرا در جمیع مطالب
تا دعای شما را مستجاب کنم بدرستیکه آنجماعتی که تکبر مینمایند و سرکشی میکنند از عبادت
من زود باشد که داخل جهنم شوند با مذلت و خواری و در احادیث معتبره از ائمه اطهار
علیهم السلام منقولست که مراد از عبادت در این آیه دعا است پس حقتعالی اول امر بدعا فرموده
و دیگر وعده استجابت نموده و بعد از آن دعا را عبادت شمرده و ترک دعا را تکبر خوانده
و بر ترک دعا وعده دخول جهنم فرموده و در موضع دیگر میفرماید که واذا سألک عبادی عنی
فانی قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان فلیستجیبوا لی ولیؤمنوا بی لعلهم یرشدون
که ترجمه اش اینست که چون سؤال نمایند از تو بندگان من از صفت من با نزدیکی و دوری من
یا کیفیت دعا کردن من که آهسته دعا کنند یا بلند پس بگو با ایشان که من نزدیکم با ایشان بعلم
و احاطه و لطف و رحمت و مستجاب میگردانم دعای دعا کننده را در هنگامی که مرا بخواند
پس باید که بندگان اجابت کنند مرا در دعا کردن که از ایشان طلبیده ام یا آنکه چون من اجابت
میکنم در دعا باید که ایشان اجابت من کنند در جمیع تکالیف من و باید که ایمان آورند بوعده
من در اجابت دعا یا در ایمان خود ثابت باشند شاید که راه راست یابند و برشد و صلاح
خود پی برند و بسند معتبر منقولست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسیدند که کدام عبادت
بهتر و افضل است حضرت فرمود که هیچ عبادتی بهتر نیست نزد حق تعالی از آنکه از او سؤال نمایند
و از رحمتهای غیر متناهی که نزد او هست طلب نمایند و هیچ کس نزد خدا دشمنتر و بدتر نیست از کسی
که تکبر کند از عبادت الهی که دعا است و از عطاها و رحمتهای الهی سؤال ننماید و از مبسر

در فواید دعاست

عبدالعزیز منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای میسر دعا بکن و مگو که هرچه
مقدر شده است خواهد شد باید دانست که نزد خدا منزلتی هست که بآن نمیتوان رسید مگر
بدعا و مسئلت و اگر کسی دهان خود را ببندد و دعا نکند و سؤال ننماید از خدا چیزی باو نمیدهد
پس طلب نما تا عطا کند ای میسر هر که در را بسیار میکوبد البته برو گشوده میشود و در حدیث
دیگر فرمود که بر شما باد بدعا بدرستیکه شما را قرب بخدا حاصل نمیشود بچیزی مثل دعا و
ترک مکنید طلب کردن حاجت کوچک را برای خوردی آن حاجت بدرستیکه حاجت کوچک و بزرگ
همه بدست خداست و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام میفرمود که محبوب
ترین اعمال نزد خدا در زمین دعا است فرمود که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دعا بسیار
میکردند و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که دعا حربه مؤمن است
برای دفع دشمنان و عمود دین است که ارکان دین مؤمن برپا است و نور آسمانها و زمینها است و در
حدیث دیگر از آنحضرت منقول است که بصحابه فرمودند که میخواهید دلالت کنم شما را بر حربه که
شما را نجات دهد از شر دشمنان شما و روزی شما را زیاده گرداند گفتند بلی فرمود که دعا کنید
و بخوانید پروردگار خود را در شب و روز بدرستیکه حربه مؤمن دعا است و حضرت امام رضا
علیه السلام فرمود که بر شما باد بحربه پیغمبران که آن دعا است و حضرت صادق علیه السلام فرمود
که دعا از نیزه تیز کارگرتر است و فرمود که دعا رد میکند قضا را هرچند از آسمان نازل شده باشد
و محکم کرده باشد و فرمود که بسیار دعا کنید که دعا کلید جمیع رحمتها است و موجب برآمدن
همه حاجتها است و بکرامتهای الهی نمیتوان رسید مگر بدعا و در حدیث دیگر فرمود که بر تو باد بدعا
که شفای جمیع دردها است و از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که هر بلائی که برو
مؤمن نازل شود و توفیق دعا بیابد و ترک کند البته آن بلا بطول نمی انجامد پس بر شما باد بدعا و
تضرع بسوی خداوند عالمیان و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که دوا کنید بیماران خود را
بتصدق و دفع کنید انواع بلاها را بدعا و حفظ کنید مالهای خود را بدادن زکوة بدرستیکه هیچ
مرغی بدام نمی افتد مگر آنکه تسبیح خود را ترک نماید و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که دفع کنید
موجهای بلا را از خود بدعا پیش از آنکه نازل گردد بحق خداوندیکه دانه را شکافته و انواع گیاه را آفریده

کسی که هست از فضل و عنایت الهی است
نکته باید فهمید که مطلب شود دعا

در آداب دعا کردن

بیرون آورده و خلایق را فرموده که بسوی مؤمن تند تر میاید بلا از سیلی که از بالای کوه بپائین آید
وارد و بیناسب باشند و هیچ نعمتی و طراوت عیشی از بندگان برطرف نمیشود مگر بگناهان
ایشان اگر استغفار کنند بلا را بدعا و تضرع و انابت و توبه بر ایشان نازل نخواهد شد و اگر وقتیکه
بلا نازل شود و نعمت از ایشان زایل گردد بخدا پناه برند و تضرع نمایند با نیتهای درست و سینه
نورزند در عبادت و بندگی و ترک گناهان بکنند البته خدا هر فاسدی را برای ایشان باصلاح
آورد و هر نعمتی که از ایشان سلب نموده با ایشان برمیگرداند و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که سه چیز است که با آنها هیچ ضرر نمیکند دعا کردن در هنگام بلاها و شدتها و استغفار
کردن بعد از گناه و شکر کردن در وقت نعمت و در حدیث دیگر فرمود که هر که استغفار کند روزیهای او را
از جاهای چند مقرر فرموده که گمان نداشته باشد زیرا که بنده هر گاه نداند که روزیش از کجا میرسد
دعا بسیار میکند و در حدیث دیگر فرمود که هر که را چهار چیز عطا فرمایند او را از چهار چیز محروم
نمیگردانند هر که را دعا دادند از اجابت محروم نمیسازند و هر که را استغفار کرامت کردند توبه اش را
قبول میفرمایند و هر که را شکر عطا کردند نعمتش را زیاده میکنند هر که را صبر دادند از اجر و ثواب
محروم نمیگردانند **مجمع دوم** در توضیح مجملی از شرایط و آداب دعا بدانکه چون دعا تکلم
و سخن گفتن و عرض نیاز کردن است بحضرت قاضی الحاجات باید که آدمی معنی دعا را بداند و بفهمد و با
حضور قلب دعا کند و لا اقل آنکه در حاجت طلبیدن از مخلوقی که در عجز و ناتوانی مثل اویند
نمایند همان قدر را رعایت کنند که حاجت طلبیدن از خداوند عظیم الشان که خالق و رازق و مالک جمیع
امور او است رعایت کنند ظاهر است که اگر کسی حاجتی بمخلوقی عرض کند چند چیز را رعایت میکند
اول آنکه بداند که چه میگوید و اگر از روی سهو و بیخبر سخن گوید با بزرگی و دلش از آنچه میگوید
خبر نداشته باشد اگر سیاستش نکنند البته بحاجتش هرگز اعتنا نخواهند کرد پس در هنگام مناجات با
خداوند خود باید که دلش خبر داشته باشد از آنچه میگوید بر زبانش جاری میشود و از روی جهد
و اهتمام طلب نماید و بحاجت خود بی اعتنا نباشد چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلم منقولست که
حق تعالی قبول نمیفرماید دعائی را که از دل غافل صادر شود و فرمود که چون برای میت خود دعا کنید
چنین دعا نکنید که دلتان از آن غافل باشد و خبر نداشته باشد و لیکن باید که جهد و سعی کنید از برای

در آداب دعا کردن

اول دعا و حضرت صادق علیه السلام فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعائی را که با دل سخت و قساوت
دعا کنند و در حدیث دیگر فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعائی را که با دل فراموشکار غافل
کنند پس هرگاه دعا کنید دل خود را با خدا دارید پس یقین کنید که دعای شما مستجاب است دوم
آنکه کسی اگر شخصی برای دفع شدائد بدو پناه میبرد البته پیوسته ملازمت او میکند در غیر حال شدت
باو پناه میبرد تا هنگام شدت و بلا بیکس و مهجور نماند و روی آن داشته باشد که باو پناه برد همچنین
باید که در درگاه در حالت نعمت دعا و تضرع کند و خدا را بسبب وفور نعمت فراموش نکند تا در
حال شدتها و سختیها که پناه باو برند حاجت زود برآورده شود با آنکه هیچ نسبت که بنده را
صد هزار گونه احتیاج در امور دنیا و آخرت بجناب مقدس ایزدی نباشد چنانچه بسند صحیح از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که کسیکه پیش از نزول بلا پیوسته دعا کند چون
بلا نازل شود دعایش مستجاب شود ملائکه میگویند که این صدا آشنا است و دعا او را از آسمان
منع نمیکنند و کسیکه پیش از نزول بلائی نرسد و پیش از نزول آن بلا دعا کند برای دفع آن بلا خدا
آن بلا را هرگز باو نرساند و در حدیث دیگر فرمود که کسیکه خواهد که دعا او در سختیها مستجاب
شود باید که در هنگام رضا و نعمت دعا بسیار بکند و باین مضمون احادیث بسیار است سیم آنکه
کسیکه بخواند خانه خود را در خدمات شایسته را بجا میکند که مرضی طبع او باشد و از چیزهائی
که کراهت دارد اجتناب مینماید چون حاجتی داشته باشد بخواهد برآورده شود همچنین بدرگاه جناب خدا
هرکه عبادت و بندگی و طاعت الهی بیشتر کرده است دعایش باجابت نزدیکتر است چنانکه
مقدس نبوی در حدیث فرموده اند که دعا بی عمل صالح از باب تیر انداختن کمان بی زه است
و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بهترین دعاها آنست که صادر شود از سینه پاکیزه
از عیبها و صفا دهندهٔ دل پرهیزکار و در مناجات سبب نجات است و با اخلاص در اعمال خلاصی
عقاب حاصل میشود پس هرکه فزع و خوف شما بسیار شود پناه بخداوند خود برید و کسیکه معمر
منقولست که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که حقتعالی میفرماید که دعا کنید تا
دعای شما را مستجاب کنم و ما دعا میکنیم و مستجاب نمیشود حضرت فرمود که دعای شما برای آن
مستجاب نمیشود که وفا نمیکنید به پیمانها یکه حقتعالی از شما گرفته است در عمل نمودن باوامر او

در شرایط دعا است

نمود نماهی و حقتعالی میفرماید که وفا کنید بعهد و پیمان من تا وفا کنم بعهد و پیمان شما و الله اگر شما
وفا کنید از برای خدا البته وفا میکند از برای شما از توریت بکاء منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام فرمود که حقتعالی وحی نمود بحضرت عیسی علیه السلام که بگو بگروه بنی اسرائیل که داخل خانهای من نشوند
مگر با دلهای طاهر و پاک و دیدهای خاشع و دستهای پاکیزه از کثافت حرام و شبهه و بگو با ایشان که
بدانند که از هیچ یک از شما دعا مستجاب نمیکنم هرگاه مظلمه کسی نزد او باشد و حال کسی بظلم در نزد او
باشد و در ابواب سابقه گذشت حدیثی که هر که خواهد که دعایش مستجاب شود باید که کسبش را
حلال کند و این امر بسی ظاهر است که هر چند آدمی قرب زیاده میشود دعایش بقبول نزدیکتر است
چنانچه نزد پادشاهان ظاهر است که قربش بیشتر است حاجتش رواتر است و ایضا چنانچه سابقا بیان
کردیم هر چند مناسبت فاعل و قابل بیشتر میشود قابلیت استفاضه زیاده میشود و مانعی که
از فیض هست از طرف قابلیت هر چند قابل کاملتر میشود قابلیت و رحمت زیاده میشود و فیض بیشتر
فایض میشود چهارم از شرایط استجابت دعا کمال معرفت خداوند است که از او حاجت میطلبد
و سابقا مجملی اشاره کردیم که هر کسی خدا را بقدر معرفت شناخته در حوالی معرفت از او فیض میبرد
و از خداوند ناشناخته خود سؤال میکند پس هر قدر که از مراتب قدرت و رحمت و کرم و عظمت و
جلال و سایر صفات کمال تمام تأمل میشناسد تا ثمرات آن صفات باو زیاده عاید میگردد و باین
معنی اشاره دارد آن حدیث که با سانید بسیار منقولست که من نزد گمان بنده خودم که بمن دارد
هر قدر که گمان و ظن نیکو داشته من با و نیکو معامله مینمایم و بسند معتبر از حضرت امام موسی
کاظم علیه السلام منقولست که جماعتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام سؤال نمودند که چه
علت دارد که ما دعا میکنیم و دعای ما مستجاب نمیشود حضرت فرمودند زیرا که شما کسی را دعا میکنید
که نمیشناسید و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون دعا کنی گمان کن که حاجت در دستها
تست و در حدیث دیگر فرمود که اگر کسی از شما خواهد که از خدا هر حاجتی که سؤال نماید باو عطا
کند باید که از همگی مردم مأیوس و ناامید باشد و از غیر خدا امید نداشته باشد پس چون خدا
اینحالت را از دل او بداند هر چه سؤال کند باو عطا کند این مضمون را به سؤال از مخلوقین هم ظاهر
که هر که عظمت پادشاهی را بیشتر میداند و وسعت ملک و خزانه و کرم او را بیشتر میداند توقع

در شرایط دعا کردن

عطا از او زیاده داده و پادشاه نیز در خور معرفت او و شناسائی وی با او عطا میکند و این باب سخن بسیار است و این رساله گنجایش تفصیل آن ندارد پنجم از شرایط استجابت مبالغه و الحاح در دعا است و الحاح نزد مخلوقین باعث تنگی حوصله و قلق ایشان میشود اما حق تعالی دوست میدارد به سبب لطف و رحمت نامتناهی که نزد او در سؤال مبالغه و الحاح نمایند چنانچه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که والله الحاح نمی نماید بنده مؤمن بر خدا در حاجت خود مگر اینکه حق تعالی حاجت او را بر می آورد و از حضرت صادق علیه السلام فرمود که حق تعالی مکروه و دشمن میدارد الحاح کردن بعضی مردم را بیکدیگر در سؤال و این را از برای خود پسندیده و دوست میدارد که از او سؤال نمایند و آنچه نزد او است طلب نمایند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حق تعالی رحم کند بر بنده که طلب نماید از حق تعالی حاجت را پس الحاح نماید در دعا خواه مستجاب شود دعای او و خواه نشود و حضرت جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام فرمود که بنده چون دعا میکند حق تعالی پیوسته در مقام برآوردن حاجت او هست مادام که استعجال نکند و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی اراده بنده را آنچه خواهد میداند در وقتی که او را دعا میکند لیکن دوست میدارد که حاجتهای خود را بیان کنند و ذکر کنند نزد او ششم از آداب دعا مخفی کردن دعا است زیرا که کمال خضوع حاضر طلبید دوست میدارند و دعای پنهان با اخلاص نزدیکتر و از ریا دورتر است چنانچه از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام منقول است که یک دعای مخفی بجا آوری بهتر است از هفتاد دعا که اظهار نمائی و در حدیث بجا آوردنی و اگر حاجت عظیمی داشته باشد و استغاثه نماید بجمع مؤمنان بهتر است که در مجامع ایشان دعا کند نیز خوبست و اگر منظور او چیزی است که نفع خود و جمعی دیگر در دعای خود باشد از دنیا و آخرت باشد در مجامع دعا کردن بهتر است زیرا که برکات انفاس مؤمنان و اجتماعات ایشان سبب است و خود را در رحمتهای عامی که بر ایشان نازل میشود داخل کردانیدن فوز عظیم است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چهل نفر که جمع شوند دعا کنند البته دعای ایشان مستجاب است و اگر چهل نفر بهم نرسد چهار نفر که هر یک ده مرتبه خدا را از برای حاجتی بخوانند البته حق تعالی دعای ایشان را مستجاب میکند و اگر چهار نفر نباشند یک نفر خدا را چهل مرتبه در حاجتی بخواند البته خداوند عزیز جبار دعای او را مستجاب میگرداند و در حدیث دیگر فرمود که چهار نفر

در آداب دعا کردن

ع میشوند برای دعا مگر آنکه وقتیکه متفرق میشوند دعای ایشان مستجاب شده است و فرمود
که پدرم را حاجتیکه رو میداد زنان و اطفال را جمع میفرمود و دعا میکرد و ایشان آمین
میگفتند و در حدیث دیگر فرمود که دعا خواننده و آمین گوینده در ثواب شریکند هفتم
رعایت نمودن اوقاتیست که مظنه استجابت دعاست بدانکه حق تعالی بعضی از زمانها و مکانها را در
استجابت دخیل گردانیده است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که طلب نمایید
دعا را در چهار ساعت نزد وزیدن بادها و گردیدن سایه‌ها یعنی اول پیشین و نزد آمدن
باران و نزد ریختن اول قطره از خون مؤمنی که شهید شود بر زمین بدرستیکه درهای آسمان
در این اوقات میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که دعا در چهار محل مستجاب است در نماز وتر
و بعد از نماز صبح و بعد از نماز شام و بعد از نماز ظهر و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که
غنیمت شمارید دعا را در چهار وقت نزد خواندن قرآن و نزد اذان و نزد آمدن باران و نزد
ملاقات کردن دو صف برای شهادت و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که بهترین
وقتها که خدا را بخوانید سحرهاست و منقولست چون حضرت صادق علیه السلام اراده طلب
حاجتی داشتند نزد زوال شمس طلب مینمودند و چون این اراده مینمودند اول چیزی تصدق میکردند
و خود را ببوی خوش خوشبو میکردند و بمسجد میرفتند و حاجات خود را میطلبیدند و حضرت امام
محمد باقر علیه السلام فرمودند که حق تعالی از بندگان مؤمن دوست میدارد هر بنده را که بسیار دعا
کند پس بر شما باد بدعا کردن در سحر تا طلوع آفتاب بدرستیکه این ساعتیست که درهای
آسمان گشوده میشود و حاجتهای عظیم برآورده میشود و حضرت صادق علیه السلام فرمود که
در شب ساعتی هست که هر که توفیق یابد که در آن ساعت نماز کند و خدا را بخواند البته دعایش
مستجاب است در هر شبی که باشد و آن بعد از نصف شب است تا بقدر سدس شب بگذرد و در
حدیث دیگر فرمود که سه وقتست که حاجت بنده از خدا محجوب نمیشود بعد از نماز واجب و نزد
آمدن باران و نزد ظاهر شدن معجزه از حجتهای خدا در زمین و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
فرمود که کسیرا که بسوی پروردگار خود حاجتی باشد در سه ساعت طلب نماید در ساعتی در روز
جمعه و ساعتی که زوال شمس میشود که در آن وقت بادهای رحمت میوزد و درهای آسمان

در آداب دعا است

گشاده می‌شود و رحمت الهی نازل می‌گردد و خروس‌ها آواز می‌نمایند و یک ساعت در آخر شب تا برآید
طلوع صبح به درستیکه در سحر دو ملک ندا میکنند از جانب حق تعالی که آیا کسی هست که در
این وقت توبه کند تا توبه‌اش را قبول کنیم آیا کسی هست که سؤال کند و او را عطا کنیم آیا کسی هست
که طلب آمرزش کند تا گناهش را بیامرزیم آیا کسی هست که حاجتی داشته باشد و عرض کند
تا حاجتش را برآوریم پس اجابت نمائید داعی خدا را و طلب نمائید روزی را در ما بین
طلوع صبح تا طلوع آفتاب که آن دخیل‌تر است در روزی از سفرها کردن برای تجارت و وقتی است
است که خدا قسمت روزی‌ها می‌نماید و فرمود که درهای آسمان را برای شما
میگشایند در پنج وقت نزد آمدن باران و نزد جهاد فی سبیل الله و نزد اذان و نزد خواندن
قرآن و نزد زوال آفتاب و نزد طلوع صبح و حضرت صادق علیه السلم فرمود که ساعتی
که در آن ساعت دعا مستجاب میشود در روز جمعه وقتیست که امام از خطبه فارغ شود تا
وقتیکه مردم به نماز برخیزند و ساعتی دیگر آخر روز جمعه است تا فرو رفتن آفتاب و در حدیث دیگر
فرمود که ساعت استجابت اول زوال است و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول است
که حضرت فاطمه علیها السلم فرمود که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم شنیدم که فرمود
در روز جمعه ساعتی هست که هر مسلمانی که در آن ساعت از خدا چیزی طلب نماید البته باو عطا
فرماید گفتم یا رسول الله کدام ساعت است فرمود وقتیکه نصف قرص آفتاب فرو رود پس حضرت
امام زین العابدین علیه السلم بغلام خود میفرمود که برو بر بلندی و چون ببینی که نصف قرص
آفتاب غروب کرد مرا اعلام کن که من دعا کنم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که فرمود که بر تو باد بدعا کردن در وقتیکه در سجود باشی که بنده در سجود از جمیع
احوال بخدا نزدیکتر است هشتم از شرایط و آداب تضرع و زاری و مذلت و شکستگی است
چنانچه از حضرت صادق علیه السلم منقول است که هرگاه شما را رقت بهم رسد دعا کنید
که دل را رقت حاصل نمیشود مگر وقتیکه از برای خدا خالص گردد و متوجه خدا گردد و از
علامات استجابت است در حدیث دیگر فرمود که چون بدن تو بقشعریره آید و بلرزد و چشمانت
گریان شود پس بدعا اهتمام کن که رحمت الهی متوجه تو گردیده و هنگام اجابت است

در شرایط دعا است

و در حدیث است که فرمود که اگر از امری خایف باشی یا حاجتی خواسته باشی پس اول خدا را به بزرگی
و عظمت یاد کن و ثنا گوی چنانکه او سزاوار است و صلوات بر محمد و آل و صلوات الله علیهم
اجمعین بفرست و حاجت خود را طلب شود آنگاه به دعا و سعی کن که گریه کنی اگرچه بقدر سر
مگسی باشد بدرستیکه پدرم میفرمود که نزدیکترین حالات بنده بخدا در هنگامی است که در
سجده باشد و گریان باشد و تضرع آنکه دست بسته باشد در حالت دعا موافق احادیث معتبره
آنست که اگر هنگام رغبت و خواهش باشد کف دست را بسوی آسمان کنی چنانچه در وقت پیش کسی
داری که چیزی بدستت بدهد و اگر حالت خوف و بیم باشد پشت دستها را بآسمان بداری یعنی
من از اعمال خود نا امید شده ام و از کثرت بدی اعمال روی طلب از تو ندارم و در حالت تضرع
انگشت سبابه را براست با جانب راست و چپ حرکت بدهی که بفهمانی که از اصحاب یمینم یا از
اصحاب شمال و از نیکوکارانم نزد تو یا از بدکاران و در هنگام تبتل و انقطاع انگشت
سبابه دست چپ را بلند میکنی و پست میکنی ما سکه با ابرام چیزی از کسی طلبد یا اشاره
با آنکه بفهمانی که سر بلند خواهی کرد یا پست خواهی کرد است و در هنگامیکه گریه نزدیک
شود و اسباب و علامات استغاثه ظاهر گردد دستها را از جانب سر بلند میکنی یا از پیش روی
خود بیش میبری که گویا حاجتم بلند داده اند و دست فراز میکنم که بگیرم آنچه ببین که خدمتشان
بان مرتبه جلال و عظمت و استغنا و بی نیازی با گدایان خوان احسانش چه نحو سلوک کرده و
ایشان را بنصیحت کتابها داده و بان رهنمون شان خود را چه نزدیک کرده اند و با ین فوسا
بندگان را باشنائی خود خوانده و بندگان با نهایت احتیاج و پستی چه مستغنیانه با پروردگار
خود سلوک مینمایند و از چنین خدا و بعد کرمی که پیوسته خوان احسانش برای نیکوکار و
بدکار کشیده رو میگردانند و بجانب زنان و لئیمان ممکنات میروند و انتخاب از عطا خود را محروم
میگردانند نمیدانند که اگر حاجتی بدرگاه بزرگی باشد اول بپا دلان و دربانان اندرگاه را
از خود خوشنود میگردانند که دخول بمجلس پادشاه او را باسانی حاصل شود و حاجتش زودتر
بر آورده شود دربانان درگاه مالک الملوک فقرا و مساکین اند تا بگویم پیش از طلب حاجت تصدق
بکنند تا حاجتش زودتر برآورده شود چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که هر گاه ان

در آداب دعا

شما احدی بیمار شود طبیب را میطلبید و باو چیزی میدهید و اگر حاجتی پیدا و شاهی دارد رشوه بدید
بانان میدهید پس اگر حاجتی بخدا داشته باشید باید که تصدق بکنند خواه کم و خواه زیاد دوم آنکه
اگر کسی حاجتی دارد و گاه هست که در درگاه کریم این حاجت دیگران را وسیله حاجت خود میکند باید
که با اول حاجت دیگران را مقدم میدارد که آن کریم را خوش آید که او اهتمام بشان دیگران زیاده از خود
دارد و باین معنی وصیت یافت و آن طلب او است تا آنکه اینجا چنانکه خود دارد برای دیگران میطلبید تا
کریم بداند که با وجود احتیاج خود اختیار برای دیگران مطلبید پس این حاجت برای او بهتر وجه کمال
روا کند یا آنکه در هنگام حاجت خواستن دیگران را با خود شریک میگرداند و این معنی نیز خوش
آینده طبع کریمان است که آدمی همین در فکر خود نباشد و دیگران را در وقتیکه احتیاج باو میرسد فراموش
نکند چنانچه حق تعالی در سوره فاتحة الکتاب چنین تعلیم بندگان فرموده که در عرض عبادت و طلب
استعانت دیگران را با خود شریک کند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که چون یکی از
شما دعا بکند عموم کند و مخصوص خود نگرداند که دعا باستجابت نزدیکتر میشود و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هرکه چهل مومن را مقدم دارد و از برای ایشان دعا کند بعد از
آن برای خود دعا کند دعا بش مستجاب میگردد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هیچ
دعائی زودتر مستجاب نمیشود از دعای غایب برای غایب و حضرت امام محمد باقر علیه السلام
فرمود که نزدیکترین باجابت دعاها دعای مومن است که از برای برادر مومن خود کند غایبانه پس
ملکی موکل است بدعای او که میگوید آمین و از برای تو خدا دو برابر آنچه از برای برادر خود دعا
کردی عطا میفرماید و حضرت صادق علیه السلام فرمود که دعا از برای برادر مومن خود غایبانه کردن
باعث زیادتی روزی میشود و بلاها را دفع میکند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که
هر مومنیکه از برای مومنین و مومنات دعا کند خدا بعدد هر مومنیکه گذشته است و خواهد آمد
از اول تا آخر دنیا مثل آنچه برای ایشان از برای ایشان دعا کرده است باو بر میگرداند و بدرستیکه بنده را
در دنیا امر کنند که بجهنم برند پس ملائکه او را کشند که بجهنم برند در آنحال مومنان و مومنات
گویند که پروردگارا این بنده در دنیا برای ما دعا میکرد دعا را شفاعت ده در حق او پس خدا ایشانرا
شفیع او گرداند و بشفاعت ایشان نجات یابد و از ابرهیم بن هاشم منقول است که گفت عبد الله بن

در شرائط دعا

جندب را در عرفات دیدم که هیچ کس را وقوفی از او بهتر ندیدم و دستها بسوی آسمان بلند کرده بود
و آب دیده بر دو طرف رویش جاری بود بمرتبه که بر زمین میریخت چون مردم فارغ شدند
برگشتند باو گفتم که هرگز وقوفی بخوبی تو ندیده ام گفت والله که دعا نکردم مگر از برای برادران مؤمن خود
زیرا که از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام شنیدم که میفرمودند که هر که از برای برادر مؤمن خود دعا
کند در غیبت او از عرش او را ندا کنند که از برای تو باد صد هزار برابر آنچه از برای او دعا کردی و من نخواستم
که صد هزار حصه مضمون را ترک کنم برای یکی که نمیدانم مستجاب میشود یا نه و از حضرت علی بن الحسین صلوات
الله علیه منقولست که هرگاه ملایکه بشنوند که مؤمنی برای برادر مؤمن خود دعا میکند در غیاب او یا او را
بنیکی یاد میکند باو میگویند که نیکو برادری هستی تو از برای برادر مؤمن خود دعای خیر از برای او میکنی و او
از تو غایبست و او را بنیکی یاد میکنی خدا دو برابر آنچه از برای او طلبیدی بتو عطا فرمود و دو برابر آنچه او را ثنا کردی بر تو ثنا
کرد و ترا بر او فضیلت و زیادتی هست و اگر بشنوند که برادر مؤمن خود را به بدی یاد میکند
و بر او نفرین میکند باو میگویند که بد برادری هستی از برای برادر خود باز ایست از بد گوئی و نفرین او
ای کسی که خدا گناهان و عیبهای ترا پوشیده است متوجه احوال خود شو و بسوی خود نظر کن و خدا را
شکر کن که عیبهای ترا پوشیده است و بدانکه خدا بنده خود را از تو بهتر میشناسد و از حضرت صادق ع
منقولست که چون ظلمی بر کسی واقع شود و نفرین کند بر کسیکه بر او ظلم کرده است حق سبحانه و تعالی می
فرماید که شخص دیگر هست که ترا نفرین میکند که تو بر او ظلم کرده و تو او را نفرین میکنی اگر میخواهی نفرین ترا
و او را هر دو مستجاب کردانم و اگر میخواهی هر دو را تاخیر کنم تا عفو و رحمت من هر دو را فرا گیرد
از جمله آداب دعا آنست که خدا را پیش از دعا بصفات بزرگواری و عظمت و جود و کرم ستایش کند و
نعمتهای او را بر خود و دیگران یاد کند و او را بر آن نعمتها شکر کند چنانکه اگر کسی نزد بزرگی میرود که مطلبی
عرض کند از ادب نیست که ابتدا شروع بمطلب کند بلکه ادب آنست که پیش از مطالب او را ثنا بگوید
و بزرگواری او بکند و حق تعالی در سوره حمد این ادب را تعلیم فرموده است که پیش از عرض حاجت
حمد و ثنا فرموده و خود را برحمانیت و رحیمیت و سایر صفات الهی ستایش فرموده و بعد از آن
عبادت را بوسیله امام الحاجه عرض کرده زیرا که حاجت طلبیدن از او بعد از خضوع و اظهار بندگی کردن ابسیار
مناسبتر و بعد از آن طلب استعانت و هدایت تعلیم فرموده و ایضا احمد الهی و نعمتهای خود نمودن

در شرایط دعا

موافق وعدهٔ الهی موجب مزید نعمت است و حسن طلب است که تو خداوندی که پیوسته احسان کرده اگر اکنون
احسان نیز نمائی بعید نیست و نعمتهای خدا را بر دیگران یاد کردن نیز حسن طلبی است که چون همه عالم را
احسان کرده سزاوار است که بمن نیز احسان بکنی چنانکه شخصی نزد بزرگی میرود و قصهٔ بخششهای او را برای او
میخواند و کرمهای او را یاد میکند که با او نیز کرم کند و لهذا وارد شده است که بهترین دعاها الحمد لله
است و ایضا چون گناهان آدمی موجب محرومی از خیرات و سعادات است پیش از دعا استغفار از گناهان
باید کرد تا موجب دفع موانع شود و بحمد و ثنا او را قربی بجناب مقدس ایزدی حاصل شود که قابل بخشش و جود
مراورده شود و بر این مضامین احادیث بسیار است چنانچه منقولست که مفضل بخدمت حضرت
صادق علیه السلام عرض نمود که دعای جامعی مرا تعلیم فرما حضرت فرمود که حمد الهی بکن که چون حمد الهی کرد
هر که نماز میکند برای تو دعا میکند میگوید سمع الله لمن حمده یعنی خدا مستجاب کرد دعای حمد
کنندگان خود را و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه یکی از شما خواهد که از خداوند خود حاجتی سؤال
نماید از حوائج دنیا و آخرت باید که ابتدا کند بثنا و مدح خداوند عالمیان و صلوات بر محمد صلی الله
علیه و آله بعد از آن حاجت خود را بطلبد و در حدیث دیگر فرمود که اول خدا را بصفات کمال مدح کن و
ثنا کن او را بر نعمتها و شکر کن پس اقرار بگناه خود بکن و بعد از آن سؤال کن والله که هیچ بنده از گناه
بدر نمیآید مگر باقرار بگناهان خود و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه حاجتی داشته باشید حمد
و ثنای پروردگار خود بگوئید بدرستیکه کسیکه حاجتی از پادشاهی طلب مینماید از برای او
مهیا میکند از سخنان بهترین سخنها آنچه بر آن قدرت دارد که او را بآن سخن بستاید و فرمود
که بدرستیکه شخصی داخل مسجد حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله شد و دو رکعت نماز کرد و از خدا حاجت
سؤال کرد حضرت فرمود که این بنده تعجیل کرد بر خداوند خود و دیگری آمد و دو رکعت نماز کرد و بعد
از آن خدا را ثنا گفت و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله فرستاد حضرت فرمود که حاجت خود را بطلب
که خدا عطا میفرماید و آنکه اهم از شرایط دعا صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد صلی الله
علیه و آله وسلم است زیرا که اگر کسی حاجتی بدرگاه پادشاهی دارد مناسب آنست که تحفه برای مقربان
آن پادشاه بفرستد تا ایشان شفیع او باشند و اگر ایشان هم شفاعت نکنند چون آن
پادشاه مطلع میشود که با ایشان تحفه داده و مقربان او را نوازش فرموده او را خوشنود

در شرایط استجابت

و حاجتش را روا میکند و ایضا کسیکه محبوب بزرگواری نزد آن بزرگوار مدح او کردن و اظهار
او مطلب طلبیدن هر چند محتاج آن طلب نباشد آن محبوب آن بزرگوار را خوش میآید
که محبوب او را ستایش میکنند این است که صلوات موجب قبول دعا میگردد نکته لطیفه
کاملی دیدم در باب بیان شفاعت کبری کند شنیدم تفصیل این سخن را در شرح صحیفه کامله بیان
کرده ایم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که دعا محجوبست از آسمان و مستجاب نمی
شود تا صلوات بر محمد و آل او صلوات الله علیهم بفرستند و در حدیث دیگر فرمود که هر که دعا
کند و پیغمبر صلی الله علیه و آله را یاد نکند دعا بر بالای سرش ایستاده بال میزند و چون صلوات
فرستاد بالا میرود و در حدیث دیگر فرمود که هر که را بخدا حاجتی باشد اول صلوات بر محمد و آل
صلی الله علیه و آله بفرستد و بعد از آن حاجت خود را بطلبد پس دعا خود را ختم کند بصلوات بر
و آل محمد صلوات علیهم بدرستیکه خدا کریمتر است از آنکه دو طرف دعا را قبول فرماید و میان را
کند زیرا که صلوات بر محمد و آل او البته مقبول است و رد نمیشود و فرمود که چون نام پیغمبر صلی الله
علیه و آله نزد کسی مذکور شود بسیار صلوات بر او بفرستید که هر که یک صلوات بر او بفرستد حق تعالی
او هزار صلوات بفرستد و هزار صف از ملائکه و هیچ خلقی نماند مگر آنکه بر او صلوات فرستند
بسبب صلوات خدا و ملائکه بر او پس کسیکه بچنین رحمتی رغبت ننماید او جاهل و غافل است و خدا و رسول
و اهل بیت از او بیزارند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که صلوات بر من و اهل بیت
من نفاق را از دل بر طرف میکند و بروایت دیگر فرمود که صداهای خود را بلند کنید بصلوات
بر من که نفاق را زایل میگرداند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ده
مرتبه بگوید یا رب صل علی محمد و آل محمد صد حاجت او برآورده شود که سی حاجت از حاجتهای
دنیا باشد و بروایتی دیگر فرمود که هیچ عملی در اعمال میزان سنگینتر از صلوات نیست و بدرستیکه
که شخصی را در قیامت اعمالش را بمیزان میگذارند سبک میآید پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله صلوات
بر خود را در میزان او میگذارد سنگین میشود و بر اعمال او زیادتی میکند و بسند معتبر منقولست
که حضرت صادق علیه السلام بصباح بن سیابه فرمود که میخواهی چیزی بتو تعلیم نمایم که خدا بسبب آن
رو از آتش جهنم نگاه دارد گفت بلی فرمود که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگو اللهم صل علی محمد و آل

در شرایط دعا

محمد تا اخدا روی نمود از کرمی الهی دور نخ نگاه دارد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله
علیه وآله منقولست که هر که در روز جمعه صد مرتبه بر من صلوات بفرستد حق تعالی شصت حاجت او را
برآورد سی حاجت دنیا و سی حاجت آخرت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که چون
شب جمعه میشود نازل میشوند از آسمان ملائکه بعدد ذرات هوا با ایشان قلمهای طلا و
لوحهای نقره در دست دارند و نمی نویسند تا روز شنبه عملی بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد صلوات
الله علیهم پس در این شب و روز بسیار صلوات بفرستید و فرمود که سنت مؤکد است که در هر روز جمعه
بر محمد و اهل بیت او هزار مرتبه صلوات بفرستند و در روزهای دیگر صد مرتبه و حضرت امام
محمد باقر علیه السلم فرمود که هیچ عملی در روز جمعه بهتر نیست از صلوات بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم
و بسند دیگر منقولست که هر که بعد از عصر روز جمعه بگوید اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ الاوصیاء
المرضیّین بافضل صلواتک وبارک علیهم بافضل برکاتک والسّلام علیه وعلیهم ورحمة الله
وبرکاته حق تعالی صد هزار حسنه در نامه عملش ثبت نماید و صد هزار گناهش را محو نماید و صد هزار
حاجتش را برآورد و صد هزار درجه برای او بلند کند و در روایت دیگر آنست که اگر هفت مرتبه بخواند
خدا بعدد هر بنده حسنه باو عطا فرماید و عملش در آنروز مقبول گرداند و چون در قیامت مبعوث شود
در میان دو چشمش نوری ساطع باشد و در بعضی احادیث این زیادتی هست که والسّلام علیه وعلیهم
وعلی ارواحهم واجسادهم ورحمة الله وبرکاته و هر که بخوانند خوبست و حضرت امام رضا
علیه السلم فرمود که هر که قادر نباشد بر چیزی که کفاره گناهان خود را بدهد صلوات بر محمد و آل محمد
صلوات الله علیهم بفرستد که گناهان را در هم میشکند و حضرت امام علی نقی علیه السلم فرمود که حق
تعالی ابرهیم را خلیل خود کرد برای آنکه صلوات بر محمد و آل محمد بسیار میفرستاد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلم منقولست که این نحو بر محمد و آل محمد صلوات فرستید که صلوات الله و صلوات
ملائکته وانبیائه ورسله وجمیع خلقه علی محمّدٍ وآل محمّدٍ والسّلام علیهم ورحمة الله
وبرکاته از گناهان پاک شود مانند روزیکه از مادر متولد شده و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام بسند معتبر منقولست که چون عطسه کنید بگوئید الحمد لله ربّ العالمین وصلّی الله
علی محمّدٍ واهل بیته بسند معتبر دیگر منقولست که کسی صدای عطسه کسی را بشنود و حمد الهی بکند

در مستجاب نشدن دعا

وصلوات بر پیغمبر و اهل بیتش بفرستد هرگز بدرد دندان و درد چشم مبتلا نشود و نیسند که بها دیگران
حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که فرمود که هر که صلوات فرستد بر من و آل من او صلوات
بفرستد بوی بهشت را نشنود با آنکه بوی بهشت از پانصد ساله راه شنیده میشود و بسند معتبر از حضرت
منقولست که بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که بشارت میدهم ترا که جبرئیل علیه السلام مرا خبر داد که کسی
از امت من صلوات فرستد بر من و بعد از آن صلوات بر آل من بفرستد درهای آسمان برای او گشوده
میشود و ملائکه هفتاد صلوات بر او بفرستند و اگر گناهکار باشد میریزد گناهانش چنانکه برگ از درختان
میریزد و حقتعالی میفرماید که لبیک ای بنده من و سعدیک ترا اجابت کردم و مدد و اعانت تو مینمایم
ملائکه میفرماید که ای ملائکه من شما هفتاد صلوات بر او فرستادید من هفتصد صلوات بر او میفرستم و اگر
بر من صلوات بفرستد و بر اهل بیتم صلوات نفرستد میان صلوات او و آسمان هفتاد حجاب میرسد
و حقتعالی میفرماید که لا لبیک و لا سعدیک اجابت تو نمیکنم و مدد و اعانت تو نمینمایم ای ملائکه من دعای او را
بالا مبرید مگر آنکه بر پیغمبر من عترت او را ملحق کند پس دعای او پیوسته در حجاب است تا ملحق کند بمن اهل
بیت مرا و از احادیث معتبره ظاهر میشود که هر وقت که نام مبارک آن حضرت مذکور شود صلوات بر او و آل او
فرستادن واجبست و در احادیث معتبره وارد شده که فرمود که کسی که من نزد او مذکور شوم و صلوات
بر من نفرستد که گناهانش آمرزیده نشود پس او داخل جهنم شود و از رحمت الهی دور گردد و در احادیث دیگر فرمود که بخیل و
بدترین بخیلان کسیست که من نزد او مذکور شوم و صلوات بر من نفرستد و در حدیث دیگر فرمود که هر که
صلوات مرا فراموش کند راه بهشت را گم کرده است و بسند معتبر از مالک جهنی منقولست که گفت من
گلی بدست حضرت امام جعفر صادق علیه السلام دادم حضرت گرفتند و بو کردند و بر دیدهای خود گذاشتند
و بعد از آن فرمودند که هر که گلی را بگیرد و بو کند و بر چشمها بگذارد و بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد
هنوز آن گل بر زمین نگذاشته که خدا او را بیامرزد **فصل سیم** در بیان سبب مستجاب نشدن
بعضی از دعاها **بدانکه** چون حقتعالی وعده فرموده است که دعای بندگان خود را مستجاب
گرداند البته خلف در وعده الهی نمیباشد پس اینکه دعاها اثر مستجاب نشدن ظاهر میشود بچند وجه جواب
میتوان گفت **وجه اول** آنکه چون حقتعالی حکیم علیم است کار دعاهای اکثر منوط بحکمت و مصلحت
میباشد پس وعده که فرموده مشروط بحکمت است یعنی اگر مصلحت شما باشد مستجاب میکنم چنانچه

اگر که

در سبب مستجاب نشدن دعا

شخصی سایل
اگر کسی گوید که هر که از من چیزی سؤال کند عطا میکنم و گویا نفی کسی شده مطلب شخص بنده و باز فرمایی
بدهم بخود دیم و آن سایل چیزی را فهمیده انداخته دادن او مرتب بهلاک او گردد البته عطا نکردن در چنین
حال بکرم انسب بلکه عطا کردن جور است و ظاهر است که اکثر از دوستان خدا بر موجب ضرر ایشان است
و نمیدانند و از روی جهالت سؤال مینمایند حضرت امام زین العابدین علیه السلام در دعای طلب
صحیفه کامله باین معنی اشاره فرموده که ای خداوند یکه مستعد نهینا در حکمت او وسیلها اگر کسی گوید
که هرگاه چنین باشد دعا چه فایده دارد زیرا که هر چه بصلاح کمان است البته خدا بعمل میاورد
جواب میگوییم که ممکن است که بعض امری بدون دعا مصلحت در عطا او نباشد و مصلحت مربوط بدعا
باشد پس امور بر سه قسم است بعضی آنست که بدون دعا مصلحت در عطای آن هست اگر بدون دعا
کرامت میفرماید و بعضی هست که با دعا نیز مصلحت در دادن آن نیست اگر هم طلب کنند منع میفرماید بعضی
هست که با دعا مصلحت در عطای آن هست و بی دعا مصلحت نیست چنین امری عطایش موقوف بدعا
است و چون آدمی تمیز این امور بعقل خود نمیتواند کرد باید که در جمیع امور حتی آنکه بعقل خود نمیداند
دعا بکند و اگر حاصل شود عطایش موقوف بدعا است و اگر حاصل نشود از دعا مایوس نشود
و بداند که البته صلاح او در آن چیز نبوده که حق تعالی دعایش را مستجاب نکرده با آنکه اصل دعا
کردن عبادت است بهترین عبادتها و موجب قرب میشود چنانچه حضرت صادق علیه السلام فرموده
که دعا کن و مگو که آنچه مقدر شده است خواهد شد بدرستیکه دعا عبادت است و تفصیل
این کلام بعد از این مذکور خواهد شد **وجه دوم** آنست که هر چیزی را شرایط چند میباشد
و موانع چند میباشد که تا شرایط بعمل نیاید و موانع برطرف نشود ثمره آن فعل مترتب
نمیشود مثل آنکه حق تعالی فرموده که نماز کنید تا شما را بیامرزم نماز را شرایط هست که اگر بدون
آن شرایط بعمل آورد مقبول نیست پس اگر کسی نماز بی وضو بکند نماز نکرده است و مستحق
آمرزش نیست و همچنین موانع چند از تاثیر هست و چنانچه فرموده اند که نماز موجب قربت
اگر کسی نماز کند و جمیع قبایح را بجا آورد تاثیر آن قبایح که موجب بعد است مانع است
تاثیر نماز در قرب و همچنین اگر طبیبی گوید که ریوند مسهل است یعنی اگر با شرایطی که مقرر است
بخورد و چیزی که منافی عمل او باشد بجا نیاورد اسهال میکند پس اگر ریوند را بدون سحق

در سبب مستجاب نشدن دعا

که یکی از شرایط عمل آنست با یکتفا نزد بیمار که اگر دوا را نخورد و عمل نکند بگفته طبیب خطا نشده خواهد بود و همچنین دعا را شرایط هست چنانچه سابقاً دانستی از تضرع و زاری و اهتمام و توبه و بجا آوردن عبادات و ترک معاصی و خوردن حلال و تقدیم حمد و ثنا و صلوات و غیر اینها از شرایط و رفع موانع که گذشت پس هرگاه یکی از اینها را اخلال کنند دعا مستجاب نشود منافات با وعدهٔ الهی ندارد و چون این معنی در ضمن احادیث که سابقاً در باب شرایط مذکور شده به وضوح پیوسته بهمین اکتفا مینمائیم وجه دوم آنست که گاه هست که مصلحت دعا کننده مقتضی منع میفرمایند و مصلحت در تاخیر آن میدانند یا آنکه در این وقت با و صبر نمایند یا میخواهند او دعا کند و در تاخیر او در مراتب قرب بلند گردد و اگر زود حاجت او را برآورند ترک دعا میکند و از آن درجات عالیه فایز نمیگردد و بسیار باشد که حاجت مؤمن را مستجاب گردانند و بعد از چند سال با و بدهند چنانچه منقولست که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا میشود که دعا کسی مستجاب شود و در رسانیدن با و تاخیر شود فرمود که بلی تا بیست سال بعد از آن فرمود که از وقت که موسی و هرون علیهما السلام بر فرعون و قوم او نفرین کردند و حق تعالی فرمود که دعای شما مستجاب شد تا وقتیکه خدا فرعون را هلاک کرد چهل سال گذشت و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که چندین سال است که از خدا حاجتی سؤال میکنم و روا نمی گردد و از دیر شدن این حاجت در دلم چیزی بهم رسیده حضرت فرمود که ای احمد زنهار که شیطان را بر خود راه مده که ترا از رحمت خدا نا امید گرداند بدرستیکه حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمود که بدرستیکه مؤمن از حق تعالی حاجتی سؤال مینماید و حق تعالی تاخیر مینماید استجابت دعای او را اینکه دوست میدارد شنیدن آواز دعا و نالهٔ او را و دیگر حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که والله که آنچه خدا تاخیر میکند از مؤمنان و منع میفرماید از دنیا و آخرت با ایشان بهتر است از آنچه در دنیا با ایشان تعجیل میکند بدرستیکه حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمود که سزاوار نیست که دعای مؤمن در هنگام نعمت و رخا مثل دعای او باشد در وقت شدت و بلا و ضیق باشد که هرگاه با و عطا کنند سست شود در دعا اگر کسی بپرسد که مؤمن هرگز از دعا ملال حاصل نشود بدرستیکه دعا را نسبه و منزلتی عظیم نزد خدا هست پس بر تو باد بصبر کردن در دعا

در مستجاب نشدن دعا

نیکیها و طلب حلال نمودن و صله رحم کردن و روز و نهار که پرهیز از عداوت کردن و مقاصد نیکو
امر دیگر هست که ما اهل بیت صله میکنیم با کسیکه از ما قطع میکند و احسان میکنیم با کسیکه با
ما بدی میکند پس والله که در این امر عاقبت نیکو مشاهده مینمائیم و بدانکه حقتعالی نعمت اگر دنیا سؤال
کند دنیا و عطا کنند دیگر چیزی غیر آن سؤال کرد و نعمتهای دیگر در نظر او سهل خواهد شد و چون نعمت
الهی بر مسلمانان زیاد باشد او را خطر عظیم هست بجهت حقوقی که از خدا بر او واجب شود و بیم آن هست
که در تغییر شود و حقوق الهی را ادا ننماید و موجب طغیان او گردد پس نیکو نیست که اگر بخیر نیکو پیدا نشد دیگر گفته
من خواهی کرد که فلان نیکو کردم اگر بفرموده تو اعتماد نکنم بگفته که اعتماد خواهم کرد و حال آنکه تو حجت
خدائی بر خلق و نیز موکلی بر اعتماد بفرموده خدا بیشتر داشته باشی به درستیکه خدا تو وعده کرده اما
خدا بفرموده است که چون بندگان از تو سؤال نمایند از حال من بگو که من با ایشان نزدیکم مستجاب میکنم
دعای دعا کننده که مرا بخواند و منتظر باید که نا امید مشو باید از رحمت الهی و منتظر باید که خدا وعده
میکند شما را مغفرت عظیم از جانب خود و فضل بسیار پس باید که اعتماد شما بر خدا زیاده باشد
از اعتماد بر دیگران و در دل خود راه مدهید غیر از گمان نیک بخدا او تدارکا ها نشما آمرزیده شود
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار است که حقتعالی دعای شخص مستجاب میفرماید
و تاخیر مینماید تا مدتی که او زیاده دعا کند و در حدیث دیگر فرمود که گاه هست که بنده دعا
میکند پس حقتعالی میفرماید بملکی که موکلند بدو که من حاجت او را مستجاب کردم ولیکن الحال باو
مدهید تا او دعا کند که من دوست میدارم که آواز او را بشنوم و گاه هست که بنده دعا میکند
پس حقتعالی میفرماید که زود حاجت او را بدهید که من صدای او را دشمن میدارم و در حدیث دیگر
فرمود که پیوسته مؤمن با خیر و حالت نیکو است و امیدوار رحمت حقتعالی است مادام که استعجال
نکند که نا امید شود و ترک دعا کند راوی گفت که چگونه استعجال کند فرمود که استعجال آنست که گوید
این قدر مدت دعا کردم و اجابت ندیدم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
روزی حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام در کوه بیت المقدس میگشت که چراگاهی برای گوسفندان خود
پیدا کند ناگاه صدای شخصی بگوشش رسید از پی صدا رفت دید که شخصی مشغول نماز است
و طولش دو فرسخ و قامت او شبر است چون فارغ شد حضرت خلیل الله پرسید که ای بنده خدا از برای که

در وجه مستجاب نشدن دعا

نماز میکنی گفت از برای خدای آسمان حضرت ابرهیم علیه السلام پرسید که آیا غیر تو کسی از قوم تو باقی مانده است گفت نه پرسید که خوراک تو از کجا بدست تو میاید گفت در تابستان میوه این درختها جمع میکنم و در زمستان آنها را میخورم فرمود که منزلت در کجاست اشاره بکوهی کرد که نزدیک آب بود حضرت ابرهیم علیه السلام فرمود که مرا با خود ببر که امشب با تو بسر بریم گفت در میان راه آب عظیمی هست که نمیتوان گذشت حضرت فرمود که تو چگونه عبور مینمائی گفت بر روی آب راه میروم حضرت فرمود که مرا با خود ببر شاید که خدا بمن هم این کرامت بفرماید که بر روی آب راه روم چنانکه بتو کرامت فرموده پس عابد دست حضرت ابرهیم علیه السلام را گرفت و با هم رفتند چون بآب رسیدند هر دو بر روی آب روان شدند و گذشتند چون بمنزل عابد رسیدند حضرت ابرهیم علیه السلام فرمود که کدام روز عظیمتر است عابد گفت روزی که خدا جزا کند و مظالم بندگان را از یکدیگر بگیرد حضرت فرمود که بیا که دست بردار تا بخدا التجا کنیم که ما را از شر آن روز نگاه دارد عابد گفت که دعای مرا میخواهی والله که سه سال است که برای مطلبی دعا میکنم و هنوز مستجاب نشده است حضرت ابرهیم علیه السلام فرمود که میخواهی که ترا خبر دهم که برای چه دعای ترا حبس کرده اند گفت بلی فرمود که حق تعالی چون بنده را دوست میدارد دعای او را حبس مینماید و دیر میدهد تا او را بسیار مناجات کند و او بیشتر سؤال نماید و تضرع کند و چون بنده را دشمن میدارد دعایش را زود مستجاب میگرداند یا ناامید گرداند او را که دیگر دعا نکند بعد از آن فرمود که حاجت تو چه چیز بود گفت که روزی گله گوسفندی بر من گذشت پسری نیکو روی با آن گله بود و آن پسر گیسوی مشکبوی داشت پرسیدم که این گوسفندان از کیست گفت از ابرهیم خلیل الرحمن علیه السلام پس من دعا کردم که خداوندا اگر ترا در زمین خلیلی و دوستی هست بمن بنما ابرهیم علیه السلام فرمود که خدا دعای ترا مستجاب کرد اینک منم ابرهیم دوست خداوند رحمن پس حضرت با او معانقه فرمودند و چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مبعوث شدند مصافحه مقرر شد **وجه چهارم** آنست که حق سبحانه و تعالی بعضی از بندگان را که حاجتی طلبند و صلاح ایشان در آن نباشد اضعاف مضاعف آن حاجت را در دنیا و آخرت بایشان کرامت میفرماید بعوض دعای ایشان را رد نه فرموده و حاجت ایشان را بر وجه اکمل روا کرده است چنانکه کسی از پادشاهی قلیلی طلب نماید

در مستجاب نشدن دعا

این پادشاه در عوض جواهری باو عطا کند که صد هزار تومان قیمت داشته باشد هیچ عاقل میگوید که حاجت او را رد کرده است بلکه او را مدح میکنند که اضعاف مضاعف آنچه سائل طلبیده باو عطا فرموده پس در درگاه پادشاه پادشاهان این گدایان جاهل و سائلان نادان مطالب خسیسه را منظور نظر خود میگردانند و از حق تعالی سؤال مینمایند و آن کریم علی الاطلاق نعمتهای بی نهایت و رحمتهای بی حد و احصا در برابر عطا میفرماید و بندگان نادان از عدم حصول آن مطلب خسیس شکایت مینمایند اما آنچه در آخرت بایشان کرامت میفرماید درجات رفیعه و مراتب عالیه بهشت است که نام زد محرومان حاجات دنیا و ناکامان عرصهٔ نیستی و فنا گردانیده چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که گاه هست که بنده در حاجتی خدا را میخواند و حق تعالی میفرماید که اجابت دعای او را تأخیر کنید که من مشتاق آواز و دعای اویم پس چون روز قیامت میشود حق تعالی میفرماید که ای بندهٔ من مرا خواندی در دنیا و اجابت ترا تأخیر کردم و فلان ثواب را بعوض برای تو مقرر ساخته‌ام و در فلان حاجت بگو مرا خواندی و اجابت ترا تأخیر کردم و فلان ثواب عظیم را بعوض تو داده‌ام پس آن مؤمن از بسیاری عطاها و ثوابها که مشاهده نماید آرزو کند که کاش هیچ دعای من در دنیا مستجاب نمیشد و اما آنچه در دنیا عطا میفرماید بجز قرب بکمالات نامتناهیست که لازم دعا است بغیر آنکه حقیقتاً و تنها بندگان نادان را نوعی از دوری غایت لطف و مهربانی با طبع جهول ایشان مدارا مینماید و دلیل و خواهشهای طبع سرکش ایشان از روی حکمت ایشان را بساحت کرم خود میکشاند چنانچه طفل نیست با پادشاهی خواهش کار کند اگر با او گوید بیا که من ترا بهره مند خود میکنم و شهباز اوج عزتت میگردانم هیچ فائده در شنیدن آن نمیکند بلکه اول او را بطعمه و دانهٔ اشیای نام خود میگرداند و چون قابل شد بهره وری سخن بشر جا نمید هد هر جا باشد که میفرستد بزودی بر میگردد و اگر پدر مهربان طفل را خواهد که بمکتب علوم و حقایق فرستد اگر صد هزار دلیل و برهان برای او بگوید فایده نمیکند بلکه او را بجوز و مویز و وعدهٔ قبای رنگین و عبای زرین بمکتب آشنا میکند و چون لذت فهم حقایق و حکمتها را یافت بسیار سختها عظیم او را از آن شغل باز نمیتوان داشت همچنین این حیوانات عدیم الشعور و طفل طبعان مغرور چون فضیلت و کمال و لذت و بهرهٔ آن را خود ندیده‌اند و بسته بدینار و درهم و خیل

در مستجاب شدن دعا

حشم و سایر لذات جسمانی نیافته‌اند و حکیم مطلق کریم لایزال با نهایت مرتبهٔ عظمت و استغنا و جلال
ایشان را بدرگاه خود خوانده که هرچه خواهید از من بطلبید و نهایت شوق دارد از من بخواهید بیشتر
انعام را از من بطلبید تا آنکه از این راه رو بدرگاه او آورند و از برای دعا و توسل و مناجات
با او نسبتی بهم رسانند آشنائی و قرب پیدا کردند و لذت مناجات او بیابند و از خود و بد
تافته در جمیع امور رو باو داشته باشند زهی کریمی که تنها که بدام و دانهٔ نعمت بتدبیر بساحت
قرب خود میرسانند و بوسیلهٔ خواهشهای نفسانی مقرب حضرت یزدانی میگردانند و آن جاهل
نادان شبهه میکند با ذلکه هست که حاجتم بر آورده نشده است إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ
مگو نمیدانی که اصل دعا کردن عبادت است و در این ضمن بندگی خدا کرده و ثوابهای آخرت موفور میبری
و پا بر بساط قرب خداوند جبار گذاشته خداوند عالم را انیس همراز خود گردانیده و بسمع یقین
و ایمان لبیکها از عرش رفعت شنیده و اگر معنی مناجات و لذت آن را بفهمی و رازهای نهانرا
بگوش دل بشنوی و دلداریها و بنده نوازیهای محبوب حقیقی را در هنگام تضرع و دعا ادراک
نمائی حاجتها را از رو بیخ خود را که خواهی کرد اگر رخصت دخول مجلس پادشاه فانی عاجز بیابی
و گوشهٔ چشم التفاتی از ایشان ببینی تمام حاجتهای خود را فراموش میکنی همینها بس حاجت خلق را
همین بس نسبت که او را با جناب رب الارباب مشافهه رخصت مکالمه و عرض حاجات داده‌اند
و کلیدهای خزاین رحمت را بدست ایشان سپرده‌اند و متکفل امور و مصالح او گردانیده‌اند و حضرت
رب العزة میفرماید که تو دعا بکن و خیر خود را بمن گذار و او سرکشی میکند و از بی علمی ناقص و
جهل کامل خود بر آن جناب کنایه میکند و حکم میفرماید اگر غفلت عقلها را پریشان نکرده بود
بایستی که کسیکه این احادیث متواتره را بشنود که حضرت عزت میفرماید که حاجت او را بر نمی
آورم که من او را دوست میدارم و مشتاق نالهٔ او میبودم تا که حاجت بر نیامدن از شوق
بکام دل بمیرد و بیکدست جان نثار ایشان نخواهش نگیرد چون سخن نازک شد و عبارت نا
رسا است مطلب و سخن را مختصر کرده ختم میکنم این بحث را بدین که جمعیکه دعای ایشان
مستجاب است و جمعی که دعای ایشان مستجاب نیست بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که سه کس اند که دعای ایشان مستجاب است کسیکه حج بیت الله الحرام رود و دعای ایشان

مستجاب

در مستجاب شدن دعا

مستجاب است دعای جمعی که نیکی با احوال ایشان برسد تا در حق ایشان دعا کنند و کسیکه جهاد فی سبیل الله کند و دیگر نیکو خلافت کنند در اهل ایشان و کسیکه بیمار باشد دعایش مستجاب است پس او را بخشم میاورید و دلتنگ نگردانید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که پنج دعا است که از پروردگار عالم محجوب نمیگردد دعای امام عادل و دعای مظلوم حقتعالی میفرماید که البته از برای تو انتقام میکشم اگرچه بعد از مدتی باشد و دعای فرزند صالح از برای پدر و مادرش و دعای پدر صالح از برای فرزند و دعای مؤمن از برای برادر مؤمنش غایبانه حقتعالی میفرماید که تو را دو برابر او کرامت کردم و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که بپرهیزید از نفرین مظلوم که دعا را از حجابها میگذرانند تا آنکه حقتعالی بسوی آن نظر میفرماید و میفرماید که بلند کنید دعای او را که من مستجاب میکنم و بپرهیزید از نفرین پدر که از شمشیر تندتر است و در حدیث دیگر فرمود که چهار کسند که دعای ایشان رد نمیشود تا آنکه درهای آسمان برای ایشان گشوده میشود و دعای ایشان بعرش میرسد دعای پدر از برای فرزند و نفرین مظلوم بر ظالم و دعای کسیکه بعمره رفته باشد تا برگردد و دعای روزه دار تا افطار نماید و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که سه دعا است که از حقتعالی محجوب نمی گردد دعای پدر برای فرزند اگر با او نیکی کرده و نفرین پدر بر فرزند اگر عاق او کرده و نفرین مظلوم بر ظالم و دعای مظلوم برای کسیکه او را یاری کند و حق او را از ظالم بگیرد و دعای مؤمنی که در حق برادر مؤمنی کند که با او مواسات و احسان کرده باشد برای خوشنودی اهل بیت رسول خدا صلوات الله و نفرینی که مؤمن بر کسی کند که محتاج باو شده باشد و مضطر باشد و او قدرت بر مواسات و احسان باو داشته باشد و نکند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که پنج کسند که دعای ایشان مستجاب نیست مردیکه حقتعالی طلاق زنش را بدست او گذاشته و آن زن او را آزار میکند و مالی ندارد که مهر او را بدهد و او را رها کند و نمیکند و بر او نفرین میکند کسیکه غلامش سه مرتبه بگریزد و او را نفروشد و بر او نفرین کند باز چون بگریزد دعا کند که خدا باو برگرداند و شخصی که در زیر دیوار خم شده شکسته گذرد و تند نگذرد و دعا کند که بر سرش نیاید و شخصی که مالی بکسی قرض بدهد گواه نگیرد و دعا کند که بر سرش نیاید خدا مالش را باو رساند و شخصیکه قدرت بر طلب روزی داشته باشد و در خانه خود بنشیند و طلب نکند و گوید خدایا مرا روزی ده فصل بیستم در

در بعضی از اذکار

ذکر بعضی از اذکار و دعوات و تعقیبات که باسانید معتبره منقول گردیده است و این مشتمل است
چند باب **باب اول** در بیان فضیلت اذکار است و آن مشتمل است بر چند فصل **فصل
اول** در فضیلت تسبیحات اربع است بسند معتبر از حضرت امام حسن منقولست که جمعی
از یهود بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمدند و اعلم ایشان از مسئله چند سؤال نمود و چون
جواب شنید مسلمان شد و از جمله مسئلها این بود که پرسید که یا محمد مرا خبر ده از کلماتی که حق تعالی
آنها را برای حضرت ابراهیم علیه السلام اختیار نمود در هنگامی که خانه کعبه را بنا کرد حضرت فرمود که بلی
این کلمات بود سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر یهودی پرسید که چه ثواب دارد کسی
که این کلمات را بگوید حضرت فرمود که چون بنده سبحان الله میگوید با او تسبیح میگویند آنچه در زیر
عرش است پس بگوینده تسبیح ده برابر ثواب تسبیح آنها عطا میکنند و چون الحمد لله میگوید حق تعالی نعمت دنیا
با او کرامت میفرماید و وصل میکند او را بنعیم آخرت و این کلمه ایست که چون اهل بهشت داخل بهشت میشوند
این کلمه را میگویند و سخنانی که در دنیا میگفتند همه منقطع میشود بغیر این سخن و اما لا اله الا الله
پس بهشت جزای آنست چنانچه حق تعالی میفرماید هل جزاء الاحسان الا الاحسان یعنی نیست
جزای لا اله الا الله مگر بهشت یهودی گفت راست میگوئی یا محمد و بسند معتبر دیگر از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که هر که سبحان الله میگوید حق تعالی برای او در بهشت درختی غرس
مینماید و کسیکه الحمد لله میگوید درختی برای او میکارد و کسیکه الله اکبر میگوید درختی برای او غرس
مینماید شخصی از قریش بحضرت عرض نمود که پس ما در بهشت درخت بسیار داریم حضرت فرمود بلی و لیکن
بپرهیزید از اینکه آتشی بفرستید که آن درختان را بسوزاند زیرا که حق تعالی میفرماید یا ایها الذین آمنوا
اطاعت نمائید خدا و رسول را و باطل مکنید عملهای خود را و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که فقرا بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمدند و گفتند یا رسول الله اغنیا را مال
هست که بنده آزاد کنند و ما نداریم و ایشان را مالی هست که از آن حج کنند و ما را نیست و ایشان را
مال هست که بآن تصدق کنند و ما نداریم حضرت فرمود که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید بهتر است
از صد مرتبه بنده آزاد کردن و هر که صد مرتبه سبحان الله بگوید بهتر است از صد شتر را خود بردن
بحج که بکشند آنها را از برای خدا و هر که صد مرتبه الحمد لله بگوید بهتر است از صد اسب که زین و لجام

در بعضی از اذکار است

کرده مردم را سوار کنند ثواب بجا آورده باشند و هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید کسی از او در آن روز عملش بهتر نباشد مگر کسی که زیاده از صد مرتبه بگوید پس چون این خبر را اغنیا شنیدند ایشان نیز این اعمال را بجا آوردند فقرا بخدمت آن حضرت آمدند و گفتند که اغنیا نیز این کارها کردند حضرت فرمود که این فضل خداست بهر که میخواهد عطا میفرماید و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حق تعالی بر خود واجب گردانیده است که هر مؤمنی صد مرتبه الله اکبر بگوید و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس بگوید اللهم زوجنی من الحور العین البته حق تعالی حوریه در بهشت باو کرامت فرماید و این پانصد کلمه مهر آن حوریه باشد پس از این جهت حق تعالی بحضرت رسول صلی الله علیه و آله وحی فرمود که مهر زنان مؤمنه پانصد درهم سنت گردانید و بسند معتبر منقول است که بسیار بگوئید لا اله الا الله و الله اکبر را که هیچ چیز نزد خدا محبوبتر از این دو کلمه نیست و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که سبحان الله نصف میزان اعمال است و الحمد لله پر میکند میزان اعمال را و الله اکبر ما بین آسمان و زمین را پر میکند و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که بسیار بگوئید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر بدرستی که این کلمات میآیند در روز قیامت با ثوابهای عظیم که از پیش رو و عقب جویند در اینها بعد باقیات صالحات یعنی امور شایسته که از برای همیشه باقی میماند نفع اینها و حق تعالی فرموده است که باقیات صالحات بهتر است بنزد پروردگار تو از مالها و فرزندان دنیا و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله روزی باصحاب خود التفات نموده فرمودند که برای خود سپرها اخذ کنید و مهیا سازید صحابه گفتند که مگر دشمنی بما رو آورده است که سپر از برای دفع ضرر ایشان مهیا باید کرد فرمود که نه و لیکن از برای دفع آتش جهنم از خود بگوئید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که بگوید سبحان الله بدرستی که حق تعالی از آن تسبیح مرغی خلق فرماید که زبان و نطق داشته باشد و در میان ملائکه مسبحان تسبیح الهی کند تا روز قیامت و همچنین است الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر

فصل دوم در ثواب تهلیل است

در فضیلت تهلیل است

ثواب انواع آن از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که حق تعالی به حضرت موسی علیه السلام خطاب فرمود که اگر آسمانها و ساکنان آنها و زمینهای هفتگانه در یک کفه ترازو باشند و لا اله الا الله در کفه دیگر این بر آنها زیادتی میکند و به سند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که تلقین کنید مردهای خود را و فرحان کنید لا اله الا الله که گناهان را خراب میکند و در هم میشکند صحابه گفتند یا رسول الله کسی که در صحت بگوید چون است حضرت فرمود که این بیشتر باعث در هم شکستن و برطرف شدن گناهان میشود و به سندیکه لا اله الا الله مونس مؤمن است در حال حیوة و نزد مردن و در هنگام مبعوث شدن و به سندیکه جبرئیل علیه السلام به حضرت گفت که یا محمد هرگاه خواهی دید که از قبرها و سینه ها مبعوث میشوند و خاک از سر می افشانند و میگویند لا اله الا الله و الله اکبر و جمعی دیگر سیاه مبعوث میشوند و فریاد میکنند که یا ویلاه یا ثبوراه و به سند دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که لا اله الا الله بگوید برای او درختی در بهشت بکارند از یاقوت سرخ که ریشه اش از مشک سفید باشد و میوه اش از عسل شیرین تر و از برف سفیدتر باشد و از مشک خوشبوتر باشد و در آن درخت میوه ها باشد بشکل پستان دختران باکره که چون شکافته شود هفتاد حله از میان آن بیرون آید و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که هر بنده مسلمانی که لا اله الا الله بگوید آن کلمه بالا رود و هر سقفی را بشکافد و به هر گناهی از گناهان او که برسد محو نماید تا چون بحسنات او رسد قرار گیرد و به سند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هیچ عملی ثوابش عظیم تر از شهادت لا اله الا الله نیست و به سند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که بهترین عبادتها گفتن لا اله الا الله است و به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید عمل او در آن روز بهترین اعمال مردم باشد مگر کسی که بیشتر از او این کلمه را گفته باشد و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که هر عبادتی را اندازه است که به آن منتهی میشود مگر ذکر که حق تعالی از برای آن اندازه نیست که به آن منتهی شود چنانچه حق تعالی نمازهای پنجگانه را واجب گردانیده است کسی که اینها را ادا نماید بحد آن رسانیده است و همچنین کسی که روزه ماه مبارک رمضان را بگیرد فرض را ادا کرده است و کسی که بگیرد حج کند اندازه اش بعمل آمده است بغیر از یاد خدا که حق تعالی به اندک راضی نشده است و اندازه و غایتی

برای آن

در فضیلت تهلیل

برای آن مقرر ساخته است بعد از این که خوانند یا ایها الذین آمنوا اذکروا الله
ذکرا کثیرا و سبحوه بکرة و اصیلا که هر چند ظاهر لفظش این است که ای گروه مؤمنان یاد کنید
خدا را یاد کردن بسیار و تسبیح و تنزیه کنید او را در بامداد و پسین پسینها برای آن که مقرر ساخت
بعد از آن فرمود که پدرم بسیار یاد خدا میکرد با او که راه میرفتم مشغول ذکر بود و چون با مردم
سخن میگفت سخن گفتن او را از یاد خدا باز نمیداشت و پیوسته میدیدم که زبانش بکامش چسبیده
بود و مشغول ذکر لا اله الا الله بود و در صبح ما را جمع میکرد و امر میفرمود که مشغول ذکر
یاد خدا باشیم تا طلوع آفتاب و میفرمود که هر که قرآن میتواند خواند قرآن بخواند و هر که
قرآن نمیتواند خواند یاد خدا بکند و خانه که در آن قرآن میخوانند و یاد خدا میکنند برکت آن
خانه بسیار میشود و شیاطین از آن خانه دوری میکنند و آن خانه روشنی میدهد اهل آسمانها را
چنانچه ستارها روشنی اهل زمینند روشنی میدهند و خانه که در آن قرآن خوانده نه
میشود و یاد خدا در آن نمیکنند برکت آن خانه کم است و ملائکه از آن خانه دوری میکنند و شیاطین
در آن خانه حاضر میباشند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که آیا شما را خبر دهم
ببهترین اعمال که بیشتر موجب رفع درجات شما گردد و نزد خداوند شما مقبولتر باشد
از برای شما از دینار و درهم و بهتر باشد از برای شما از اینکه با دشمنان دین ملاقات
کنید و بکشید و کشته شوید گفتند بلی فرمود که یاد خدا بسیار کنید پس فرمود که شخصی بخدمت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و پرسید که بهترین اهل مسجد کیست فرمود که هر که
ذکر خدا بیشتر کند فرمود که هر که را خدا زبان ذکر کننده عطا فرماید پس بدرستیکه خیر
دنیا و آخرت با او کرامت فرموده است و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
است که هر که خدا را بسیار یاد کند او را دوست دارد و هر که ذکر خدا بسیار کند حق
تعالی دو برات برای او بنویسد یکی بیزاری از آتش جهنم و یکی بیزاری از نفاق و بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که لا اله الا الله را از روی اخلاص بگوید داخل بهشت
شود و اخلاص او آنست که این کلمه طیبه او را مانع شود از مرتکب شدن هر چیزی که خدا او را
حرام کرده است و بسند معتبر از آن حضرت منقول است که هر که لا اله الا الله بگوید بغیر

در فضیلت تهلیل

وحی بخت خدا از آن کلمه مرغی خلق فرماید که تا روز قیامت بر بالای سر گوینده آن کلمه بال زند و ذکر خدا کند و ثوابش از او باشد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که تلقین کنید مردگان خود را لا اله الا الله بدرستیکه هر که آخر کلامش لا اله الا الله باشد داخل بهشت می شود و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که چون حضرت نوح علیه السلام داخل کشتی شد حق تعالی باو وحی نمود که هر وقت که خوف غرق شدن داشته باشی هزار مرتبه لا اله الا الله بگو و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که جبرئیل علیه السلام نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و گفت یا محمد خوشا حال کسی از امت تو که بگوید لا اله الا الله وحده وحده وحده و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که صد مرتبه لا اله الا الله الملک الحق المبین بگوید خداوند عزیز جبار او را پناه دهد از فقر و وحشت قبر و او را باعث جلب گرداند سبب توانگری او گردد و چنان باشد که در بهشت را کوبد و بسند معتبر دیگر از آن حضرت منقول است که هر که هر روز سی مرتبه این تهلیل را بخواند و کسب توانگری پیش کند البته بشود و بسند معتبر از آن حضرت منقول است که هر که هر روز پانزده مرتبه این تهلیل را بگوید لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله ایمانا و تصدیقا لا اله الا الله عبودیة و رقا حق تعالی روی رحمت خود را بسوی او بدارد و از او روی لطف برنتابد تا او را داخل بهشت گرداند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله حق تعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد و بروایت دیگر دو هزار هزار حسنه برای او ثبت نماید و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر روز ده مرتبه این دعا را بخواند اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ صاحبة و لا ولدا می نویسد حق تعالی از برای او چهل و پنج هزار حسنه و محو کند از نامه گناهانش چهل و پنج هزار گناه و بلند گرداند از برای او چهل و پنج هزار درجه و در روایت دیگر وارد شده است که این دعا حرز باشد برای او در آن روز از شر شیطان و مردم صاحب سلطنت در آن روز و گناه کبیره او را فرو نگیرد و بروایت دیگر وارد شده است که هر که در هر روزی این دعا بخواند حق تعالی برای او چهل و پنج هزار درجه بلند کند

و چنان

در فضیلت تسبیحات

چنان باشد که در آن روز دوازده مرتبه ختم قرآن کرده باشد و حق تعالی در بهشت خانه برای او بنا فرماید

فصل سیم

در فضیلت تسبیح است بسند معتبر از یونس بن یعقوب منقول است که از حضرت صادق علیه السلام سؤال نمود که کسی که صد مرتبه سبحان الله بگوید او ذکر بسیار کرده و عمل بفرموده خدا در اینکه امر به ذکر کثیر نموده کرده باشد فرمود که بلی و بسند صحیح از آنحضرت منقول است که هر که بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم و بحمده حق تعالی سه هزار حسنه از برای او ثبت نماید و سه هزار گناه از او محو نماید و سه هزار درجه برای او مرتفع گرداند و مرغی در بهشت از برای او خلق نماید که تسبیح الهی کند و ثواب تسبیحش از او باشد و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که فرمود که چون بنده سبحان الله میگوید جمیع ملائکه بر او صلوات میفرستند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سی مرتبه بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم رو کند بتوانگری و پشت کند از فقر و بکوبد در بهشت را و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که بگوید سبحان الله و بحمده ایزد تعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد هزار هزار گناه از او محو نماید هزار هزار درجه برای او بلند کند و هر که زیاده بگوید خدا ثوابش را زیاده کند و هر که استغفار کند خدا گناهش را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که هر روز سی مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی از او دفع نماید هفتاد نوع از بلا را که سهلترش فقر باشد و بسند دیگر همین مضمون از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است و بسند دیگر از آنحضرت منقولست که حق سبحانه و تعالی چون نور مقدس نبوی صلی الله علیه و آله را خلق نمود او را در حجاب القدرة دوازده هزار سال ساکن گردانید و در آنجا آنحضرت این تسبیح میگفتند سبحان ربی الاعلی و در حجاب العظمة یازده هزار سال ماندند و این تسبیح را میگفتند سبحان من هو قائم لا یلهو و در حجاب الرحمة ده هزار سال ساکن بودند و این تسبیح را میگفتند سبحان الرفیع الاعلی و در حجاب السعادة هشت هزار سال بودند و این تسبیح را میگفتند سبحان من هو دائم لا یسهو و در حجاب الکرامة هفت هزار سال باین تسبیح مشغول بودند سبحان من هو غنی لا یفتقر و در حجاب المنزلة شش هزار سال باین تسبیح مشغول بودند که سبحان العلیم الکریم و در حجاب الهدایة پنج هزار سال ماندند و این تسبیح میفرمودند سبحان ذی العرش العظیم

و در حجاب النبوة چهار هزار سال مکث داشتند باین تسبیح سبحان رب العزة عما یصفون و در حجاب
الرفعة سه هزار سال ماندند و این تسبیح میگفتند سبحان ذی الملك والملكوت و در
حجاب الهیبة دو هزار سال بودند و خدا را این تسبیح مینمودند سبحان الله وبحمده و در حجاب الشفاعة
یکسال باین تسبیح مشغول داشتند سبحان ربی العظیم وبحمده **فصل چهارم** در فضیلت تحمید است
وانواع محامد بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق ع پرسیدند که کدام عمل نزد خدا بهترین اعمالست
فرمود که حمد او کردن و از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقولست که هر که بگوید الحمد لله
شکر جمیع نعمتهای خدا را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه التحیة والثناء منقول
است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که هر کرا خدا نعمتی باو کرامت فرماید حمد الهی بکند و هر که
روزی او دیر برسد استغفار بکند و هر کرا اندوهی رو دهد یا کاری دشوار پیش آید بگوید لا حول
ولا قوة الا بالله و بسند معتبر دیگر از حضرت امام رضا علیه التحیة والثناء منقولست که چون حضرت
رسالت پناه محمدی صلی الله علیه وآله را امری رو میداد که موجب سرور بود میفرمود که الحمد لله الذی
بنعمته تتم الصالحات و چون امری رو میداد که موجب اندوه بود میفرمود که الحمد لله علی کل حال و بسند
معتبر از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله هر روز حمد الهی میکردند سیصد و
شصت مرتبه بعدد رگهای بدن باین حمد که الحمد لله رب العالمین کثیرا علی کل حال و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون کسیرا ببینی که ببلائی مبتلا گردیده است سه مرتبه
این حمد را آهسته بخوان که او نشنود الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاك به ولو شاء فعل [illegible] از این
فرمود که هر که در این حال این دعا را بخواند هرگز بآن نوع از بلا مبتلا نشود و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام مرویست که هر که بگوید الحمد لله کما هو اهله کاتبان اعمال از نوشتن باز میمانند و
میگویند خداوندا ما غیب را نمیدانیم یعنی حمدیرا که تو سزاواری ثواب آنرا نمیدانیم حق تعالی وحی بایشان
میفرماید که آنچه بنده من گفته شما بنویسید و ثوابش بر من است و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول
است که هر که هر روز سه مرتبه بگوید الحمد لله علی کل نعمة کانت او هی کائنة شکر نعمتهای گذشته
و آینده را ادا کرده است **فصل پنجم** در فضیلت استغفار است بسند معتبر از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام منقولست که خود را خوشبو و معطر گردانید با استغفار تا رسوا نکند شما را

در اذکار متفرقه است

بجا میدکه گناهان و بدیها بیامرزد بگو و بسیار استغفار در روز بر زبان جاری میکند و بسند معتبر از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که بهترین دعاها استغفار است و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که چون بنده استغفار بسیار کند صحیفه عملش که بالا میرود میدرخشد
و میدرخشد و بسند معتبر از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقولست هر که بگوید استغفر الله
و اتوب الیه او مستکبر و جبار نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که
استغفار کردن و گفتن لا اله الا الله بهترین عبادات است و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر مجلسیکه می‌نشستند هر چند اندک می‌نشستند
بر نمیخواستند تا بیست و پنج مرتبه استغفار نمیکردند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که
حضرت رسول صلی الله علیه و آله هفتاد مرتبه میفرمودند که استغفر الله و هفتاد مرتبه میفرمودند
که اتوب الیه و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست هر که گناهی میکند هفت ساعت
او را مهلت میدهند اگر این استغفار را سه مرتبه خواند برای او نمینویسند استغفر الله الذی لا
اله الا هو الحی القیوم و اتوب الیه و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست هر که در روزی
صد مرتبه بگوید استغفر الله حق تعالی هفتصد گناه او را بیامرزد و خیری نیست در بنده
که در روزی هفتصد گناه بکند و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست هر
مؤمنیکه در شبانروزی چهل گناه کبیره بکند و با ندامت و پشیمانی بگوید استغفر الله الذی لا
اله الا هو الحی القیوم بدیع السموات و الارض ذا الجلال و الاکرام و اسئله ان یصلی علی
محمد و آل محمد و ان یتوب علی البته حق تعالی آن گناهان را بیامرزد و خیری نیست در بنده که در
شبانروزی چهل گناه کبیره بکند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله در هر روز و شب صد مرتبه توبه و استغفار میکردند با آنکه گناهی از آنحضرت هرگز صادر
نمیشد **فصل ششم** در فضیلت اذکار متفرقه است بسند معتبر از حضرت جعفر بن محمد
الصادق علیهما السلام منقولست که فرمود عجب دارم از کسیکه او را خوفی و اندیشه باشد چرا پناه
باین کلمه نمیبرد که حسبنا الله و نعم الوکیل زیرا که حق تعالی میفرماید بعد از آنکه این کلمه را گفتند بر
گشتند با نعمتی عظیم از جانب خدا و فضل بسیار و بایشان نرسید بدی و عجب دارم از کسیکه غمی

در اذکار متفرقه است

او را عارض میشود چرا پناه نمیبرد باین کلمه که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی گفت که لا اله الا
انت انی کنت من الظالمین زیرا که حق تعالی بعد از آن میفرماید که پس ما دعای یونس را مستجاب کردیم
و او را نجات دادیم از غم و چنانکه او را نجات دادیم و همچنین نجات میدهیم مؤمنان را و عجب دارم از
کسیکه دشمنان در مقام مکر با او باشند و چرا پناه نمیبرد باین آیه که و افوض امری الی الله ان الله بصیر
بالعباد زیرا که حق تعالی میفرماید که چون مؤمن آل فرعون این کلمه را گفت خدا او را حفظ کرد و نگاه داشت
از بدیهای آنچه مکر نسبت باو کرده بودند و عجب دارم از کسیکه اراده مال و متاع دنیا داشته باشد چرا
پناه نمیبرد باین کلمه که ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله زیرا که حق تعالی میفرماید که برادر مؤمن
ببرادر کافر گفت که چرا داخل باغ خود که شدی این کلمه را نگفتی اگر مرا می بینی که مال و فرزندم از تو
کمتر است پس شاید پروردگار من بهتر از باغ تو بمن عطا فرماید و شاید را حق تعالی در مقام
اطلاق میکند و بسند معتبر از حضرت صلوات الله علیه منقولست که شخصی بخدمت حضرت
رسول صلی الله علیه و آله آمد و شکایت نمود از وسوسه سینه و بسیاری قرض و احتیاج حضرت فرمود که
مکرر این کلمات را بخوان توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن
له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا بعد از اندک وقتی آمد بخدمت آنحضرت
آمد و گفت برکت الله حق تعالی وسوسه سینه مرا برطرف کرد و قرض مرا ادا ساخت و روزی مرا
فراخ کردانید و بسند صحیح از حضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که
حضرت آدم علیه السلام بحق تعالی شکایت کرد وسوسه خاطر و اندوه را جبرئیل علیه السلام نازل شد
گفت یا آدم بگو لا حول و لا قوة الا بالله چون آدم علیه السلام این کلمه را گفت وسوسه و اندوه از او
برطرف شد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که نعمتهای الهی برو
بسیار شود بگوید الحمد لله رب العالمین و کسیکه فقر و احتیاج براو زیادتی کند بسیار بگوید لا حول و لا
قوة الا بالله العلی العظیم بدرستیکه این کلمه گنجی است از گنجهای بهشت و در آن شفای نود و نه
درد هست که کمتر آنها هم و اندوه است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب معراج
حق تعالی بحضرت رسول صلی الله علیه و آله وحی فرمود که بتو عطا میکنم دو کلمه از خزینهای عرش خود لا حول
و لا قوة الا بالله و لا منجا منک الا الیک و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقو

در اذکار متفرقه

است که هرکه را اندوهی عارض شود بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و در حدیث دیگر
منقولست که ابوذر رحمه الله گفت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم مرا وصیت نمود که این
کلمه را بسیار بگویم و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه هر روز صد مرتبه
لا حول و لا قوة الا بالله بگوید حق تعالی از او هفتاد نوع از بلا دفع نماید که سهلترینها غم و اندوه
باشد و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هرکه دعا کند و ختم کند دعای خود را بگفتن
ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله البته دعای او مستجاب شود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت
منقولست که هرکه هفتاد مرتبه بگوید ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله حق تعالی بگرداند
از او هفتاد نوع از انواع بلا را که کمترینها آن باشد که دیوانه شود و بسبب بینوائی هلاک شود
و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که خدا را ملکی هست موکل باسمان اول اسمعیل نام دارد
چون بنده هفت نوبت میگوید یا ارحم الراحمین آن ملک میگوید ارحم الراحمین صدای ترا
شنید هر حاجتی که داری بطلب تا عطا کند و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هرکه ده مرتبه
بگوید یا الله حق تعالی با او خطاب فرماید که لبیک چه حاجت داری و همچنین اگر ده مرتبه یا رب بگوید
همین خطاب بکند او را و ایضا بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هرکه بگوید یا ربی یا الله
آنقدر که یکنفس او وفا کند با او خطاب فرماید حق تعالی که لبیک حاجت خود را بگو و در حدیث
دیگر که بعضی از فرزندان پدرم بیمار شد پدرم با او گفت فرمود که ده مرتبه بگو یا الله که هیچ
از مؤمنان ده مرتبه این کلمه را نمیگوید مگر آنکه پروردگار عالم میفرماید که لبیک ای
بنده من حاجت خود را سؤال کن و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که
فرمود که پدرم را در خواب دیدم فرمود که هرگاه بشدتی و سختی گرفتار شوی بسیار بگوی یا
رؤف یا رحیم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ببعضی از اصحاب خود
فرمود که میخواهی ترا تعلیم کنم اسم اعظم الهی را بخوان سوره حمد و سوره قل هو الله احد و آیة الکرسی
و سوره انا انزلناه فی لیلة القدر پس رو بقبله هر حاجتیکه داری از خدا بطلب و بسند معتبر از
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اسم اکبر خدا است یا حی یا قیوم و بروایت دیگر از
حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقولست که این دعا مشتمل است بر اسم اعظم یا

در اذکار مخصوصه

اللهم یا الله یا الله وحدک وحدک لا شریک لک انت المنان بدیع السموات والارض ذو الجلال والاکرام وذو الاسماء العظام وذو العز الذی لا یرام والهکم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم وصلی الله علی محمد وآله اجمعین بعد از خواندن این دعا هر حاجتی که داری بطلب و بسند معتبر از سکین بن عمار منقول است که گفت شبی در مکه خوابیده بودم شخصی بخواب من آمد و گفت برخیز که شخصی خدا را در زیر ناودان باسم اعظم رب الارباب میخواند بیدار شدم و بخواب رفتم پس بار دیگر مرا صدا زد و همان سخن را گفت بیدار شدم و باز بخواب رفتم در مرتبه سیم مرا صدا زد که برخیز که موسی بن جعفر علیهما السلام خدا را باسم اعظم میخواند در تحت ناودان سکین میگوید که برخاستم و غسل کردم چون بزیر حجر آمدم شخصی را دیدم که جامه خود را بر سر پیچیده و در سجده است در پشت سر آن حضرت نشستم این دعا را میخواندند یا نور یا قدوس سه مرتبه یا حی یا قیوم سه مرتبه یا حی لا یموت سه مرتبه یا حی حین لا حی سه مرتبه یا حی لا اله الا انت سه مرتبه اسئلک بلا اله الا انت سه مرتبه اسئلک بان لا اله الا انت سه مرتبه اسئلک باسمک بسم الله الرحمن الرحیم العزیز المبین سه مرتبه سکین گفت که آنحضرت مکرر این دعا را خواندند تا من حفظ کردم و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر مؤمنی که این کلمات را بخواند من ضامنم او را در دنیا و آخرت اما در دنیا پس ملائکه او را بشارت دهند در هنگام مردن و اما در آخرت پس حق تعالی بعدد هر کلمه خانه در بهشت با او کرامت فرماید و دعا اینست یا اسمع السامعین و یا ابصر الناظرین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین و یا احکم الحاکمین

باب چهاردهم

در بیان اذکار مخصوصه چند و این باب مشتمل است بر چند فصل

فصل اول

در تعقیب نماز صبح و شام است و اذکاری که در صبح و شام باید خواند بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که چون از نماز شام فارغ شوی از جای خود حرکت مکن تا صد مرتبه بگوئی بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و همچنین صد مرتبه بگوید بعد از نماز صبح بدرستیکه هر که در این دو وقت این را بخواند حق تعالی از او دفع کند صد نوع از انواع بلا را که کمترینها خوره و پیسی و شر شیطان و شر پادشاهان باشد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که صد مرتبه این کلمات را

در اذکار مخصوصه

بخوانند بعد از نماز صبح با اسم اعظم الهی نزدیکتر است از سیاهی چشم بسفیدی چشم بدرستیکه اسم اعظم در این کلمات داخل است و بچندین سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که این کلمات را بعد از نماز صبح و نماز شام هفت مرتبه بخواند خدا از او هفتاد نوع از بلا دفع کند که کمترش باد فتق و پیسی و دیوانگی و خوره باشد و اگر شقی باشد از نامه اشقیا محو کند و در نامه سعدا ثبت نماید و در روایت دیگر سه مرتبه واقع شده است با همین ثواب و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه بعد از نماز صبح بگوید ماشاء الله لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم در آن روز نبیند امری را که مکروه او باشد و بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب ده مرتبه این تهلیل را بخواند که لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر کفاره گناهان او باشد در آن روز و بروایتی هر که این را ملاقات نکند بنده به بهتر از عمل او مگر کسیکه عمل او را کرده باشد و در روایت دیگر وارد شده است که سنت واجبست که این تهلیل را ده مرتبه بخوانند و ده مرتبه بگویند اعوذ بالله السمیع العلیم من همزات الشیاطین و اعوذ بالله ان یحضرون ان الله هو السمیع العلیم و فرمود که اگر این ذکر را در این وقت فراموش کنی قضا کن چنانکه نماز را قضا میکنی و احادیث در فضیلت این ده ذکر بسیار است و بسند معتبر دیگر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در وقت طلوع صبح ده مرتبه این تهلیل را بگوید که گذشت و ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و سی و پنج مرتبه سبحان الله و سی و پنج مرتبه لا اله الا الله و سی و پنج نوبت الحمد لله بگوید او را در آن صباح از غافلان ننویسند و اگر همین اذکار را در شام بگوید او را در آن شب از غافلان ننویسند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در وقت شام صد مرتبه الله اکبر بگوید چنان باشد که صد بنده آزاد کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو رفتن آفتاب حق تعالی ثواب صد بنده آزاد کردن در نامه عملش بنویسد و بسند معتبر دیگر از آنحضرت

در اذکار مخصوصه

منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که در فرزند آدم سیصد و شصت رگ هست که صد و هشتاد رگ از آنها متحرک است و صد و هشتاد رگ دیگر ساکن که اگر یکی از رگهای متحرک ساکن شود یا یکی از رگهای ساکن متحرک شود آدمی خواب نمیبرد لهذا حضرت رسول صلی الله علیه وآله هر صبح و هر شام سیصد و شصت مرتبه میگفتند الحمد لله رب العالمین کثیرا علی کل حال و بسند معتبر دیگر از آن حضرت منقولست که هر که در صبح چهار مرتبه بگوید الحمد لله رب العالمین بتحقیق که شکر آن روز را ادا کرده است و همچنین اگر در شام چهار مرتبه بگوید شکر آن شب را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بر شخصی گذشتند که باغ خود را درخت میکاشت حضرت ایستادند و فرمودند که میخواهی ترا دلالت کنم بر درختی که اصلش ثابت تر و میوه اش زودتر رسد و نیکوتر و باقی تر باشد گفت بلی فرمود که در هر صبح و شام بگو سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر تا آنکه حق تعالی بعدد هر تسبیحی ده درخت در بهشت برای تو کرامت فرماید از انواع میوه‌ها و بسند معتبر از آن حضرت منقولست که در صبح این دعا بخوان اصبحت بالله مؤمنا علی دین محمد وسنته ودین علی وسنته ودین الاوصیاء وسنتهم آمنت بسرهم وعلانیتهم وشاهدهم و غائبهم واعوذ بالله مما استعاذ منه رسول الله صلی الله علیه وآله وعلی والاوصیاء صلوات الله علیهم وارغب الی الله فیما رغبوا الیه ولا حول ولا قوة الا بالله و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که در صبح و شام سه نوبت بگوید رضیت بالله ربا وبالاسلام دینا وبمحمد صلی الله علیه وآله نبیا وبالقرآن بلاغا وبعلی اماما وبالاوصیاء من ولده ائمة البته حق تعالی لازمست که در روز قیامت او او را راضی گرداند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر بنده که قبل از طلوع آفتاب این دعا بخواند الله اکبر الله اکبر کبیرا وسبحان الله بکرة واصیلا والحمد لله رب العالمین کثیرا لا شریک له وصلی الله علی محمد وآله ملکی مبادرت نماید و این دعا را در میان بال خود بگیرد و با آسمان برد و چون بآسمان اول رسد ملائکه باو گویند که چه چیز داری جواب گوید که شخصی از مؤمنان باین کلمات تکلم نموده و کلمات را برایشان بخواند

در تعقیبات است

الص اعمال که کنوز در دیوان وارد و از کلمات این کسیرا که خدا رحم کند ملائکه گویند
مؤمنات در اینجا مثبت است ثبت نماید و بسند عالی از ابو حمزهٔ ثمالی منقولست که از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام سؤال نمود از تفسیر آیهٔ حق تعالی در شأن حضرت ابرهیم علیه السلام
فرموده که حقوق الهی را ادا نمود و وفا نمود تمام ادای حضرت و بود که هر صبح میکرد سه مرتبه
میگفت اصبحت و ربی محمود اصبحت لا اشرک بالله شیئا و لا ادعو مع الله الها و لا
اتخذ من دونه ولیا و همچنین در شام سه مرتبه میفرمود و اگر در شام خواند بجای
اصبحت در هر دو جا امسیت میباید گفت و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست که چون حضرت نوح علیه السلام در هر صبح و شام ده مرتبه این دعا را میخواندند
اللهم انی اشهدک انه ما اصبح بی من نعمة او عافیة فی دین او دنیا فمنک وحدک
لا شریک لک لک الحمد و لک الشکر بها علی حتی ترضی و بعد الرضا باین سبب حق تعالی
او را عبد شکور فرمود یعنی بندهٔ بسیار شکر کننده و اگر در شام خواند چنین بگوید انه
ما امسی بی من نعمة و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در صبح
انگشتر عقیق در دست خود داشته باشد و پیش از آنکه باحدی نظر کند نگین عقیق را
بکف دست خود بگرداند و بآن نگین نظر کند و سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند پس این
دعا بخواند که امنت بالله وحده لا شریک له و کفرت بالجبت و الطاغوت و امنت بسر
آل محمد و علانیتهم و ظاهرهم و باطنهم و اولهم و آخرهم حق تعالی او را از شر
جمیع بلاهای که آسمان و زمین حفظ نماید و بسند معتبر دیگر از آن حضرت منقولست که هر که بعد از نماز
صبح هفتاد مرتبه استغفار بگوید خدا او را بیامرزد اگر چه هفتاد هزار گناه کرده باشد و بسند
معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که در وقت شام سه مرتبه بگوید
سبحان الله حین تمسون و حین تصبحون و له الحمد فی السموات و الارض و عشیا و
حین تظهرون هیچ چیزی در آن شب از وی فوت نشود و جمیع شرور و بلاهای آن شب از او
دفع شود و همچنین اگر در صبح سه مرتبه بخواند هیچ چیزی در آن روز از وی فوت نشود و جمیع
شرور را از روز از او دور شود و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که این

در تعقیبات نماز

نماز شام سه مرتبه بگوید الحمد لله الذی یفعل ما یشاء و لا یفعل ما یشاء غیره حق تعالی
با وجه بسیار کرامت فرماید و بسند صحیح منقولست از حضرت صادق علیه السلام که حضرت
رسالت پناه محمدی صلی الله علیه و آله فرمود که چون بمعراج رفتم ملائکه مرا دعائی تعلیم نمودند
که هر صبح و شام میخوانم اللهم ان ظلمی اصبح مستجیرا بعفوک و ذنبی اصبح مستجیرا بمغفرتک
و ذلی اصبح مستجیرا بعزتک و فقری اصبح مستجیرا بغناک و وجهی البالی اصبح مستجیرا
بوجهک الباقی الذی لا یفنی و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که
شیبه هذلی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و گفت یا رسول الله من پیر شده ام
و قوتم ضعیف شده است و از اعمالی که عادت کرده بودم باز مانده ام از نماز و روزه و حج و جهاد پس مرا
کلامی تعلیم فرما که حق تعالی مرا از آن نفع دهد و سبک کن بر من یا رسول الله حضرت فرمود
که اعاده کن این سخن را تا آنکه سه مرتبه این کلام را اعاده نمود حضرت فرمود که بر دور تو هیچ درخت
و کلوخی نماند مگر آنکه گریست بسبب ترحم بر تو پس چون نماز صبح بکنی ده مرتبه بگو سبحان الله
العظیم و بحمده و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بدرستیکه حق تعالی ترا عافیت دهد
بسبب این ذکر از کوری و دیوانگی و خوره و فقر و ضعف پیری گفت یا رسول الله این برای دنیا است
از برای آخرت چه چیز را باید خواند فرمود که بعد از هر نماز بگو اللهم اهدنی من عندک و افض
علی من فضلک و انشر علی من رحمتک و انزل علی من برکاتک پس فرمود که اگر کسی
این دعا را عمدا ترک نکند تا از دنیا برود در قیامت هشت در بهشت از برای او گشاده باشند که از هر
در که خواهد داخل شود و در کتب معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که
هر روز بیست و پنج نوبت بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات
حق تعالی بعدد هر مؤمنی که گذشته است و خواهد آمد تا روز قیامت حسنه در نامه عمل او بنویسد
و گناه از او محو کند و درجه از برای او بلند گرداند و بسند معتبر از هشام منقولست که بحضرت
موسی بن جعفر علیه السلام عرض نمود که دعائی تعلیم من نما که جامع مطالب دنیا و آخرت باشد
حضرت فرمود که بعد از صبح تا طلوع آفتاب بگو سبحان الله العظیم و بحمده استغفر الله
و اسئله من فضله هشام گفت که من بدحالترین مردم بودم و پریشانترین جمیع اهل بیت خود بودم

در تسبیح حضرت فاطمه ع

و ببرکت این دعا امروز خدا او را بهتر است و شیخ طوسی علیه الرحمة والرضوان در تعقیب
نماز صبح فرموده که صد نوبت بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و صد نوبت بگوید اَسْئَلُ اللهَ
العافِیَةَ و صد مرتبه بگوید اَسْتَجِیرُ بِاللهِ مِنَ النّارِ وَاَسْئَلُهُ الجَنَّةَ و صد نوبت بگوید اَسْئَلُ
الحُورَ العِینَ و صد نوبت سوره قل هو الله احد بخواند و صد نوبت بگوید صَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ و صد نوبت بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ
اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ و ده نوبت آیة الکرسی و ده نوبت سوره انّا انزلنا بخواند و ده نوبت
این دعا بخواند اَللّهُمَّ اقْذِفْ فی قُلُوبِ العِبادِ مَحَبَّتی وَضَمِّنِ السَّمواتِ وَالاَرْضَ رِزْقی
اَلْقِ الرُّعْبَ فی قُلُوبِ اَعْدائِکَ مِنّی وَانْشُرْ رَحْمَتَکَ لی وَاَتْمِمْ نِعْمَتَکَ عَلَیَّ اجْعَلْها مَوْصُولَةً
بِکَرامَتِکَ اَبَداً ما اَبْقَیْتَنی وَاَوْزِعْنی شُکْرَکَ وَاَوْجِبْ لِیَ المَزیدَ مِنْ لَدُنْکَ وَلا تُنْسِنی ذِکْرَکَ وَلا تَجْعَلْنی
مِنَ الغافِلینَ **فصل دوم در اذکار و ادعیه که در تعقیب همه نمازها**
باید خواند بهترین تعقیبات تسبیح حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها است سی و چهار
الله اکبر و سی و سه الحمد لله و سی و سه سبحان الله چنانکه بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقول است که عبادت نکرده اند خدا را بچیزی که بهتر باشد از تسبیح فاطمه علیها السلام
و اگر از آن چیزی بهتر می بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله البته بفاطمه علیها السلام عطا می فرمود
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که تسبیح حضرت فاطمه ع را در عقب هر نماز در
هر روز بخوانند محبوب تر است نزد من از اینکه هزار رکعت نماز در هر روز بکنند و در حدیث دیگر
فرمود که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد از آن لا اله الا الله بگوید گناهانش آمرزیده
شود و بسند صحیح از آنحضرت منقول است که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله با صحابه
خود فرمود که اگر چیزها را بردارید از جامه ها و ظرفها و جمع کنید بر روی هم آیا بآسمان میرسد گفتند
نه یا رسول الله فرمود که میخواهید که شما را دلالت کنم بر عملی که اصلش در زمین است و شاخش
در آسمان گفتند بلی یا رسول الله فرمود که هر یک از شما که از نماز واجب فارغ شود سی
نوبت بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ بدرستیکه اصل این کلمات
در زمین است و شاخش در آسمان است و دفع میکنند سوختن و غرق شدن و خراب شدن

در تعقیب نماز

در بیان افتادن و دعاهای بعد از خواندن نماز و اینها بعد از ادای نماز الحاقست و بسند معتبر
دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که چهل مرتبه این تسبیحات اربعه را بعد از هر نماز
فریضه بخواند پیش از آنکه پای خود را از جای خود بگرداند هر حاجتی که از خدا سؤال کند باو عطا فرماید
و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز فریضه پیش از آنکه پاهای
خود را از حالت تشهد تغییر دهد سه مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی
القیوم ذو الجلال والاکرام واتوب الیه حق تعالی گناهان او را بیامرزد اگر چه مثل کف دریا
باشد و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که فرمود که کمتر چیزی که مجزی
است از دعا بعد از نماز فریضه آنست که بگوئی اللهم انی اسئلک من کل خیر احاط به
علمک واعوذ بک من کل شر احاط به علمک اللهم انی اسئلک عافیتک فی اموری
کلها واعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب الآخرة و بسند معتبر دیگر منقولست که محمد بن
ابرهیم بخدمت حضرت امام موسی علیه السلام نوشت که میخواهم که دعائی تعلیم من فرمائی که
بعد از نماز بخوانم و حق تعالی بسبب آن خیر دنیا و آخرت را برای من جمع نماید حضرت نوشت بگو
اعوذ بوجهک الکریم وعزتک التی لا ترام وقدرتک التی لا یمتنع منها شیء من
شر الدنیا والآخرة ومن شر الاوجاع کلها و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که بعد از نماز واجب سی مرتبه سبحان الله بگوید بر بدنش گناهی نماند مگر آنکه بریزد و بسند
معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که خواهد که چون از دنیا بیرون رود از
گناهان پاک باشد مانند طلای بی غش و مظلمه احدی بر او نباشد که از او طلب نماید باید که بعد
از نمازهای پنجگانه دوازده مرتبه قل هو الله احد بخواند پس دست خود را بجانب آسمان بگشاید
و بگوید اللهم انی اسئلک باسمک المکنون المخزون الطهر الطاهر المبارک واسئلک
باسمک العظیم وسلطانک القدیم یا واهب العطایا ویا مطلق الاساری ویا فکاک
الرقاب من النار اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تعتق رقبتی من النار وان
تخرجنی من الدنیا آمنا وتدخلنی الجنة سالما وان تجعل دعائی اوله فلاحا واوسطه
نجاحا وآخره صلاحا انک علام الغیوب بعد از آن فرمود که این دعا از مخفیاتست که

حضرت رسول

در تعقیبات نماز

حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله تعلیم من نمود و امر فرمود که تعلیم حضرت امام حسن و حضرت امام حسین صلوات الله علیهما نمایم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فتح مکه نمودند نماز ظهر را نزد حجر الاسود با اصحاب خود ادا نمودند و چون سلام گفتند سه مرتبه دست برداشتند و سه مرتبه الله اکبر گفتند پس این دعا خواندند لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَغَلَبَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس رو باصحاب خود کردند و فرمودند که ترک مکنید این سه تکبیر و این دعا را بعد از هر نماز واجب پس بدرستیکه هر که بعد از سلام نماز این را بخواند بتحقیق که ادا کرده است آنچه را واجب است بر او از شکر حق تعالی بر تقویت اسلام و اهل اسلام و بسند صحیح منقول است از احمد بن محمد بن ابی نصر بزنطی که بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم چگونه صلوات و سلام بعد از نماز واجب بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله میباید فرستاد حضرت فرمود که بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ خَيْرًا يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَفْضَلَ مَا جَزٰى نَبِيًّا عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَآلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ و موافق حدیث معتبر میباید بعد از هر نماز بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْنَا مِنَ النَّارِ وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَزَوِّجْنَا مِنَ الْحُورِ الْعِينِ و بسند معتبر منقول است که حضرت امام جعفر صادق ع از جای نماز خود بر نمیخواستند تا چهار ملعون و چهار ملعونه را لعنت نمیکردند پس باید که بعد از هر نماز بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْحَبْتَرَ وَالزُّرَيْقَ وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ وَفُلَانَةَ وَفُلَانَةَ وَهِنْدَ وَاُمَّ الْحَكَمِ و بعضی از تعقیبات در باب فضایل سور و آیات قرآنی مذکور شده همین اکتفا مینمائیم

فصل سیم در تعقیب مخصوص نماز ظهر است بسند معتبر

در تعقیب نماز

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بعد از نماز ظهر این دعا میخواندند لا اله الا الله العظیم الحلیم لا اله الا الله رب العرش الکریم والحمد لله رب العالمین اللهم انی اسئلک موجبات رحمتک و عزائم مغفرتک والغنیمة من کل خیر والسلامة من کل اثم اللهم لا تدع لی ذنبا الا غفرته و لا هما الا فرجته و لا سقما الا شفیته و لا عیبا الا سترته و لا رزقا الا بسطته و لا خوفا الا آمنته و لا سوء الا صرفته و لا حاجة هی لک رضا و لی فیها صلاح الا قضیتها یا ارحم الراحمین آمین رب العالمین **فصل چهارم** در بیان تعقیب مخصوص نماز عصر است بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار بکند حق تعالی هفتصد گناه او را بیامرزد و اگر هفتصد گناه نداشته باشد باقی از گناهان پدرش بیامرزند و اگر پدرش آنقدر گناه نداشته باشد از گناهان مادرش و اگر باز از گناهان برادرش و اگر باز از گناهان خواهرش و همچنین باقی خویشان هر که باو نزدیکتر باشد و در حدیث دیگر هفتاد و هفت مرتبه استغفار وارد شده است و ثواب عظیم برای ده مرتبه سوره انا انزلناه بعد از نماز عصر خواندن گذشت و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که هر روز بعد از نماز عصر یک مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم الرحمن الرحیم ذا الجلال و الاکرام اسئله ان یتوب علی توبة عبد ذلیل خاضع فقیر بائس مسکین مستکین مستجیر لا یملک لنفسه نفعا و لا ضرا و لا موتا و لا حیوة و لا نشورا حق تعالی امر فرماید که صحیفه گناهان او را بدرند هر چند گناه بسیار داشته باشد **فصل پنجم** در بیان تعقیب مخصوص نماز خفتن است بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز خفتن هفت نوبت سوره انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند در ضمان الهی باشد تا صبح و شیخ طوسی رحمه الله علیه نقل کرده است که مستحب است بعد از نماز خفتن سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق هر یک را ده مرتبه و تسبیحات اربع را ده مرتبه **فصل ششم** در بیان سجده شکر است **بدانکه** از جمله سنتهای مؤکد بعد از هر نماز سجده

در سجدهٔ شکر است

شکر است و فضایل این سجده در احادیث بسیار است حتی آنکه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سجدهٔ شکر واجب است بر هر مسلمانی نماز خود را بآن تمام میکنی و خداوند خود را خوشنود میگردانی و ملائکه را بعجب میآوری بدرستیکه بنده که نماز میکند و بعد از آن سجدهٔ شکر بجا میآورد حق تعالی حجاب از میان بنده و ملائکه برمیدارد و میفرماید که ای ملائکه نظر کنید ببندهٔ من که فرض مرا ادا کرد و عهد مرا تمام کرد و بعد از آن شکر نعمت مرا بجا میآورد ای ملائکه چه ثواب او را نزد من هست ملائکه میگویند که پروردگارا رحمت خود را شامل حال او گردان باز میفرماید که دیگر چه چیز باو عطا کنم میگویند پروردگارا بهشت خود را باو عطا کن باز میفرماید که دیگر چه چیز باو کرامت فرمایم میگویند که امور او را کفایت کن و همچنین حق تعالی سؤال مینماید و ملائکه جواب میگویند تا آنکه هیچ چیز نمیماند که علم ملائکه باو احاطه کند مگر آنکه او را میگویند باز چون حق تعالی سؤال مینماید ایشان میگویند که پروردگارا علم ما زیاده از این احاطه نکرده است پس حق تعالی میفرماید که من شکر او میکنم چنانکه او شکر من کرد و روی فضل و احسان خود را بسوی او میدارم و او را در رحمت خاصه و معرفت خود کامل میگردانم و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام و امام جعفر صادق صلوات الله علیهما منقول است که چون حق سبحانه و تعالی بحضرت موسی علیه السلام خطاب فرمود که ای موسی میدانی که چرا از میان بندگان خود برگزیدم و کلیم خود گردانیدم گفت نه ای پروردگار من خطاب رسید که من چون نظر کردم نفس ترا از در بندگی خود از همه کس ذلیلتر یافتم هرگاه که از نماز فارغ میشود و طرف روی خود را بر خاک میگذاری پس حضرت موسی علیه السلام به سجده در آمد و پهلوهای روی خود را از روی تذلل بر خاک مالید بر پروردگار خود حق تعالی باو وحی نمود که سر بردار ای موسی و دست خود را بر موضع سجود بمال و بر رو و بر بدن خود بمال که باعث ایمنی تو میشود از هر بلائی و دردی و آفتی و المی اقلّ سجدهٔ شکر آنستکه سر بسجده گذارد و سه مرتبه بگوید شکراً لله چنانچه از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است و ایضاً از آن حضرت منقول است که صد مرتبه عفواً بگوید یا صد مرتبه شکراً و اکمل در سجدهٔ اول صد مرتبه عفواً یا العفو العفو بگوید بعد از آن جانب راست روی را

در سجدهٔ شکر است

زمین گذارد و هر دعا و ذکر که خواهد بخواند مثل یا الله یا رباه یا سیداه و همچنین گونهٔ
چپ را بر زمین گذارد و چنین دعاها و ذکرها بخواند بار دیگر پیشانی را بر زمین گذارد و
صد مرتبه شکراً شکراً بگوید بدانکه سجدهٔ شکر بخلاف سجدهٔ نماز سنت است که ذ
بر زمین بچسباند و سینه و شکم را بر زمین برساند **وایضاً** مستحب است که حاجات خود را
برادران مؤمن خود را طلب نماید و تضرع و زاری و مناجات بقصیر تمام بعمل آورد و سجده را بسیار طو
بدهد چنانکه در احادیث معتبره وارد شده است که بنده در هیچ حالت نزدیکتر بخدا از حا
نیست از حالیکه در سجده گریان باشد و ائمه صلوات الله علیهم سجدهها بسیار طولانی بجا
می‌آورده‌اند خصوصاً امام موسی کاظم صلوات الله علیه که بعد از نماز صبح بسجده میرفتند تا
روز که بلند میشده است سر از سجده بر میداشتند و اکثر رجالی بوده اند که مشغول
باین نوع از سنت بوده اند مثل اکثر حالات در سجده بوده اند و همچنین کبار اصحاب ائمه
این طریقه را داشته‌اند چنانکه نقل کرده اند که بعضی از ایشان آنقدر طول میداده اند
که مرغ در پشت ایشان آشیان میکرده است و دعاهای سجده از اهل بیت صلوات الله علیهم
بسیار منقول است و این کتاب گنجایش ذکر آنها ندارد و بهترین آنها آنستکه کلینی بسند حسن ر
کرده است که عبدالله بن جندب از حضرت امام موسی کاظم علیه السلم سؤال نمود از دعا که
در سجدهٔ شکر بخواند حضرت فرمود که چون بسجده میروی بگو اللهم انی اشهدک
و اشهد ملائکتک و انبیائک و رسلک و جمیع خلقک انک انت الله ربی والا
دینی و محمداً نبیی و علیاً والحسن والحسین و علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر
بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد والحسن
علی والحجة بن الحسن ائمتی بهم اتولی و من اعدائهم اتبرأ پس بگوید اللهم
انی انشدک بایوائک علی نفسک لاعدائک لتهلکنهم بایدینا و ایدی المؤمنین
اللهم انی انشدک بایوائک علی نفسک لاولیائک لتظفرنهم بعدوک و عدو
ان تصلی علی محمد و علی المستحفظین من آل محمد سه مرتبه و بگو اللهم انی
اسئلک الیسر بعد العسر سه مرتبه بعد از آن پهلوی راست را بر زمین گذا

و بگوید

[illegible]

و می‌گوئی یا کهفی حین تعیینی المذاهب و تضیق علیّ الارض بما رحبت و یا باری
خلقی رحمةً بی و کنت عن خلقی غنیاً صلّ علی محمد و علی المستحفظین من آل محمد
سه مرتبه پس جانب راست نهی و میگذاری و می‌گوئی یا مذلّ کل جبار و یا معزّ کل ذلیل
قد و عزتک بلغ بی مجهودی سه مرتبه پس باز بر میگردی بسجده و میگذاری و صد مرتبه می
گوئی شکراً شکراً و در روایت دیگر وارد شده است که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
در سجدها او هزار مرتبه العفو العفو میفرمودند و در حدیث دیگر وارد شده است که
آنحضرت در سجده این دعا میخواندند اعوذ بک من نار حرّها لا یطفی و اعوذ بک من نار
جدیدها لا یبلی و اعوذ بک من نار عطشانها لا یروی و اعوذ بک من نار مسلوبها
لا یکسی و در حدیث دیگر وارد است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در سجده این دعا می
خواندند ارحم ذلّی بین یدیک و تضرعی الیک و وحشتی من الناس و انسی بک یا کریم

فصل هفتم در بیان اذکاریست که در هنگام خواب باید خواند بدانکه
سنت است که در هنگام خوابیدن با وضو باشد و بجانب راست بخوابد رو بقبله
سورها و آیاتی که در باب فضایل قرآن مذکور شده بخواند و بهترین اذکار در این وقت
تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام جعفر
صادق صلوات الله علیه منقولست که چون آدمی بجای خواب خود میخوابد ملک
بزرگواری و شیطانی متمرد بسوی او مبادرت مینمایند پس ملک با او میگوید که روز
خود را ختم کن بخیر و شب خود را افتتاح کن بخیر و شیطان با او میگوید که روز خود را ختم
کن بگناه و شب خود را افتتاح کن بگناه پس اگر اطاعت ملک کرد و تسبیح فاطمه زهرا علیها
السلام را در وقت خواب خواند ملک شیطان را میزند و از او دور میکند و او را محافظت
و نگاهبانی میکند تا بیدار شود پس اگر شیطان میاید و او را امر میکند که ختم شب و افتتاح
روز بگناه بکند و ملک او را بخیر امر میکند پس اگر اطاعت ملک کرد و تسبیح حضرت فاطمه زهرا
صلوات الله علیها خواند ملک شیطان را از او دور میکند و حق تعالی عبادت تمام آن شب
در نامه عملش مینویسد و بسند معتبر از حضرت امام علی النقی علیه السلام منقولست که فرمود

در اذکار وقت خواب

که ما اهل بیت را در هنگام خواب ده خصلت میباشد با طهارت میباشیم و بدست
راست میخوابیم و دست راست را در زیر رو میگذاریم و تسبیح فاطمه علیها السلام میخوانیم و رو بقبله
میخوابیم و سوره حمد و آیة الکرسی و آیة شهد الله را میخوانیم پس هر که چنین کند بهره خود را
از خواب برداشته است و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
هر که در وقت خواب یازده مرتبه سوره انا انزلناه بخواند حق تعالی یازده ملک بر او موکل
گرداند که او را حفظ نمایند تا صبح از شر شیطان رجیم و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که
هر که در وقتی که برختخواب میرود یازده مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند گناهان
او آمرزیده شود و او را شفیع گردانند در همسایگان خود و اگر صد مرتبه بخواند گناهان آینده او
تا پنجاه سال آمرزیده شود و در حدیث دیگر فرمود که کسیکه در خوابگاه برسد در وقت خواب
سوره قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق و آیة الکرسی بخواند و بسند معتبر از
آنحضرت منقول است که هر که در وقت خواب سه نوبت بگوید الحمد لله الذی علا فقهر والحمد
لله الذی بطن فخبر والحمد لله الذی ملک فقدر والحمد لله الذی یحیی الموتی و یمیت الاحیاء وهو
علی کل شیء قدیر از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده بود و در حدیث
دیگر فرمود که حضرت رسول در هنگام خواب آیة الکرسی میخواندند و میفرمودند
که بسم الله امنت بالله و کفرت بالطاغوت اللهم احفظنی فی منامی و فی یقظتی و بسند معتبر
از حضرت امام موسی کاظم منقول است که کسی که خواهد که در میان شب بیدار شود در وقت
خواب این دعا بخواند اللهم لا تنسنی ذکرک و لا تؤمنی مکرک و لا تجعلنی من الغافلین و ابعثنی
لاحب الساعات الیک ادعوک فیها فتستجیب لی و اسئلک فتعطینی و استغفرک فتغفر لی انه
لا یغفر الذنوب الا انت یا ارحم الراحمین فرمود که چون این دعا را بخواند حق تعالی دو ملک
بسوی او بفرستد که او را بیدار کنند پس اگر بیدار شود فبها و اگر بیدار نشود حق تعالی
ایشان را امر فرماید که از برای او استغفار نمایند و اگر در آن شب بمیرد شهید مرده باشد و
اگر بیدار شود هر حاجت که از حق تعالی بطلبد باو عطا فرماید از حضرت امام محمد باقر
منقول است که چون کسی در شب از پهلو بپهلو گردد سنت است که بگوید الحمد لله والله اکبر

وسبحان

در نوافل پنجاه و یک رکعت

سید بن طاوس علیه الرحمه بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که کسی که
خواهد حضرت رسول ص را در خواب ببیند بعد از نماز خفتن غسل کند و چهار رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعتی سوره حمد یکمرتبه و صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد
از نماز هزار مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و بر جامه پاکی بخوابد که حلال و
حرام را بر روی آن جامه وطی نکرده باشد و دست راست خود را بر زیر خد (رو) بگذارد و
صد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا
بالله و صد مرتبه بگوید ما شاء الله و بخوابد و در که آنحضرت را در خواب میبیند و سید
مذکور نقل کرده است که اگر خواهد حضرت امیر المؤمنین را در خواب ببیند در وقت
خواب این دعا را بخواند اللهم انی اسئلک یا من له لطف خفی و ایادیه باسطة لا تنقضی اسئلک
بلطفک الخفی الذی ما لطفت به لعبد الا کفی ان ترینی مولای امیر المؤمنین ع فی منامی و
ببیند و بکر روایت کرده است کسی که خواهد که میت خود را در خواب ببیند با طهارت بخوابد
و تسبیح حضرت فاطمه بخواند پس این دعا بخواند اللهم انت الحی الذی لا یوصف و الایمان
لا یعرف منه منک بدئت الاشیاء و الیک تعود فما اقبل منها کنت ملجاه و منجاه و ما ادبر منها
لم یکن له ملجاء و لا منجا منک الا الیک و الایمان فاسئلک بلا اله الا انت و اسئلک بسم الله الرحمن
الرحیم و بحق حبیبک محمد ص سید النبیین و بحق علی سید الوصیین و بحق فاطمه سیدة نساء العالمین
و بحق الحسن و الحسین الذین جعلتهما سیدی شباب اهل الجنة علیهم اجمعین السلام ان تصلی
علی محمد و آل محمد و ان ترینی میتی فی الحال التی هو علیها چنین گوید مؤلف این کتاب که برکت
اهل بیت رسالت ع اذکار و ادعیه و اوراد و اعمال و عبادات تا بقدری هست که از عهده صد هزار
یک آن بصد هزار زبان نتوان ادا نمود پس چه حاجت به تکلیف اعمال بدعت که از مشایخ اهل سنت
یکی از ایشان اعلام و بعضی را که بمراتب رسیده و اینحقیر در این کتاب بر سبیل اجمال از هزار
یکی و از بسیار اندکی آورده ام اگر کسی باینها عمل نماید تمام وقت او را فرا میگیرد و مجملا طریقه
اهل بیت رسالت ع مضبوط و معلوم است و کسی که راه متابعت ایشان را خواهد واضح و ظاهر است
و اول چیزی که از اعمال ایشان مبالغه بسیار در آن نموده اند و بر همه اعمال ترجیح دارد نماز
پنجاه و یک رکعت است که هفده رکعت آن نماز پنجگانه است و باقی هشت رکعت نافله پیشین است
که پیش از نماز ظهر میباید کرد و هشت رکعت نافله پسین است که پس از نماز ظهر میباید کرد

و هشت رکعت نافلهٔ پیشین است که پیش از فریضهٔ عصر می‌باید کرد و چهار رکعت نافلهٔ شام است که بعد
از نماز شام می‌باید کرد و دو رکعت نماز وتیره است که بعد از نماز خفتن نشسته می‌کنند و یک رکعت حساب
می‌شود و هشت رکعت نماز شب است و دو رکعت نماز شفع است و یک رکعت نماز وتر که بعد از نصف
شب می‌باید کرد و دو رکعت نافلهٔ صبح است که پیش از نماز صبح می‌باید کرد و این نافله‌ها را در کتاب‌های بسیار
سعی می‌باید کرد که اینها در فضیلت و تأکید تا به مرتبه‌ای است که حضرت رسول همیشه اینها را به جا
می‌آورده‌اند و اگر ترک شود مانند واجبات قضا می‌باید کرد دیگر از جملهٔ سنن آنحضرت روزه هر ماه سه روز است
یعنی پنج‌شنبهٔ اول ماه و چهارشنبهٔ اول از دههٔ میان ماه و پنج‌شنبهٔ آخر و تمام ماه مبارک شعبان که حضرت رسول
در این ماه روزه بودند تا از دنیا مفارقت نمودند و این سه روز نیز اگر ترک شود قضا می‌باید کرد دیگر از نمازهای
مؤکده که فضایل نامتناهی از برای آن وارد شده است نماز جعفر طیار است و آن چهار رکعت است به دو سلام و مستحب است که در
رکعت اول سوره حمد و اذا زلزلت بخواند و در رکعت دوم سوره حمد و سوره عادیات و در رکعت سیم سوره حمد و
اذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم سوره حمد و قل هو الله و اگر در هر رکعتی سوره قل هو الله احد
بخواند خوب است بعد از سوره در هر رکعتی پانزده مرتبه بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
اکبر و در هر رکوعی و در هر سر برداشتن از رکوع و در هر سجودی و در هر سر برداشتن از
سجود ده مرتبه بگوید و سنت است که در سجدهٔ آخر بعد از تسبیحات این دعا بخواند سبحان من لبس العزة والوقار
سبحان من تعطف بالمجد و تکرم به سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له سبحان من احصی کل شیء علمه سبحان ذی المن والنعم
سبحان ذی القدرة والکرم سبحان ذی العزة والفضل سبحان ذی القوة والطول اللهم انی اسئلک بمعاقد العز من
عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم و کلماتک التامة التی تمت صدقا و عدلا ان تصلی علی محمد
و آل محمد و اهل بیته بعد از آن حاجت خود را از حق تعالی طلب نماید چون از نماز فارغ گشت تسبیح حضرت فاطمه را
بخواند و در احادیث وارد شده است که هر که این نماز را بکند گناهانش آمرزیده شود و اگر چه به مقدار کف دریا
و ریگ بیابان که خدا داند باشد و دوازده هزار حسنه برای او بنویسند که هر حسنه بزرگتر از کوه احد باشد
و این نماز را در هر وقت می‌توان کرد و به جای نافلهٔ شب و روز می‌توان کرد و در حدیث است که هر شب و روز بکن
و اگر نتوانی هر هفته یکمرتبه بکن و اگر نتوانی ماهی یکمرتبه بکن و اگر نتوانی سالی یکمرتبه بکن و در روز جمعه فضیلت
نماز زیاده از سایر اوقات است و در حدیث معتبر وارد شده است که اگر کسی را حاجت ضروری باشد اصل نماز را بکند
بی تسبیحات و تسبیحات را در راه بخواند و اگر کسی این دعا را نداند و نخواند ثواب نماز را دارد و اگر کسی
دعاها را و ادب دیگر که در کتب دعا ثبت است واقع سازد بهتر است و از حضرت صادق منقول است که هر که در وقت

نماز یکبار [illegible] ... هو الله احد ... نمازها ... [illegible] ... وکان ... شعبان المعظم ... [illegible]